

ఉపనిషత్తులు

కఠోపనిషదార్య భాష్యము

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్
www.freegurukul.org

సదాశివ సమారంభం

గురు లక్ష్మీదేవి

గురు శ్రీతీర్థపాదాచార్య

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గురు శ్రీ శ్రీ శ్రీ

వందే గురుపరంపరాం..

“ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్” ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో భాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా) నుంచి సేకరించి అందిస్తున్నాము. ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియచేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో భాగంగా ఈ ఫౌండేషన్ స్థాపించబడినది. ఈ స్వచ్ఛంద సంస్థ ద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు వ్రాసినట్లయితే (లేక) సేకరిస్తే మాకు తెలియచేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిచేయుటకు, భాగస్వామ్యం అగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రదించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in>
- 2) ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
- 3) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) మొబైల్ ఆప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన,ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు డిజిటల్ లైబ్రరీ సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలేని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైటు అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకొన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org

Mobile App: Free Gurukul

email: support@freegurukul.org

Facebook: www.facebook.com/freegurukul

Help Line / WhatsApp: 904 202 0123

“ మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేది ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందరికీ అందించబడాలి “

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పాద సమర్పణమస్తు

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

The screenshot shows the Digital Library of India website interface. The browser address bar displays www.new.dli.ernet.in. The main header features the title "Digital Library of India" and its hosting information: "Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres." A navigation menu includes links for Home, Vision, Mission, Goals, Benefits, Content Selection, Current Status, People, Funding, Copyright Policy, FAQ, and RFP.

The search interface on the left includes the following fields and options:

- Title:
- Author:
- Year: to
- Subject:
- Language:
- Scanning Centre:
- Buttons:

Below the search filters, there are links for "Presentations and Report", "Statistics Report", "Status Report", "Feedback | Suggestions | Problems | Missing links or Books", and a note: "Click [here](#) for PDF collection DLI MIRROR at ICAA Data Center PUNE".

The main content area features a large graphic of the letters "DLI" in a stylized font. Below it, a text block states: "For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind." A link is provided: "Click [Here](#) to know More about DLI ^{New!}".

The resources are categorized into four columns:

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritTTD TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity ^{New!}

Below the categories, there are several navigation options:

- Title Beginning with: A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
- Author's Last Name: A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z
- Year: 1850-1900, 1901-1910, 1911-1920, 1921-1930, 1931-1940, 1941-1950, 1951-
- Subject: Astrophysics, Biology, Chemistry, Education, Law, Mathematics, Mythology, Religion, [For more subjects...](#)
- Language: Sanskrit, English, Bengali, Hindi, Kannada, Marathi, Tamil, Telugu, Urdu

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసించజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పౌరమార్గిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవనంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. ఆనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

శ్రీ. పం. బ్రాహ్మి

(నామ)

కరోపనోషదార్య భాష్యము

(నామకర్తయైన, మంత్రాంశ్రమణి, పదవిభా, ఈశాంకన, ప్రతిపదార్థ
లాక్ష్యకర్త, ప్రాసాద్యం, విశ్వవిద్యయంతో మును త్యుక్తిం
(అంశ భాష్యము)

౬ - ౪౬

అంశాంశ్రమణి, ప్రాసాద్యం
అష్టైకేకవార్య శాస్త్ర
మునుమును పి. సి. త్యుక్తిం

ప్రస్తుతం క మం. 197, 29, 49, 0 56.
జయ్యం సం వాల్లము 182.

- జవరము -

పద్మభాను ఆశ్వయుజ పులి ముంగళవారం
18వనీ అక్టోబరు.

1898 మార్చి 20
(ఫోటో 1912)

ॐ

शुक्र

ॐ

शुक्र शुक्र शुक्र

शुक्र

విత్తు

పాదార విందములకు

పాదార విందములు!

అనుభవే కాంతయు లేక అర్హ్యరణులై మాయమగుటకును పుట్టిన
-కానన్యు శ్రాగ్ధ కేర్తాయల వెలవ సద్గతి పొందవలయునని ఒక వేర్పూ
లొనుచును కాకతోత్పలకేకాక ననును కిశ్యయల్లము వలించియున్న
కొనకులొనా ని మృతికొనుటకు కానము వేదనొందును వికల్పమొనరిచా
వలగుటలేదును, మీరనుకొని గమనాంబులము మీ పాత్ర వేసెను చేస
నను, పుట్టకముగా వ్యాపించెను గానివలన మీర అభించుచు పుట్టుము
నుంకవని గ్రహించుటలేదును, ఓం నమో భగవతో వ్యాసాయ నమః కా
లొక వచనవ్య పుట్టినది.

కర్మములను గూర్చి మానవ శరీరము మీ నలవ వాగు అభించినది.
నన్ను కలిపి పుంజుటయే గాక, వా శరీరయాత్రకై తనవంత సంకల్ప వి
వాగు అభించినది. ఓం నమో భగవతో వ్యాసాయ నమః అర్హ్యతో అనర్హ్య ప్రేమయ
మూలం వేదించినది కర్మ విధానమును గమనాంబులను అర్హ్య శాక్తివ్య
సమర్థతలను పొందుటయిది.

అనర్హ్యతనై కర్మ విధానం బాని భాషాప్రసాదా చాన్యగ్రంథముల
పాదార విందములు కర్మ విధానములను అర్హ్యతనై అనుండుటచే గుర్తు కర్మ
సాక్షాత్కర్మమును న్యక్త వచనకొంటిది.

ఈ మీ యుగములన్నిటినుండి విముక్తుడ నగునదటలు? యుగ
త్రయములో కుండటిదియగు కిర్త్యాగము నుండి విముక్తి పొందు
టకు నే నేమిచేయవలసివచ్చింది?

విద్యాల విముక్తికై గృహశ్రమస్తుకరం, సంకాసముగను...
 సరమను బరవామాక్యము భావించు స్మృత్యాదేశముంకరంను
 ఆదియవ వాయంత విష్ణులనుగనే పునీతమనకున్నది. పునీతాశ్చర్య
 నుచే బూతు గన్ను వినుకొనవేయని దీవించవచ్చును. ఇంతమాత్రే
 ముచే న్యాయకార్యము పరమాత్ముని వ్యవస్థనండి వాడు తస్య
 కొరవ వకమా! ఇక మీ బంధము తీర్చుకొను నుపాయమెట్టి?

విష్ణులవశేక కార్యాయములు అడై దికడులగు నును బోధలు
 నుండి నురల్పాలకు పోయితిని. మీకును వామూలను కొరవ
 కరక నను అకరించిన. కాని చివరకు పరిసరవా భావరంగాము వలన
 ప్రభావకై గురుకులములలో నున్నకేతులు కావని గదా! కావు
 వ నాచుట్టల వేదకమానా నైవా వైదిక మార్గములకు గొనివచ్చుటయే
 వాధర్మము. ఇదియే సేవేయవలసి. కృష్ణునిని విష్ణుముచుకొంటిని.

సంకాస విముక్తు కడై వ నామదికీ వచిరేతమని విష్ణుశివ మార్గ
 ము నచ్చివది. అదిగా కర్మగా విముక్తికై వివాహోత్సవై సంకాస
 గును గవకపోయినను అది వికే కలుగు అనాముల నుపొంది. వాని
 నుండి ఆపవది కర్మగర్భమై అత్మ నమర్పణ మొనరియించెను.
 యముడిచ్చిన ప్రవక్తము నవవకానిమును కర్మశాంతకై కర్మము
 త్పన్నకై వినియోగవదు. చివరకు కలిసిలే కాదు మావన మాత్ర
 కవదవను "కావయేవ బ్రహ్మకందది, పోయటి శాస్త్రకాలేనా
 కుమాకర్మము కల్పతే. తదాకర్మావ. కల్పతే కలి (1-1-11) అని
 విష్ణుశివకేవ విజ్ఞానమును సంపాదించెను.

ఆ విజ్ఞానమును శేష తెలుగులో కేవలీకరించి మీ కరకములము
 లందుంచి విష్ణులను... మీ కర్మలంభువులను నెడవైదిక మార్గముల
 కేవలము కలికేరియించుటయే మీ బుధము నుండి విముక్తు కరగు

అట్లు నమోదనమున భాగించుట.

జనమగతాంకనకు జనమాగ్ధ్యుల కృపావిశేషములను పొంద వాళ్ల వాళ్లు వ్రాయుట కలుగుచున్నట్లకే ముద్రాదుకలను పోలచి గుండడుట నా అనుభాగభాగ్యము. మాగుంట్టును పుట్టుకలతో "పెద్దయితక ప్రాజ్ఞుల వా" వాళ్లకు విశుధులను పోగొందగకను పుండుపుల్కులమున కేయల నుచున్నార.

మా మాతాంకను గొప్పకోనుట్లుక, నంకివకమును సుగ్రంథమును ప్రకాశించుటకే నా ప్రాధానములను గ్రహించు నుండి న మా జానభగ్నముల కిది పోలకుటక అవసరము చేసినవ న్నాకము నుండి ముద్రి గుంకు. స్థుట్లుకే పూర్తికే ననుమానకలచి వాంకసంకల్పమును కార్య ముచు నాటికలతోకే మా కోగ్రంథంకలంకలయచు నా సమాధిస్త్రు కాటికే నానుమును నాకకే మొట్టొక్క సైది.

వృత్త సంకీర్తన లిపికోకో లెఖ్య (పా. 1:1:4.)
 ఈ లిఖించు వృత్తి లిఖించుక !
 కుంకల్యంక.

కమ్మ : ముద్రాక.
 విషానంకాగ్రము 1912.

శ్రీ గుం
 శ్రీ గ్రంథమున దీక్షాసరుకు.
 కేశవార్యుల గ్రామ్యు

1930 ప్రకటన
 సత్తుం కల్పము

1928 (శ్రీ. సీ.) వ్రాసినందున మాకాకర్షణనూపారు. కాలి మాకోసం. ఈ
 సందర్భాన ప్రతి వ్యాఖ్యలు పునాదముగా కాకే ప్రార్థనలంటివి. అప్పుడు
 చాళికినీ పునాదముగా కాస్త్రీ, పరీక్షణయగును. పునాదముగా. (శ్రీ. సీ.)
 పాపాత్మ్య పునాదముగా. ప్రార్థనలయందు. ఆకర్షణముగా
 సజీవాలతో పాపయను నైతికతగర్హణకారణ. పునాదకాస్త్రీ యను
 పరీక్షణయందును కలకలములను పునాదముగా. పునాదముగా. పునాదముగా.
 పునాదముగా. అప్పుడు ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు.
 పునాదముగా. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు.
 ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు.
 ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు.
 ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు.
 ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు. ప్రార్థనలయందు.

1944 (శ్రీ. సీ.) వ్రాసినందున అంతయు లాభాక సంకలనములలోని
 కృష్ణము వేదములయందు చురుకులుగా మున్నది. సమయంలో
 పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము.
 పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము.
 పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము.
 పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము.
 పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము.
 పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము.
 పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము.
 పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము.
 పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము. పునాదము.

ఇది యిప్పుడే మా ముద్రులైన శ్రీ మున్నున్నది అస్మీవారా యుగా
 గారు కుశకోసంపన్నులను అస్మీవారా ద్యుష్టితో తెలియించి

యుద్ధం. తర్వాత క్రీ.పూ. తప్పించి మాంసాశ్రయము ప్రకటించిరి. అర్యసమాజ సాహిత్యస్పష్టికర్త లో నింకొక దైన శ్రీ మం. కావూరు గోపదేవ్ గారు దర్శనములను తెలిపించవారికి కాని ఉపనిషత్తులను ముట్టపండిరి. ఇక ఈ తాత్పర్యము వాచ్యతానే పూర్తి యగుట ఇకవ తిచ్చగా భావించి సవరణమును చేపట్టెడిది.

సమాధిపండి రెండు సంవత్సరాలనుండి క్రమక్రమముగా వృద్ధి పొందిన వాసంజయ్యగారుల పగులు కావడముగమా శారములవారివ వాధారపడకుండా ప్రకటించు శక్తి నేటికి పగమకారుణికుడగు పగ మాశ్రయంకొనగలవారుల కంటెయూ మోదముండుచున్నారు.

భౌతిక వాదముపై మోక్షగాడిచ్చు ఈ యుగములో ఈ గ్రంథ ప్రకాశనము జాలకుండాకి అనుచితముగ నుండవచ్చును కాని పదికేరవయి:-

ఈ దర్శనాధార ముఖేవ, తక్షణ వాచార్య వృత్త్యోశే 1909. 10. 10
 శ్రీ భాగ్యంక వ్యవస్థి సృష్టావారి తిద్ధి తివశే 1910. 10. 10
 పండ్లక తర్కణియో ముఖ్యం 1910. 10. 10.

వాక్యములు నేటి లోకానికి శనుషిష్టము కాగలవను ఆశతోను, మృత్యు రహస్య భ్లావము పొంది మృగ మనోచికగా నున్న భౌతిక వాదమునుండి మరలి వాటిను శాశ్వత శాంతిని పొందగలరను స్పృహ విశ్వాసముతో నేటి తాత్పర్యమునకు వ్రాడంగిరిది.

హిందీ భాషయందు అర్యసమాజకులు పలువురు బాష్యమొనర్చి యుండిరి. వాని యన్నిటి సారాంశమును యథాశక్తి - యథామతి సింఘువారింది యుంటిని. అందులకై స్వగ్రీయ వర్షనానం' మహాత్మి నారాయణ స్వామ్యాయులకు, శ్రీ పూజ్య సావనీ బాసంధాడు లకు కృతజ్ఞుడను.

ఈ గ్రంథము వాఁకలముకేరక, కలసుపులకు-మునుకుడువ్రాసిన
తోడువనునది యుండునుచున్నాడు.

ఒక పండితులొక సామాన్య భో తులను సేవింపజేయున మొద
స్థి నవ్వలము నా న్నొకకమున ఆతతో నుకమును ప్పాభావికమున.
అను భాషన ప్రయోగించినది. అక్కడక్కడ భావమునుచ్యుక్తమున
అకును, ఉభయభాషములు ను కింపిన. అందున కెందు మునానా
ముల వ్రాసియుంటిని. క్షుణ్ణువులు వాసిన గునించి ఆభ్యాస
లకార మక్షములను గ్రహించెదనగాక !

భాషా విశ్లేషణతోను-భాషాములతోను-అర్థములతోను ఏకీభవించ
కాని అభ్యుక్త్యవారులు-పండిత ప్రకాశములు శ్రమించుకొనక తప్ప
క తమభావమును వాకలనకమునుచు విశ్లేషణ ప్రాసించుచున్నాడు.
అటులండలేక కళ్యాణశ్రుతిర్లయము-సమర్థులను. ఒకప్పు తొనగు
కులకు నాకు తోప్పకానది యాగునుచున్నాడు. స్వీత్యములు ద్వి
నుండు వా భాషముల ననుసరించి త న ముప్పులు చేసుకొనే పండి
తులుతోనే వారి సహకారమును ఆకీరించుచున్నాడు.

వారకులు కీనిచి అనించి "ప్రకృష్టవిద్యకార్య భాష్యము"
పై ఎదుగుచు-విదరవి భాషించుచున్నాడు.

అప్పుడా పాలులు చాల బోర్లము వారుకులు సందర్భానువార
కృష్ణ. నగిద్దుకొని నన్నునున్నించుచును గాక !

కల్యులంబుగావి.
వారావలగుచు.
కల్యులంబుగావి.

కలు
పై విక మకానుయూలు
కేవల్య భాష్యము

ఆ త్త క లో ప ని ష ద ః ప ధా ను క్ర ణో కా .

కలోపనిషదులలో గాంధర్వామూలము, ప్రతిపాద్యో మాదికి వర్తింప వచ్చును. ప్రతిపద్యలో మంత్రాలపటం అంటేనే వేరుగా ఉంటాయి కాని వేరుగా వేరుగా మొదటి నుండి చివరివరకు ఒకే క్రమములగును లేని ఈ అనుక్రమణికలకు ఉదాహరణలు. వర్ణింపబడిన మొదటి పాద్యో 29, రెండవపాద్యో 25 మూడవపాద్యో 17, నాల్గవపాద్యో 15, అయిదవపాద్యో 15, ఆరవపాద్యో 15, మొత్తం 119 మంత్రాలవచ్చాయి. వేదర్షియ అంశలను బట్టి నందవది 30 : మంత్రముతోను, మూడవది 58 తోను నాల్గవది 72 తోను, అయిదవది 87 తోను ఆరవది 103 వ తోను అరంభమగును. మొదట దీనివయమును క్రమించుమని గాఢ!

- అంశములముఠా: 63, 84, 118;
- అంశ 26
- అంశదాతృకు 72
- అంశదాతా: 118
- అంశపద్యము 88
- అంశక 34
- అయిదవ 59
- అంశదాత 76
- అంధా: 34
- అంశక 34
- అంశము: 40
- అక్షరము: 43(8), 56
- అక్షరము 88
- అక్షరము 13, 14, 19
- అక్షరము: 15, 19, 30, 79, 95, 101, 104
- అక్షరము 66
- అక్షరము 17
- అక్షరము 27

- అక్షరము 77
- అక్షరము 28
- అక్షరము 37, 49
- అక్షరము 21
- అక్షరము 42
- అక్షరముదాత 37
- అక్షరము: 49
- అక్షరము 87
- అక్షరము: 7, 9, 88
- అక్షరము 28
- అక్షరము: 17
- అక్షరము: 32, 40
- అక్షరము 80, 94, 102
- అక్షరము 21, 22, 37, 74, 90, 115
- అక్షరము 15, 73, 115, 116, 119
- అక్షరము 14
- అక్షరము: 78
- అక్షరము: 77

- అక్షరము 5, 16, 34
 అక్షరాన్ని 27
 అక్షరము 68
 అక్షరము 43
 అక్షరము 100
 అక్షరము 61
 అక్షరము 64
 అక్షరమును గాఢము 47
 అక్షరము 110
 అక్షరము 13
 అక్షరము 78
 అక్షరము 79
 అక్షరము 83
 అక్షరము 89
 అక్షరము 14
 అక్షరము 41
 అక్షరము 3
 అక్షరము 37
 అక్షరము 51
 అక్షరము 6, 9
 అక్షరము 69
 అక్షరము 39
 అక్షరము 39
 అక్షరము 100
 అక్షరము 61
 అక్షరము 6
 అక్షరము 96, 97
 అక్షరము 75
 అక్షరము 41
 అక్షరము 29
 అక్షరము 25
 అక్షరము 101
 అక్షరము 73
 అక్షరము 65
 అక్షరము 116
 అక్షరము 20
 అక్షరము 87
 అక్షరము 93
 అక్షరము 16
 అక్షరము 21, 29
 అక్షరము 29(2), 50, 119
 అక్షరము 30(2)
 అక్షరము 43(4), 113
 అక్షరము 117
 అక్షరము 93(2)
 అక్షరము 38
 అక్షరము 89
 అక్షరము 91
 అక్షరము 16, 21, 22, 26, 36(2), 53, 119
 అక్షరము 112
 అక్షరము 106
 అక్షరము 28
 అక్షరము 15
 అక్షరము 66
 అక్షరము 40
 అక్షరము 31
 అక్షరము 110
 అక్షరము 26, 32
 అక్షరము 117
 అక్షరము 10

- అధికారము 10
 అభిమానము 113
 అనుభవము 61
 అనుభవము 2
 అనుభవము 81(2)
 అనుభవము 94, 115, 115(2)
 అనుభవము 102, 115, 116
 అనుభవము 13, 72, 73, 100, 117
 అనుభవము 103, 110
 అనుభవము 23
 అనుభవము 16, 20, 29, 35, 47(2), 48,
 అనుభవము 79 52, 101
 అనుభవము 60
 అనుభవము 69
 అనుభవము 80
 అనుభవము 84
 అనుభవము 86
 అనుభవము 89
 అనుభవము 90
 అనుభవము 92
 అనుభవము 106
 అనుభవము 20
 అనుభవము 2
 అనుభవము 37
 అనుభవము 111
 అనుభవము 87
 అనుభవము 69
 అనుభవము 61
 అనుభవము 102
 అనుభవము 6
 అనుభవము 32
 అనుభవము 50, 61
 అనుభవము 34
 అనుభవము 33
 అనుభవము 38
 అనుభవము 19
 అనుభవము 65, 103
 అనుభవము 65, 109
 అనుభవము 69
 అనుభవము 110
 అనుభవము 12
 అనుభవము 69
 అనుభవము 61
 అనుభవము 34
 అనుభవము 53
 అనుభవము 61
 అనుభవము 102
 అనుభవము 23
 అనుభవము 53
 అనుభవము 33
 అనుభవము 30
 అనుభవము 12, 20(2), 35, 37, 52, 113, 114(2)
 అనుభవము 9(2)
 అనుభవము 69
 అనుభవము 45
 అనుభవము 33
 అనుభవము 15, 22, 36, 40, 60, 104, 110, 115
 అనుభవము 59
 అనుభవము 20, 29
 అనుభవము 6
 అనుభవము 22

- ఆత్మనా 49
 ఆత్మని 67(3), 88, 106
 ఆత్మస్థా 98, 99
 ఆత్మా 49, 52(2), 64, 85, 92, 106
 ఆత్మకు 51, 57, 75, 76
 ఆత్మోద్ధారణముచేయుకర్తవ్యం 58
 ఆచార్య 108
 ఆచార్యులు 30
 ఆచార్యులు 71(2)
 ఆచార్యులు 35
 ఆచార్యులు 36
 ఆచార్యులు 82
 ఆచార్యులు 40
 ఆచార్యులు 53
 ఆచార్యులు 61, 62, 63, 64
 ఆచార్యులు 43
 ఆచార్యులు 35
 ఆచార్యులు 44
 ఆచార్యులు 23
 ఆచార్యులు 117
 ఆచార్యులు 11
 ఆచార్యులు 46(3)
 ఆచార్యులు 2
 ఆచార్యులు 72
 ఆచార్యులు 3
 ఆచార్యులు 38(2)
 ఆచార్యులు 1
 ఆచార్యులు 50, 59
 ఆచార్యులు 88
 ఆచార్యులు 51
 ఆచార్యులు 58(2), 111
 ఆచార్యులు 104
 ఆచార్యులు 112
 ఆచార్యులు 107
 ఆచార్యులు 23, 59, 60
 ఆచార్యులు 64, 108
 ఆచార్యులు 72
 ఆచార్యులు 44
 ఆచార్యులు 45
 ఆచార్యులు 23
 ఆచార్యులు 91
 ఆచార్యులు 96, 99
 ఆచార్యులు 4(2), 30(2), 31, 33, 35, 39, 43, 53
 ఆచార్యులు 71, 100, 113, 114(2), 118
 ఆచార్యులు 54
 ఆచార్యులు 29(2), 82, 92, 101, 103
 ఆచార్యులు 71, 76
 ఆచార్యులు 16, 17
 ఆచార్యులు 25, 107
 ఆచార్యులు 20
 ఆచార్యులు 6(2), 59, 60, 70, 81, 82, 84, 106(2),
 116
 ఆచార్యులు 113
 ఆచార్యులు 15
 ఆచార్యులు 8
 ఆచార్యులు 16, 73, 81(3), 82(2), 106, 116
 ఆచార్యులు 36
 ఆచార్యులు 17
 ఆచార్యులు 79

- ఉత్పత్తి: 25
 ఉత్పాదకం 76
 ఉత్పాదక 53, 54
 ఉత్పాదక 27
 ఉ 14, 30, 30, 54, 94, 100, 102
 ఉత్పాదక 70
 ఉత్పాదక 94, 102
 ఉత్పాదక 30
 ఉత్పాదక 117
 ఉత్పాదక 103(2)
 ఉత్పాదక 68
 ఉత్పాదకాచారం 107
 ఉత్పాదక 7, 36, 86
 ఉత్పాదకాచారం 107
 ఉత్పాదక 60
 ఉత్పాదక 103
 ఉత్పాదక 89
 ఉత్పాదక 21
 ఉత్పాదక 114
 ఉత్పాదక 114
 ఉత్పాదక 113
 ఉత్పాదక 54
 ఉత్పాదకం 70
 ఉత్పాదక 91
 ఉత్పాదక 89
 ఉత్పాదక 36
 ఉత్పాదక 114
 ఉత్పాదక 12, 30, 54
 ఉత్పాదక 45, 75
 ఉత్పాదకం 40
 ఉత్పాదక 4(2), 15
 ఉత్పాదక 1
 ఉత్పాదక 89, 117
 ఉత్పాదకం 102
 ఉత్పాదక 53, 88
 ఉత్పాదక 88
 ఉత్పాదక 88
 ఉత్పాదక 98
 ఉత్పాదక 93(2), 96(2), 97, 98, 99
 ఉత్పాదక 117(2)
 ఉత్పాదకాచారం 57
 ఉత్పాదక 20 (2)
 ఉత్పాదక 103
 ఉత్పాదక 10, 42
 ఉత్పాదక (5) 9(2), 10, 13, 13, 14, 20, 23,
 27, 42, 44, 45(2), 46(4), 74,
 76, 77, 78, 79, 80, 88, 94, 97,
 99, 94, 100, 102, 104, 110
 ఉత్పాదక 31
 ఉత్పాదక 27
 ఉత్పాదకం 7
 ఉత్పాదకం 12, 119
 ఉత్పాదక 116
 ఉత్పాదక 17, 117
 ఉత్పాదక 33
 ఉత్పాదక 74
 ఉత్పాదక 91
 ఉత్పాదక 17
 ఉత్పాదక 24
 ఉత్పాదక 21, 53, 110

ఏను 5(4)	వొండ్లెత్ 5
ఏచ 15, 16, 19, 26(2), 27, 30, 34, 35,	వంచు 12, 82
40(3), 37(2), 74, 81, 82, 84, 85, 86	వంకల్ 65
94(2), 101, 102(2), 113, 114(2),	వం 22
వచనా 15, 16, 18, 119	వజ్జ 101
వచు 19, 20, 21, 37, 52(2), 60, 94, 102	వజ్జుల్ 47
వచు 38	వజ్జుల్ - 2
వజ్జుల్ 72	వజ్జుల్ 7
వజ్జుల్ 56	వజ్జుల్ 36
వజ్జుల్ 42	వజ్జుల్ - 36
వజ్జుల్ 11	వజ్జుల్ 119
వజ్జుల్ 25, 50, 54	వజ్జుల్ - 43
వజ్జుల్ 100, 113	వజ్జుల్ - 40
వజ్జుల్ 2	వజ్జుల్ - 23
వజ్జుల్ 96	వజ్జుల్ - 34
వజ్జుల్ 24	వజ్జుల్ - 68
వజ్జుల్ 5	వజ్జుల్ - 72
వజ్జుల్ 71(2), 105	వజ్జుల్ - 74
వజ్జుల్ 60, 61, 94, 102, 110	వజ్జుల్ - 106
వజ్జుల్ 22, 47, 72	వజ్జుల్ - 109
వజ్జుల్ 4	వజ్జుల్ - 87
వజ్జుల్ 58	వజ్జుల్ - 111
వజ్జుల్ - 91	వజ్జుల్ - 79
వజ్జుల్ - 24	వజ్జుల్ - 79
వజ్జుల్ - 25, 33, 110	వజ్జుల్ - 41
వజ్జుల్ - 25, 32, 78, 99	వజ్జుల్ - 55, 77, 78
వజ్జుల్ - 24	వజ్జుల్ - 14, 40
వజ్జుల్ - 40	వజ్జుల్ - 41
వజ్జుల్ - 65	వజ్జుల్ - 71, 82
వజ్జుల్ - 74, 90, 100, 103	వజ్జుల్ - 29, 41

నానాకాండ 63	పంచో 49
నానాకాండ 16	జానక 103
నానాకాండ 7	జానకీ 21
నానాకాండ 2,9	జానకీకాండ 3
నానాకాండ 28	జానకీ 19
నానాకాండ 28	జానకీ 118
నానాకాండ 10	జానకీకాండ 17
నానాకాండ 50, 92	జానకీకాండ 20
నానాకాండ 116	జానకీ 19
నానాకాండ 5(2), 15, 16, 20, 22(2), 23, 24, 31(2) జానకీ 41	జానకీకాండ 70
32, 33, 33(2), 40, 52(2), 53, 57,	జానకీ 94
61, 64, 69, 70, 74, 75(2), 80(2), 87,	జానకీకాండ 70
92, 95, 96, 103, 104(2), 109(2), 111,	జానకీ 68
114, 117(2), 119	జానకీ 77
పంచాంగము 101	జానకీకాండ 70
పంచాంగము 37	జానకీ 70
పంచాంగము 110, 113	జానకీ 70
పంచాంగము 44	జానకీ 47, 62
పంచాంగము 97	జానకీ 26
పంచాంగము 37	జానకీ 28
పంచాంగము 39	జానకీ 70
పంచాంగము 15	జానకీ 91
పంచాంగము 24	జానకీ 91
పంచాంగము 27, 42(2), 105	జానకీ 28
పంచాంగము 99	జానకీ 26
పంచాంగము 99	జానకీకాండ 27
పంచాంగము 25	జానకీ 83, 85
పంచాంగముకాండ 109	జానకీ 50
పంచాంగము 55	జానకీ 45, 46, 109
పంచాంగము 103	జానకీ 67

అక్షరాలు 111	అక్షరాలు 15
అక్షరాల 67	అక్షరాల 1, 7, 43, 52, 55, 60, 101
అక్షరాల 64,	అక్షరాల 111, 112
అక్షరాల 2, 13, 15, 16, 41, 49, 50, 69, 60, 65,	అక్షరాల 3
93, 101, 112(3)	అక్షరాల 28, 29
అక్షరాల (5) 14, 15, 25, 39, 43(2), 44, 45,	అక్షరాల 3, 35
63, 67(2), 68, 69, 71(2), 74,	అక్షరాల 117
76, 77, 78, 79, 80(2), 81(2),	అక్షరాల 50
83, 84, 87, 90, 94(5), 100(2),	అక్షరాల 77, 78
102(5), 103, 113	అక్షరాల 83, 110
అక్షరాల 4	అక్షరాల 9
అక్షరాల 39, 76, 83, 105	అక్షరాల 12
అక్షరాల 12, 101	అక్షరాల 27, 67(2), 59, 60, 61, 62(2), 63, 64,
అక్షరాల 61, 62	65, 91, 100
అక్షరాల 114	అక్షరాల 24
అక్షరాల 114	అక్షరాల 22
అక్షరాల 6, 69, 95, 96, 97, 106(3)	అక్షరాల 15
అక్షరాల 112	అక్షరాల 4, 19
అక్షరాల 52	అక్షరాల 20
అక్షరాల 104(3)	అక్షరాల 3, 14, 19, 20, 44, 73, 92, 103, 110
అక్షరాల 77	అక్షరాల 28
అక్షరాల 44	అక్షరాల 52
అక్షరాల 117	అక్షరాల 98, 99
అక్షరాల 20	అక్షరాల 54
అక్షరాల 17	అక్షరాల 31, 46
అక్షరాల 33	అక్షరాల 18
అక్షరాల 27	అక్షరాల 10
అక్షరాల 18(2), 19, 26(2)	అక్షరాల 17
అక్షరాల 9, 29, 72	అక్షరాల 77, 18, 55
అక్షరాల 94, 102	అక్షరాల 17

- క్రీ.శ. 9
 క్యూ. 12, 13, 14, 32, 34, 37, 38, 38
 క్యూ. 10
 క్యూ. 20
 క్యూ. 4, 24, 37, 38
 క్యూ. 11
 క్యూ. 22
 క. క. క. క. క. క. 34
 క. క. క. క. క. క. 2
 క. క. క. క. క. క. 3
 క. క. క. క. క. క. 4, 16
 క. క. క. క. క. క. 11
 క. క. క. క. క. క. 106
 క. క. క. క. క. క. 1
 క. క. క. క. క. క. 6
 క. క. క. క. క. క. 79(2)
 క. క. క. క. క. క. 3
 క. క. క. క. క. క. 68
 క. క. క. క. క. క. 58
 క. క. క. క. క. క. 68
 క. క. క. క. క. క. 55
 క. క. క. క. క. క. 41
 క. క. క. క. క. క. 25
 క. క. క. క. క. క. 58
 క. క. క. క. క. క. 59
 క. క. క. క. క. క. 34, 50
 క. క. క. క. క. క. 66
 క. క. క. క. క. క. 40
 క. క. క. క. క. క. 17, 41, 50
 క. క. క. క. క. క. 78
 క. క. క. క. క. క. 50, 50
 క. క. క. క. క. క. 21, 112
 క. క. క. క. క. క. 90
 క. క. క. క. క. క. 90, 91
 క. క. క. క. క. క. 30
 క. క. క. క. క. క. 4
 క. క. క. క. క. క. 13, 14
 క. క. క. క. క. క. 21
 క. క. క. క. క. క. 55
 క. క. క. క. క. క. 43
 క. క. క. క. క. క. 42
 క. క. క. క. క. క. 49
 క. క. క. క. క. క. 63
 క. క. క. క. క. క. 106
 క. క. క. క. క. క. 11(2), 40, 41, 51, 52, 55, 107
 క. క. క. క. క. క. 24, 73, 98, 99
 క. క. క. క. క. క. 40
 క. క. క. క. క. క. 39, 60, 73
 క. క. క. క. క. క. 116
 క. 12(3), 20, 21, 32(3), 27, 30, 32, 33,
 35(2), 36(2), 37(2), 38, 39, 47(4),
 48(3), 51, 52(3), 53(4), 61, 62, 65,
 66, 72, 73, 75, 76, 80, 82, 83, 87, 91(2),
 97(3), 98, 99, 101(3), 102, 107,
 110(2), 111, 113(3), 94
 క. క. క. క. క. క. 20
 క. క. క. క. క. క. 15, 19(2), 21, 24, 25, 32, 33, 40
 క. క. క. క. క. క. 1, 29
 క. క. క. క. క. క. 33, 48
 క. క. క. క. క. క. 13, 36, 70

- 1 వాచిత్యం 29
 1 కటక్తి 9
 1 వచనము 9
 1 వచనం 03
 1 వచనం 07
 1 వాచ్యం 217
 1 వాచా 81, 62(2)
 1 వాచాన్త 30
 1 వాచ 1, 3,
 1 వాచాన్త 16
 1 నిచాయ్య 27, 69
 1 నిత్యం 39, 60
 1 నిత్యం 47, 90
 1 నిత్యం 99
 1 నిత్యం 14
 1 నిత్యం 63
 1 నిత్యం 3
 1 నిత్యం 36
 1 నిత్యం 67
 1 నిత్యం 65
 1 నిత్యం 104
 1 నిత్యం 14
 1 నిత్యం 49, 79
 1 నిత్యం 34
 1 నిత్యం 2
 1 నిత్యం 100
 1 నిత్యం 29
 1 నిత్యం 88
 1 నిత్యం 88
 1 నిత్యం 111
 1 నిత్యం 104
 1 నిత్యం 55
 1 నిత్యం 84
 1 నిత్యం 8
 1 నిత్యం 03
 1 నిత్యం 53, 64
 1 నిత్యం 45, 46, 56, 64, 65(2), 66, 108
 1 నిత్యం 85, 64, 65, 109
 1 నిత్యం 69, 71, 100
 1 నిత్యం 111
 1 నిత్యం 55
 1 నిత్యం 04
 1 నిత్యం 64
 1 నిత్యం 65
 1 నిత్యం 72
 1 నిత్యం 72
 1 నిత్యం 78
 1 నిత్యం 55
 1 నిత్యం 104
 1 నిత్యం 25
 1 నిత్యం 34
 1 నిత్యం 74, 20
 1 నిత్యం 6
 1 నిత్యం 65
 1 నిత్యం 23
 1 నిత్యం 47, 72, 91, 92, 110
 1 నిత్యం 65
 1 నిత్యం 43
 1 నిత్యం 40, 56, 63
 1 నిత్యం 79

- కవిత్వము 4
 కవిత్వము 106
 కవిత్వము 12
 కవిత్వము 35
 కవిత్వము 3
 కవిత్వము 1
 కవిత్వము 6
 కవిత్వము 28
 కవిత్వము 6, 15, 35(2)
 కవిత్వము 67
 కవిత్వము 13
 కవిత్వము 11
 కవిత్వము 21
 కవిత్వము 41
 కవిత్వము 47
 కవిత్వము 85, 86, 87, 94, 100, 113
 కవిత్వము 90
 కవిత్వము 9
 కవిత్వము 65
 కవిత్వము 77(2)
 కవిత్వము 85, 107(2)
 కవిత్వము 14
 కవిత్వము 66
 కవిత్వము 87
 కవిత్వము 63
 కవిత్వము 14, 28
 కవిత్వము 53
 కవిత్వము 16
 కవిత్వము 9
 కవిత్వము 6
 కవిత్వము 35
 కవిత్వము 95(2), 96(3)
 కవిత్వము 40(2), 14
 కవిత్వము 10, 11
 కవిత్వము 89
 కవిత్వము 70, 89
 కవిత్వము 75
 కవిత్వము 5
 కవిత్వము 10
 కవిత్వము 98
 కవిత్వము 13
 కవిత్వము 113
 కవిత్వము 116
 కవిత్వము 35
 కవిత్వము 11
 కవిత్వము 60
 కవిత్వము 115
 కవిత్వము 71
 కవిత్వము 10
 కవిత్వము 92
 కవిత్వము 82
 కవిత్వము 7
 కవిత్వము 77, 78
 కవిత్వము 95, 96
 కవిత్వము 65
 కవిత్వము "కవిత్వ" 118
 కవిత్వము 43
 కవిత్వము 78
 కవిత్వము 114
 కవిత్వము 10

- ప్రాణ 105
 ప్రాణి 67
 ప్రాణి 89
 ప్రాణి 103
 ప్రాణి 78, 91
 ప్రాణివాక్ 39
 ప్రాణిత్వం 113
 ప్రాణిత్వ 68, 92
 ప్రాణిత్వ తే 39
 ప్రాణిత్వములే 73
 ప్రాణిత్వములే 25
 ప్రాణిత్వములే 32
 ప్రాణిత్వములే 32
 ప్రాణిత్వములే 13
 ప్రాణిత్వములే 30
 ప్రాణిత్వములే 31(3), 30(2)
 ప్రాణిత్వములే 31
 ప్రాణిత్వములే 33
 ప్రాణిత్వములే 37(2)
 ప్రాణిత్వములే 34
 ప్రాణిత్వములే 35
 ప్రాణిత్వములే 47, 50, 36
 ప్రాణిత్వములే 55, 96
 ప్రాణిత్వములే 32, 38, 36
 ప్రాణిత్వములే 37, 36
 ప్రాణిత్వములే 55
 ప్రాణిత్వములే 36
 ప్రాణిత్వములే 23
 ప్రాణిత్వములే 5(2), 59
 ప్రాణిత్వములే 55
 ప్రాణిత్వములే 73
 ప్రాణిత్వములే 97
 ప్రాణిత్వములే 97
 ప్రాణిత్వములే 12;
 ప్రాణిత్వములే 37
 ప్రాణిత్వములే 64, 111
 ప్రాణిత్వములే 64
 ప్రాణిత్వములే 68
 ప్రాణిత్వములే 88
 ప్రాణిత్వములే 103
 ప్రాణిత్వములే 14, 44
 ప్రాణిత్వములే 45, 54, 56, 92, 94, 112, 115
 ప్రాణిత్వములే 44
 ప్రాణిత్వములే 17
 ప్రాణిత్వములే 7
 ప్రాణిత్వములే 9(2)
 ప్రాణిత్వములే 119
 ప్రాణిత్వములే 46, 70, 106
 ప్రాణిత్వములే 56
 ప్రాణిత్వములే 71
 ప్రాణిత్వములే 73
 ప్రాణిత్వములే 113
 ప్రాణిత్వములే 20
 ప్రాణిత్వములే 13
 ప్రాణిత్వములే 12
 ప్రాణిత్వములే 104(3)
 ప్రాణిత్వములే 54,
 ప్రాణిత్వములే 59, 60, 61, 62, 86(2), 92, 112,
 115, 116
 ప్రాణిత్వములే 108, 110, 117

- ధరితా 11, 16
 ధన్యార్థం 43
 ధాన్యం 101
 ధాంతి 101
 ధాతి 100, 101
 ధాతవి 107
 ధాతా 101
 ధువనం 95, 96
 ధూతధన్యస్థ 76, 83, 84
 ధూతాత్ 43
 ధూతేః 77, 78
 ధూతేషు 60
 ధూమీ 23
 ధూయః 16, 62
 ధూయాత్ 36
 ధూయ్య 53
 ధువనః 61
 ధువంతి 32
 ధువో 50
 ధువోద్రవ్యము 11
 ధువో 38
 ధువ్యుత్తాళిః 25
 ధువ్యు 41, 51, 75, 107
 ధువమమ 50
 ధువ్యమః 5
 ధువ్యే 53, 59
 ధువ్యకం 78
 ధువ 57, 63, 64, 108
 ధువః 64, 108
 ధువతా 59, 60, 82, 110, 111, 113
 ధువనీ 67
 ధువనీ 110
 ధువనీయః 58
 ధువనవ్యుః 27
 ధువనవ్యుక 31, 37
 ధువనవ్యుః 32
 ధువనవ్యుభిః 79
 ధువనవ్యుః 20
 ధువనవ్యుః 25
 ధువనవ్యునే 100, 112
 ధువనవ్యే (18)(2)
 ధువనవ్యే 26
 ధువ్యే 53, 12
 ధువనా 5, 39
 ధువనా 25, 62
 ధువ్యుః 11, 25, 42, 61, 115, 116
 ధువ్యులూకాః 35
 ధువ్యుస్య 26
 ధువనాత్ 24, 40
 ధువనాః 49, 65, 69, 108
 ధువనా 29, 67
 ధువనవ్యువన 101
 ధువనాః 56, 108
 ధువనాత్మా 16
 ధువనాత్మనా 51, 75
 ధువనాధువనా 24
 ధువనావనం 40
 ధువనావనే 40, 70
 ధువనాదాత్ 49
 ధువనాకు 13

జూ 10(2), 21(3), 25	62, 63, 71, 76, 77(2), 81, 83, 94, 98;
మాం 4	99, 119
మాన 36	యంతి 78
మంజూర్ 118	యోగి 50
మంపురే 109	యస్మత్ 44
మంజుః 86	యస్మి 54, 80
మంజువ 85	యథా 6, 10, 71, 15, 34, 45, 48, 92, 95,
మంజుః 34	96, 97, 106(3)
మంజుః 117	యథావస్థ 89
మంజురే 4	యథాభావే 6
మంజుః 15, 54, 73, 104	యథావస్థ 94
మంజుః 51, 82	యథావస్థ 5, 15
మంజుః 18	యథా 121, 115, 116
మంజుః 70	యతి 24
మంజుః 119	యనస్య 5
మంజుః 1, 11, 69	యస్మిన్ 69
మంజుః 51, 13	యస్మిన్ 29, 91
మంజుః 13, 22, 39	యస్య 2, 54(3)
మంజుః 14, 27, 35	యస్యకు 32
మంజుః 52	యా 20, 23, 75(2)
మంజుః 70	యాం 38
మంజుః 74	యాః 15
మంజుః 12, 13, 42	యాః 50
మంజుః 42	యావత్ 23, 27
మంజుః 47	యావత్ 15
మంజుః 13, 38, 53, 109	యావత్ 90
యస్మిన్ 67(3)	యే 25(2), 55, 98, 99, 103, 106, 115
యత్ (5) 5, 9, 22, 24, 29, 43, 44(2),	యేవ 74, 75
56, 69, 81(2), 103, 107	యా-య 112
యాః 18, 29, 37, 38, 45, 56, 59, 60, 61,	యా-య 112

- మొగ్గలూ 21
 మొగ్గలూ 119
 మొగ్గలూ 41
 మొగ్గలూ 93
 రాజు 11
 రాజు 9
 రాజు 57
 రాజు 57
 రాజు 28
 రాజు 74
 రాజు 25
 రాజు 74, 95(1), 96(1), 98, 110
 రాజు 25
 రాజు 27
 రాజు 93
 రాజు 42, 119
 రాజు 22, 33, 32(2)
 రాజు 97(2)
 రాజు 35
 రాజు 94
 రాజు 57
 రాజు 3, 102
 రాజు 15
 రాజు 12, 55
 రాజు 100
 రాజు 93
 రాజు 109
 రాజు 45
 రాజు 44, 55, 68
 రాజు 10, 16, 19, 21, 24
 రాజు 20, 22, 27, 29
 రాజు 27
 రాజు 14
 రాజు 20
 రాజు 9, 10
 రాజు 13, 19
 రాజు 28
 రాజు 34
 రాజు 15
 రాజు 9
 రాజు 90
 రాజు 9
 రాజు 9
 రాజు 15(2), 47, 50, 71, 100
 రాజు 67
 రాజు 113
 రాజు I
 రాజు 69
 రాజు 91, 103
 రాజు 29
 రాజు 20
 రాజు 20
 రాజు 21, 22
 రాజు 111
 రాజు 66
 రాజు 74
 రాజు 45
 రాజు 100
 రాజు 76, 83

విష్ణువేదాద్ 60, 62
 విష్ణువేదాద్ 63
 విన్ 119
 విశవస్థు 73
 విత్త 21, 27
 విత్తము 32
 విత్తము 35
 విత్తము 37
 వివచన 39
 వివచన 17, 18, 74
 విచు: 103, 110
 విత్త 14, 57[2]
 విత్తము: 20, 119
 విత్తము 53
 విత్తము 115[2]
 విత్తము 36
 విత్తము: 36
 విత్తము: 101
 విత్తము 18
 విత్తము 55
 విత్తము 63
 విత్తము 47
 విత్తము 100, 101
 విత్తము 51, 75
 విత్తము 87
 విత్తము 37
 విత్తము 90
 విత్తము: 113
 విత్తము 119
 విత్తము 31

విత్తము 52
 విత్తము 43
 విత్తము 50
 విత్తము 55
 విత్తము 50
 విత్తము 105
 విత్తము 33
 విత్తము: 63
 విత్తము 117
 విత్తము: 10, 11
 విత్తము 40
 విత్తము 6
 విత్తము 29, 30, 31[2]
 విత్తము 9, 19, 21, 23[2], 24
 విత్తము 52
 విత్తము 10, 13
 విత్తము 65
 విత్తము 64, 76
 విత్తము 44
 విత్తము 66
 విత్తము 1, 74, 76, 77, 78, 79, 80, 83, 84, 91
 విత్తము 94, 102
 విత్తము 7
 విత్తము 7
 విత్తము 73
 విత్తము 72
 విత్తము 77
 విత్తము 100
 విత్తము 83
 విత్తము 60

- అక్షరములు 36
 అక్షరములు 116
 అక్షరములు 117
 అక్షరములు 24
 అక్షరములు 76
 అక్షరములు 90
 అక్షరములు 11
 అక్షరములు 23
 అక్షరములు 27
 అక్షరములు 91, 105
 అక్షరములు 90
 అక్షరములు 105
 అక్షరములు 114
 అక్షరములు 47
 అక్షరములు 61
 అక్షరములు 10
 అక్షరములు 7, 17
 అక్షరములు 90
 అక్షరములు 67
 అక్షరములు 66
 అక్షరములు 90
 అక్షరములు 91, 102, 105[2]
 అక్షరములు 62
 అక్షరములు 68
 అక్షరములు 66
 అక్షరములు 90
 అక్షరములు 39
 అక్షరములు 12, 13
 అక్షరములు 51, 75, 87, 107
 అక్షరములు 10
 అక్షరములు 2
 అక్షరములు 36
 అక్షరములు 71
 అక్షరములు 71
 అక్షరములు 94, 102, 105
 అక్షరములు 52
 అక్షరములు 42, 70
 అక్షరములు 39[2], 91[2]
 అక్షరములు 46
 అక్షరములు 4
 అక్షరములు 29
 అక్షరములు 6
 అక్షరములు 44
 అక్షరములు 2
 అక్షరములు 110
 అక్షరములు 17[2]
 అక్షరములు 118
 అక్షరములు 42
 అక్షరములు 61
 అక్షరములు 78
 అక్షరములు 61
 అక్షరములు 2, 3, 4, 5, 13, 15, 18, 27, 32, 42, 54,
 61, 62, 63, 61, 52, 54
 అక్షరములు 25
 అక్షరములు 38
 అక్షరములు 108
 అక్షరములు 108
 అక్షరములు 60
 అక్షరములు 59, 62, 61, 68, 118

- పక్షి 42
 పనాకం 70, 92
 పనాకం 102
 పద్మం 17
 పదివన్నె 62
 పుకున్ను లే 115
 పాపా 25
 పాదేను 105
 పాద్యం 26, 101(2), 103
 పాద్యం 50
 పాద్యభాగవతాశ్రయ 55, 96, 97, 98
 పాద్యలోకస్య 97
 పాద్యపదం 1
 పాద్యం 41
 పాద్యం 8, 25
 పాద్యం 44, 80, 54, 102, 115, 116
 పాద్యం నియమాలు 25
 పాద్యం 56
 పాద్యం 6(2)
 పాద 111
 పాపకాయం 25
 పాపకాయం 29
 పా 65(2)
 పా 30
 పా 37
 పా 59, 60
 పాపం 30
 పాపకర్మ 55
 పాపం 11, 98, 100
 పాపనాశం 28
 పుస్తకం 94
 పుస్తకం 79
 పుస్తకం 10
 పుస్తకం 21, 22, 37
 పుస్తకం 66
 పుస్తకం 66
 పుస్తకం 8
 పుస్తకం 65, 97, 101, 104
 పుస్తకం 16, 32
 పుస్తకం 21
 పుస్తకం 56
 పుస్తకం 40
 పుస్తకం 98
 పుస్తకం 112
 పుస్తకం 74
 పుస్తకం 75
 పుస్తకం 100
 పుస్తకం 23, 34
 పుస్తకం 72
 పుస్తకం 13
 పుస్తకం 12, 14
 పుస్తకం 12
 పుస్తకం 13, 14
 పుస్తకం 10
 పుస్తకం 9
 పుస్తకం 10
 పుస్తకం 32
 పుస్తకం 113
 పుస్తకం I(2), 3, 4
 పుస్తకం 22

కావ్యం 43	కావ్యముల్కం 79
కావ్య 45	కావ్య పాఠశాలం 23
కావ్యం 48	కా 21, 24, 27, 30 (2), 32, 35 (2), 38,
కావ్యం 63	112, 116
కావ్యం 42	కా. అంశ 30
కావ్యం 46	కావ్యముల్కం 116, 117
కావ్యం 47, 48	కావ్యం 116
కావ్యముల్కం 47	కావ్యం 110
కావ్యం 58	కావ్యం 115
కావ్యం 7	కావ్యం 116
కావ్యం కా: 41	

ఇది కవచమునకు పదానుక్రమమునకు.

శ్లోక "అథ కవచే ప నివదం పదాను క్రమణికా."

అవి సరి చెప్పబడిన వలెను.

1 అభివేదం - అభివేదం	15 కావ్యం - కావ్యం
2 అభివేదం - అభివేదం	16 విద్యాభివృద్ధి - విద్యాభివృద్ధి
3 అభివేదం - అభివేదం	17 వృద్ధి - వృద్ధి
4 అభివేదం - అభివేదం	
5 అభివేదం - అభివేదం	
6 అభివేదం - అభివేదం	

2 అభివేదం - అభివేదం - అభివేదం - అభివేదం.

కరోపనిషదో మంత్రానుక్రమణికా.

ఈ పుస్తకమునందు మొదటి మంత్రి చివర గలన మంత్రానుక్రమమున లక్షక్రమ సంఖ్య ఇవ్వబడినది. అదియే ఈకాండమునకువయినది. మొదటిగా ఇవ్వబడ్డ సంఖ్య చివర వచ్చినమాది అంతెంతో మొదటికి అధ్యాయసంఖ్య, కందవది వచ్చినసంఖ్య.

మొదటివది మంత్రసంఖ్య అదియే ముఖ్యవి. { కేవలము. }	
83 అపనష్టమూతః పునః 2.1.12	105 వివాచకకలీ తోష్టం 2.3. 4
84 అపనష్టమూత్రః పునః 2.1.13	68 ఏర్తిత్వత లక్షణ 1.3.14
118 అపనష్టమూతః పునః 2.3.17	1 అకనో హస్తే 1.1. 1
95 అప్యిన్యైశ్చోః ఘనమమ్ 2.2. 9	59 అప్యైస్త్వో ప్రాణమున్నయతి 2.2. 3
25 అతీవ్యతామమృతానామ్ 1.1.28	102 అప్యైస్త్వోమామాంఽపాప్యాః 2.3. 1
43 అహోరగీయాశ్చ హితః 1.2.20	65 బుధోః సేవితో మృత్యుర్యు 1.3. 1
6 అనువక్తయదాహ్లాస్యే 1.1. 6	95 ఏకాంశీ సర్వభూతాంత 2.2.12
30 అప్యైస్త్వేయోం వ్యవో 1.2. 1	42 ఏకద్రుశ్చక్వాశ్చమృశ్చ్యక్వా 1.2.13
43 అప్యైశ్చ భర్తావక్త్రైశ్చ 1.2.14	26 ఏవత్సల్యం యది మక్కపి 1.1.24
79 అపనష్టమూత్రో 2.1. 8	43 ఏతిరాజంబవం క్రోధణే 1.2.17
34 అవిద్యాయమామలతే 1.2. 5	45 ఏవక్త్యేనాక్షరం బ్రహ్మ 1.2.10
109 అప్యైశ్చక్త్రమహి పునః 2.3. 6	19 ఏవగోష్టిస్సన్ని వికరో 1.1.19
69 అశక్తమగుశ్చ నయా 1.3.15	66 ఏవ సక్తమహి నానేహ 1.3.12
51 అశవేకం శశిశుభ 1.2.22	40 కామప్యాక్షిం అకరో 1.2.11
114 అస్తీత్యైశ్చోపలక్ష్మ్య 2.3.13	39 కానామ్యుషోశేవభా 1.2.10
90 అస్మిన్మనస మామయ్య 2.2. 4	2 కంఠమకరోం సంక 1.1. 2
57 అశ్మాపం శశివం విద్ధి 1.3. 9	41 కంకుర్వయం నూయమ్ 1.2.18
6 అశ్మావరోక్ష సంకలమ్ 1.1. 8	100 తేవే చితి మక్తనే 2.2.14
50 అశీగో యగం ప్రవతి 1.2.31	16 కవబ్రవితో న్రియమాణః 1.1.16
107 ఇంద్రియాణాం పృథగ్భావ 2.3. 6	112 తాం యోగమతి మక్తనే 2.3.11
58 ఇంద్రియకాణిపాయనావః 1.3. 4	9 త్రోతాశ్చి శ్చకమాత్మి 1.1. 9
108 ఇంద్రియోభ్యః పరం మనో 2.3. 7	18 త్రీణానిశేషస్త్రయమ్ 1.1.15
64 ఇంద్రియోభ్యః పరాప్యాక్ 1.3.10	17 త్రీణానిశేషస్త్రీని 1.1.17

33 మానవేదే వివరణ	1.3. 4	80 యజుర్వేదవివరణము	2.1. 9
34 శ్రీమద్విశ్వానర వివిధపురాణము	1.1.24	103 యజుర్వేదపురాణము	2.3. 5
35 కైలసంశాసన వివిధపురాణము	1.1.23	11 అపకాశపురాణము	1.1.11
37 వాణియతే ప్రయతేనా	1.2.14	78 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	2.1.14
101 వాక్యము వివరణము	2.2.10	86 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	2.1.15
37 వాణియతే ప్రయతేనా	1.2. 4	111 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	2.3.10
31 వాణియతే ప్రయతేనా	2.2. 5	110 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	2.3.15
37 వాణియతే ప్రయతేనా	1.1.27	115 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	2.3.14
70 వాణియతే ప్రయతేనా	2.3. 9	103 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	2.3. 2
33 వాణియతే ప్రయతేనా	1.2. 6	84 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	2.1.10
70 వాణియతే ప్రయతేనా	1.3.10	90 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	1.3. 6
32 వాణియతే ప్రయతేనా	1.2.23	92 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	1.3. 8
58 వాణియతే ప్రయతేనా	1.2.26	91 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	1.3. 5
96 వాణియతే ప్రయతేనా	2.2.13	91 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	1.3. 7
113 వాణియతే ప్రయతేనా	2.3.12	29 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	1.1.29
38 వాణియతే ప్రయతేనా	1.2. 9	57 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	1.2.25
73 వాణియతే ప్రయతేనా	2.1. 2	77 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	2.1. 6
72 వాణియతే ప్రయతేనా	3.1. 1	59 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	1.3. 2
3 వాణియతే ప్రయతేనా	1.1. 3	76 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	3.1. 7
37 వాణియతే ప్రయతేనా	2.3. 1	74 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	2.1. 3
14 వాణియతే ప్రయతేనా	1.1.74	20 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	1.1.20
5 వాణియతే ప్రయతేనా	1.1. 5	25 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	1.1.25
104 వాణియతే ప్రయతేనా	2.3. 3	93 యజుర్వేదం వివిధపురాణము	2.2. 7
92 వాణియతే ప్రయతేనా	2.1.11	45 వాణియతే ప్రయతేనా	1.1.15
66 వాణియతే ప్రయతేనా	1.3.11	93 వాణియతే ప్రయతేనా	2.2.10
119 వాణియతే ప్రయతేనా	2.3.18	63 వాణియతే ప్రయతేనా	1.3. 9
71 వాణియతే ప్రయతేనా	1.3.17	7 వాణియతే ప్రయతేనా	1.1. 7
76 వాణియతే ప్రయతేనా	2.1. 5	117 వాణియతే ప్రయతేనా	2.3.16
94 వాణియతే ప్రయతేనా	2.2. 8	83 వాణియతే ప్రయతేనా	1.1. 2
67 వాణియతే ప్రయతేనా	1.3.13	19 వాణియతే ప్రయతేనా	1.1.10

38 శ్రీకణాకాపి బహుభిః	1-2. 7	4 ప హా వాత కితిః	1.1. 4
31 శ్రీయశ్చ క్రేయశ్చ	1-2. 2	97 నూనావ్యయథానన్యలాః	2.2-11
26 శ్రీలావా మర్త్యస్య	1-1-26	75 స్వస్నాంతం జాగరతాంతం	2.1- 4
92 ప క్యం ప్రమాణోప్రయయా		12 స్వగ్నే లోకే వ భయమ్	1 1-12
	పానంశ్చ 1.2. 3	58 హగంపః శుచిమద్యయః	2.2- 2
13 స త్కమస్మిన్ స్వస్యమ్	1.1.13	92 సన్తతే తదం ప్రవక్ష్యామి	2.2. 6
44 సర్వే వరా యశ్చవన్	1-2-15	46 తాన్తాశ్చస్యతే	1.2-19

ఇతి శబ్దపనిషదే మన్తానుక్రమపాఠా

కు ఉపనిషత్తు (శుక్ల) యజుర్వేదాంతర్గతము- ఇంచులకోక ప్రమాదము.

మం॥ హగంసః శుచిమద్యయః రస్తరిక్ష స

ద్ధోతా వేదిషదతిథి ర్దురోబుసత్ ।

న్యవద్ వరసదృతసద్ వ్యోమసద్

అబ్జా గోజా బుతజా ఆద్రిజా బుతుం బృహత్॥

(యజుః 10-24; 12-14 ౪౪-2-2.2)

శాన్తిపాఠము

ఓం సహ నా వహతు

సహ నౌ తు నక్తు

• సహ వీర్యం కర వాచస్తౌ

తేజస్వి నా వదీత మస్తు

మా ని ద్విషా వస్తౌ

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

స త తి మ్యు లు ను మా యి ద్ద రి మి ప ర మా త్మ క షీ య గా క :

శేషిత్వరము కలిగి నిత్యాసకమును, తాళి భోగముల ననుభవించెదము గాక!

విద్యవంతులమయ్యి దయ్యుగాక! మాయుయవులి యధికము గోజన్మితను గాక!

మీము త్రియో ల ము క రి నా క ర ము వ్యే పి య ప కు య ము గా క !

4

అధ్యాత్మికా ఉచౌతికా ఉచైవికయాలను సంఘానిత ప్రతినిధ దుఃఖయ

యోగశాంతిస్త్ర మూదు సాధులు శాంతి కలముచ్చింత బుధిచిరి.

—:అథ తతోపనిషదా ర్య ణామ్యము:—
—:ప్రథమాధ్యాయే ప్రథమావర్ణి:—

“ క కా శా నా కు క ణ న మః .

1 తగ్గో(1)ప వై వాల్మీకీవచః సర్వవేదవేదం, వదాః తస్య పు
పదికేతా నామ పుత్రత ఆసుః ౧౦౦౧౧

వేదవదాఃము. అకా, క, కై, వాల్మీకీవచః, సర్వవేదవేదం, వదాః, తస్య, పు,
పదికేతా, నామ, పుత్ర, త, ఆసు, 10011 (సాచారిత్రము: (1) ఓం అమన్)

౧ తగ్గో-కాంసాయ సమయోభయాలకు లక్షణం గోగిక కలనాదై; వాల్
మీకీవచః-వాల్మీకీపురి కుమారులగుచే వాల్మీకీవచఃకు వాచయనం ఋషి, పండ్ల,
సానానాకప్పడు, సర్వవేదవేదం-కుమార్తెసాకాకావయనం నూరు చేయడం పుత్రవత్తు
నామాలిగము గల సర్వవేదవేదం ఋషిమనయం ఇద్దరినంద్రిం, వదా-వాం
మోదకృతం. మా-కాంసాయనం, తస్య-అవేదిక, పదికేతా-సదికేతానం, నామ-
వేదముల, పుత్ర-పుత్రులు, ఆ-అంతులు

వాచయనం అర్చనం, వాచిని వాచయనం అర్చనం అంటే గరిష్ఠ
శ్రద్ధను. అకావ్య కలనామ వాల్మీకీవచఃవేదం. శ్రద్ధానుభవం భవతి
వియక్తము. అస్మిన్ భవతు గలనామ వాల్మీకీవచే. ఇయం అష్టా
వాయుగలనామ వచనం వాల్మీకీవచః. అష్టావాయుగలనామ వాచయనం.
అతే పు వ్యాసాకావయనం గోగి-అంతులు ముందే పుత్రవత్తును. ముందే వా
సీగ్గముగా మన్ని సోపాద్యై గాగ రికేతా మోదకృతం. వాచయనం వచనపుట్టించు
వ్యాకృతుల కేరిం ఉంచుకోవలెను. అవేదిక పదికేతానం వచనములకు గలదు. (౧)

“ సాశ్రీవేయ క్షిణాలమ నూరుల సదికేతానం కలిసె
భావముచే నెలపు చున్నాను. ”

2 తగ్గో ప కుమారగో(1)వంతం దక్షినామ సేషామానామ
కృద్ధాఽఽఽవేక సోఽమివృత 100౧౨

విద్యుచ్ఛక్తి, ఇది, కుమారానంద, నేలకం, విజినాసు, నిదుమానాసు, కృష్ణా, అనియె, సు, అనునవియైతి. (ప్రతి ౧) ది సమానంబు)

౩. ఈ ఆదిమనువునకు, తన భార్యగారి యొక్క పుష్పమాదికవిని నంబుల కవియన్ను నుల వ్యవహారము ఆ కవిమాదువినియేమనగావచ్చునో దిన్న అభిరతి; కియటానాను- బుద్ధుని-౦ కిన్నుకుకై కీమక దాలమనునన్ను. వక్షిణాను- గానరక్షిణులయందు, కృష్ణ-అస్తి కృష్ణునియగు కృష్ణ అనియె. కవియిని, సు. ఆదిమ, అనునవి. వేలు వాలోనియెను.

వనికేతనుడు వసుదాయుడు వాని సుకవ్యవేకముగల విమాదికు- వాత్తవ వినికేతాని నిపులను . మనువును వానవిద్యునున్న కృష్ణుని యాది అస్తి కృష్ణుని కియెనై నియం అనియెను. (౩)

“ వనికేతనుడు తండ్రియిచ్చు వక్షిణుని ననియె యోనియను చున్నాను. ”

విజేదనా బగ్గత్తుణా దుగ్గదోహ నిలింకియనాః | అనన్తా నామ తే
 దోణా స్తినీ స గచ్ఛతి తా వవదా||౧౦||౩||

౩వది || పదమూ, బుద్ధుణా, దుగ్గదోహ, నిలింకియనా, అనన్తా, నామ, తే, దోణా, తాన్, నా, గచ్ఛతి, తా, వవదా||౩||

౩. ఏతోకకా-పూర్వము ఏక పూర్వకవి, (కన్నులవి కృష్ణులును కన్తి లేనిది), బుద్ధుణా-కన్తిమనిగరి (కన్నులు కన్తిలును మెయిక్క లేనిది), దుగ్గదోహ-తాను నిలికేయియిది, (విద్యువాసానుకుక విద్యువానిది). నిలింకియనా - కన్తిమును నిలింకియలు కనుగలకే తన మెయిక్కలే లేనిది; కా- అనువది నిపులను, కవిత- వానమొనన్నువాను, అనునా-నంబునికేమెయియు- పునోకానములును అనుటకే కుఱును-చుయలది, గే- ప్రకృతి కన్తియన్ను వికృష్ట మునైద, తా- కా- లోకములు- కన్తిములు- బుద్ధులు ఏకకలనో, కా- వానిని, ని- తివానికర్త, గచ్ఛతి. పొందుచున్నాడు.

నిలింకియనమును నిపులను వానమొనన్ను వాని కృష్ణునును వారికి వానిని వాకన్తి యును కెంతును చేయెనున్న వాని అనిఅనియెను సాగెను. (౩)

“ సంక్రియ సమాపించి తనబావాన్ని గమనించు య-
 4 న పొలావాడ పితరం తప(1)కస్త్రి నాం వా-
 త్పరీయం(2) పొలావాడ మృత్యవే త్వా వదా-
 పదవి॥ నా, హ, ఉవాచ, ఏవేదం, నత, కస్త్రి, మం, దాస్త్రి-
 త్పరీయం, హ, ఉవాచ, మృత్యవే, త్వా, వదామి, న-
 (2) నాం పొలావాడ.

౪. హ. ఏవేదం అవ్యయం, ఏ. అకారీకరము, ఏ-
 పితరీ, మాం. అస్మి, కస్త్రి. ఏవేద్యుణామి తతీ. నాం,
 ఇతి. తన అపికాను. ద్విరీయం, త్పరీయం. తనంసాము,
 కస్త్రి, ఉవాచ. అపికాను. వాని రింతి కసికుడై, మృ-
 త్వా. వదామి. ఇప్పుడే ఇప్పుడేయించుచున్నాను, ఇతి. అని

వావంటి ప్రాణుడుంటా త్వరి జలువంటి అవ్య-
 మును చేయుచుం? ఏమైనా వేత! అన్న ప్రవాచమున్ను ధై-
 కరించ వలయునని ప్రోమున తంజనీ ఏవేదం నాయనా
 రావముకొరెని- అని నేయిచ్చును వ స్త్రినికీ వావనిచ్చుక
 ప్రక్క-తెను. కాశ్య బావంకములో నివస్తుడై యున్న తం
 కొనను నిన్ను మృత్యువున కిచ్చక వరము (౪)

“ తం ద్రిమాటలు వరి వరిచేరను దిటుల విరచ్చించు కొన
 5 లహనామేవి పృథమో లహనామేవి పుథ్య
 మమేష్యే కర్తవ్యం, మమ్యయావ్య కరిష్యతి॥ గా.
 పదవి॥ లహనామి, ఏవి, ప్రథమో, లహనామి, ఏవి, మద్యథా
 మమేష్య, కర్తవ్యం, మతి, మయా, అన్య, కరిష్యతి॥

౫. లహనాం. అనేకలగాదు. కన్యవర్ణములోన, ప్రథ-
 మును గాంబరకు. లానాం. అంకా కనేకులలో, మేష్యం. ఏ-
 వత్సేవను, యమస్య. ఏకయంకురికి, మయా. నాతో, కరిష్యతి
 పరి. యివ్ మయా. నావలన, అన్య. నేను (తుండీ తం యం-
 దియును? లేదా చేయును? .

(వాల్మీకీవరకు మాట ప్రకారము గంభీర నవోత్పాదం మృత్యువై
 స్వీకృతం వంటి భయము కలుగు వివక్షించు నొనువన్నాడని కొంచుం, తుర్రు
 జలాత్మని వంటి భయము గలుగు వివక్షించు కొంచు కొంచు వ్యాఖ్య
 28 కొంచుకొంచుకే అతల భయమును కొంచు గాగించి. ఇంట్లో కొంచులో
 ౦ జలము కాని వ్యాఖ్య వ్యాఖ్యల పరకాంతియు అయితే గాను తప్పిం
 త్ను ప్రవృత్తియందు నిటుల భావించెననుచు కొంచుకొంచును.)

మృత్యువువేల వ్రాసి నైలాశ్యము నుపవేశించ కలసి యిటులనుటయు
 కను. మృత్యువు విద్యాభ్యాసమునై అదామ్యని కృతం పుస్తకము భావములే
 ప్తి మృత్యువే త్యా వదాది అని అనియించుకొచ్చును. నగలకొనుచు కట్టిగావట్ట
 క నుండున వ్రాసి మృత్యువును నుటించి అయింతులెను.

భావార్థము: తల్లడ! మృత్యువువారించు వారిలో చాలామందికంటె
 మగా నేనే మృత్యువులను అని అనుచుండను. అతలముని నావచ్చానే అయ్యువకు
 మృత్యువునంటి తప్పించుకొనే వారవదా నేను. కనుక మృత్యువానును విని నేనే
 మ దిగులు పడవు. అయినను మృత్యువునకు నాతోనేమి పని వచ్చింది? నీవు
 మృత్యువునకు నచ్చిచ్చి కొంచుకొంచు భయమేమిటి? నాతో అనుమించు అనుమించు
 ప్రకటి ముచ్చియ్యల కిచ్చువదిం వచ్చిగాలు పుంఃములు. అటులనే మృత్యువునన్ను
 అగా నొక పాపం పుచ్చుచుంటి? అని అనెను, కలదను, వివక్షించుకొను.
 వరకంటె నీమదకుకాను నొకానుంటింటె ప్రభవంబు, నాకంటె చాలానుంప
 కును నలను. నేనేమి భయ చేసితిన? నాకంటె, నన్ను అనుమించు అనుమించు
 గ్నాను? అనియు అతల భావమును ప్రకటించుచున్నాను. (21.)

“ మృత్యుభావముతో పుకటించునన్న తండ్రికి
 నైలాశ్యంబవేళమువచ్చి అరుచున్నది. ”

అనుపక్య యథా భూర్వై ప్రతిపక్య(1)కథావదా నన్నమిమమృత్యుః
 పచ్చులే పన్నమిదా(2)చాయతే పుష్కలం. ౧. ౨॥

౧॥ అనుపక్య, యథా, భూర్వై, ప్రతిపక్య, కథా, వదా, నన్నమి, మమ, మమృత్యుః,
 పచ్చులే, పన్నమి, అద, అచాయతే, పుష్కలం॥ (౨॥ (1) యథావదా లేక
 కథావదా; (2) మిమమియతి)

౭. యథాపూర్వోఽభ్యుపాసనాం పూజ్యుల సంక్షేమ ఆవశ్యకతయొనీటిలో, పూజ్యమేమి అనగానే, నీవు నుండేవి అ) మనోజితో; అనుభవ్యోఽభ్యుపాసనోఽనునా తథా పరిపాకం విషయంగా నేటి ప్రకారములను ౧౪వ స్తంభం కర్మాణి పం అనుభవము. ప్రాసాద్యుఃకర్మణిశ్చయంతిభుక్తిః, ఏమయంగా మర్త్యుః. మర్త్యులైతే మరణ భర్తృలు నలవాదు. కావున, మర్త్యులైతమ-స్త్రీలవలె, చంద్రులై-తనీ; మన్వాకు-శ్రోత్రు లనాదు మన్వాకు-శ్రుతి, నుదల, పర్వతా వలె, స్వేదవలె, అనామలై-అనిష్టనిలయనా మఃతులు. అక ఘోరము కేండువలె?

నేవు కోకిలవలెను అట్టులది కర్మాణే మరణము భర్తృని నోయే, మరణించి మరణ కర్మ, నీవను, కౌశ్యే కర్మాణిమ నాదు. మైలొనిగుకననామలు కావున సత్కృతాకర్మ పరిపాలనలకై నఃకోమతులో మృత్యుత్తి కర్మలకు సన్ని పంపవలెనవి. అది రెండవ అనిశ్చయము ప్రాసాద్యుడు మరణానంతర సత్కృతాకర్మ పరిపాలనను నిమిషం నాకముఖ్య పట్టని కోకిల తప్పక మరణి అసత్యశ్శేమా సాహించ నూకవని అనిశ్చయము మరణము. కనక బ్రహ్మభాషియు, కేనాతి కిచ్చె యనానామ్యుడును, వివాహియును, అది మృత్యువును నామంతక మరణం యనా రామ్యుని విస్తృతం కర్మ లంకెనాకర్మములు పర్వతస్థ మాచారాలవలె. (౬)

“ సదిశేషుకు యమస్యం-మంతు యేన కర్మాణి అక్కడ వినినది. ”

7. వైశ్యావరంజనపితృ తపి, వ్యాప్యోపో గృహాన్ | తస్మైతాగం కర్మం తుర్వై పితృ వైవస్వతేదశమోగం 211

వవవి, వైశ్యావరం, వృధిని, అపి, బ్రాహ్మణ్య, గృహాని, తస్య, విజాగం, కర్మం, మర్త్యుని, పిత, వైవస్వత, ఉపసమోగం.

8. వైశ్యావరం అన్న పితృ బ్రహ్మణేనోపాసయే, అనిమ-నాకనోపసయే కిం ద్యయము లేని సత్కారాత్మనకు విశేషమును అను, బ్రాహ్మణ్యంబ్రాహ్మణ్యము, గృహాన్-పాపనా, పౌత్రకర్మ, వైవస్వతం, సన్న్య, అనాని, ఏతం-అ, కాంతి-సత్కారం పూర్వకం నేన కాంతి-సంకలనం కా రామ్యుని ప్రసన్నతను కలగ లేదు చురు కావున, వైవస్వతం-పితృవ్యయం నీ మనుష్యాం వైవస్వతాం ఉపకం-అన్నో పాంశ్యమలంకై నీటిని, అని-కొనిపామ్యు.

సదిశేషుకు తుక్తి రుక్షుల యదిగ్మనామక కలిగినా కాల యుకు దింటివలెనను యమం పత్తి, మర్త్యులు గుం నాను అనిశ్చయమనన్వ ప్రక

భక్తులు, భాగ్యవంతులు, విశ్వకర్ములు; దేవులకు, అన్నిటిని సృష్టించినట్టి, విశ్వం సృష్టించినట్టి - వందలకొద్దీ కరుణలను యిచ్చువారు బుద్ధికిచ్చును; వాటి మాటలను బోధించి భక్తులకు భక్తి కార్యముల ఆహ్వానించును; తే.మనియు. శ్రీకృష్ణుని మంత్రములు విశ్వకర్ములు; సాక్షాత్ - రమ్యము; నిరంకుశుని; మనోభక్తి. అతిభక్తిని సార్వభౌమ; మృత్యువు - (మీకెట్టివని నమ్మవులనినీ) కరుణతో యిచ్చును.

అతిభక్తి మత్సరమును పంపించును అనియు. నివేదించునట్టి తిరస్కరించును. బడినను అనుభవి నోనాటు అన్యునాకుని పంపు. భక్తులును. కీర్తిని ప్రసాదించును. ప్రాచీనాధ్యక్షులు అతిభక్తి విచారణగా మంత్రములు కాదు. సర్వకర్ము యిచ్చు మున్ను. కాలాంతమునకు వినితెలుపును. మునుకునాను. మరగనకు. మనమును ముచ్చుదును. కావునను. కాగా అతిభక్తి విచారణగా చేయాలను. తనమును మత్సరము చేయనని భయపడును. కాళిదాసీ భక్తులును. కళమును శిష్యులను చక్కగా విశ్వసించును. (వ)

“ యనుకు నిరీకేతరుని కరుణలు నోచు జొరుచునుట. ”

9 త్రైలోచిత్రీ కృష్ణచిత్తీ ర్ష్యునా మేలనకృష్ణ బ్రహ్మచర్యః కృష్ణ ర్షమస్యః । నమస్తేమేస్తు బ్రహ్మచర్యే నమస్తే మేలస్తు తస్మాత్కృత్రి త్రైచ్యురా స్మ్యు నీమ్యు ॥ వాచనామ్ ॥

నవల॥ తస్మా, రాత్రి, కుర్, అవస్థ, స్మ, మ, అవస్థ, బ్రహ్మచ, అతిభ, నమస్త, నిమస్త, అస్త, బ్రహ్మచ, సత్త్రి, మ, తస్మా, తస్మా, స్మతి, నీమ్య, తావ, మ్మిశ్వరమ్ ॥

1. బ్రహ్మచర్య-బ్రహ్మచర్యము: తిర్య: కృత్రి-యూతు కృత్రియూ మేలకృ. వాచనామ్, అవస్థ, అన్నాచారాలు లేకుంకి, మక అవస్థ-కంఠముంటివి. అతిభ, అతిభక్తిని నిష్ఠ, నమస్త-రక్షాకరము పాంకయోగ్యవస్తు-బ్రహ్మచ, తేకవిత్తము: కమస్తే అస్తి. మనస్కాశము, మేస్వస్తే అస్తి-వార్య స్వస్తే అనుగా: తస్మాత్. కమస్తే వార్య అనులుగా, ప్రతి. బ్రహ్మచర్య-కృత్రి బ్రహ్మచర్య-కృత్రి యోగ్యవస్తు, క్రిత విచార-యూతునగుమును. మ్మిశ్వర్య, చేరించును.

అంతవరకున్న నోకములలో కళామతకర్ములును తెలియజేయు వాక్యములు గాని కల్పములు గాని తేల్చి. అందును కళను పరిశీల్చుట కై ప్రసంగమునా రము బొన్ని కుట్టుములు ఆధ్యాత్మిక మొప్పుబడినవి. నోకానినీయ కలతించుట యునుట చేపతాని కేసులునో మాన్వార్థినినక నేడనుట అనంతము అలంకారముగా

అధ్యాత్మ విద్యను నాధులుబట్టి కష్టించునీక అధ్యాత్మముని విజయక ముకత్యము. యమముకె వ్యర్థమునకు భవ్యాభ్యుం యును యము అని యోగివార్తము. భవ్యాభ్యుం యు వ్యువర్ణ చేయువాడు. వియలనను ముముకుక్షువాడు అమముక కమును. పరమాత్మమును అమము గావచ్చును. నమస్కరివాచ్చును. కూడ యమ నామాస్త్రము కావచ్చును. కావ్యసాధ్యభావముతో నానాభ్యుని వచ్చును అమముకముని విద్యుని గావించవచ్చును. మున్నుకమునామును వచ్చును వేరలు; పాలములు పాతములు. అసాధ్యములు; శ్రీకృష్ణములు అమము గావచ్చును అమముకమునీ తెలుసుకముని విద్యుని గావించును అచ్చును విద్యుకమును అమముకమునీ అమముకమును

అని మొదలు నామాస్త్రములుపదవీకరణ కావ్యసాధ్య పరమాత్మము యమము మునుకు కములను విద్యుని అచ్చును. (గ)

“ అమముకముని అమముకముని అమముకముని ”

10 గర్భ పుంకల్పః మమరా యథా స్వాత్మ్యక మన్యు లోకమౌ(1) మాలిమ్యుత్కే । త్వత్ప్రస్తుత్తం మాభివర్తక మృతిక పితకృ యానా ప్రథమం వరం మృత్యోదా-౦-౦౦॥

పదవి గర్భ కులము, మమరా, యథా, స్వాత్మ, వికలము, గౌరవం, మా, అని, మృత్యు, త్వత్ప్రస్తుత్తం, మా, అని, పరం, మృతిక, పితక, త్వయానా, మృతము, వరం, మృత్యు: ౧౦౦౦ (పా) (1) లోకమౌ

౧౦. మృత్యు: కిచ్చుయ్యనా! మా అభివన్యునికె, గావ్యం. గోతమ ముంయుకమునీ గోతముకమును నాత్మ్యక, అంతు అచ్చును. అంతుకము ముకలము కలవానుకము, వికలముక. అంతుకమునుకము, అమము. అమముకము కూడ నా మున్నుకమును, అథా. అభివన్యు, స్వాత్మ. కావ్యం, అంతుకము అంతుకము అచ్చునా గావ్యము. త్వత్ప్రస్తుత్తం. అంతు వికలముకమును ముముక, మా. అభి వన్యుమాని, ప్రథమం వరం - అమము వచ్చుకమును అమముకము అంతుకము కున్నుక ముముకముకము. క్రమం. అంతు. మా. అభి, వికల. కుంక, ప్రథమం. ముకతి, వరం. అంతుకము, త్వత్. అంతుకమునాను.

కావ్యం. అంతు నామాస్త్రమును విద్యుని అచ్చును. అంతుకముని అంతు కున్నుకము ప్రథమమునై అచ్చుకమును అంతుకము, అచ్చుకమునా భావంక వచ్చు

గతి కనుగొనగ నీ భావించుకటల వరము బ్రోసొదించుము. వాళ్ళుండి వచ్చుంటే
 బోధనతో నూతన దేవతతో ప్రాణితో బాధ కలబ్రహ్మకల వరము ముందు.

బోధనములో వాళ్ళ విషయములు వాళ్ళింటి యందుగలవే నదికేసు
 నుండి మాడ్చుక వ్యక్తమును కచ్చిది (10)

“ యనుదిచ్చిర ప్రభువు వరము ”

11 యథావ్రతస్తాన్మవితా ప్రతిక దోషాలకి కామబిశ్మత్త్య స్తుష్ట॥
 ముఖ్యం రాత్రో శయితా ఏతమన్యస్తాస్యం పద్మకి వాన్మృత్యు
 ముఖాత్ప్రముక్త మౌలం. ౧౧౧॥

పదములు: ముఖా, పురస్తావీ, వదితా, పృథివీ, దోషాలకి, అయణం. ముక్త, పృథ్వీస్త్యు.
 సుఖం రాత్రో, శయితా, ఏతమన్యస్యం, త్వాం, పద్మకివాన్, మృత్యుముఖాత్,
 ప్రముక్తమౌలం॥

గా. ఆముక్త అయణం కమ-వరము కచ్చిది, దోషాలకి, దోషాలకు (ప్రా
 క్తముక కచ్చిది ప్రత్యయము), మృత్యుముఖావే ఆకచ్చిత్త్యై కలబ్రహ్మకల వాడై
 యథావ్రతస్తాత్. ప్రాత్యయవకత్. ప్రాతీ. విషయవికల్పం. ఏతా వాడై. ఏతా వాడై
 కాంతుడు. భవితా-అనుక-వ్యత్యయభావో మృత్యుముఖము ముక్తి, ప్రముక్తం
 విముక్త బోధన, త్వాం. నిష్ఠ, కచ్చిదివాన్. న-వి-వాడై, కేరలన్య. బోధన
 సోయకవాడై, ముఖం - ముఖము, రాత్రో. విసరిన రాత్రుల్లో శయితా.
 నిద్రించ గలడు.

నదికేసు! వీళ్ళోకలబ్రహ్మకల కచ్చిది. కాంతుల్లో వాచే పదబోధన
 విన్న తోనుమాదరిగా భావించి ప్రాత్యయభవరము. ముఖముగా కాంతుల్లో
 నిద్రించును.

కేవలం గమనైవ పుత్రుడు మరల ఏవ్యయం కలదునో ఏమై
 యుండునో అని కచ్చిది వ్యాఖ్యలచిత్తముగా ఉండు ముందు. మరల ఆకమ
 కుండీకే రేపిలో ఆకమ మృత్యువు వార సుఖి కచ్చియమోన వచ్చిను గదా!
 అప్పుడు సుఖో-వసదును. వాడై వదిలి కను-నుకు నన్యస్యకుడు, బిత్తువాక్య
 వదిలాలకుడు. నవరముకు దై శయి కచ్చి వా-వా-వము అనుకము కావచ్చు. ముఖ
 కచ్చే రేపిలో వామకు నచ్చి ముఖముండి విషయము. కలబ్రహ్మకల కుండక

మనులకు వేగి యుండెను. భీష్ముడు కృష్ణుని వివాగమును ప్రకాశించి వాడై కృష్ణుడు నున్నా యోగిగాను యుండెను అప్పుడు ప్రవాహితగా ముందుకు భీష్ముని కృష్ణుని కిచ్చి కృష్ణుని తీసుకొని వెళ్ళి కృష్ణుని సంతోషమును తెలుపుచు. ఎందుకంటే భీష్మునిలో యున్న మహాశక్తిని కృష్ణుని వల్ల కలిగియున్న అస్పృశ్య మగుటచే భీష్మునితో విభేదముగా కలవదు ప్రకారము ఈ సోపానమును దాటివచ్చినచే నాప యుగో గాన, బోధా బోధాంతర నిత్యమునైనను భావముతో గాని తోకాతలము, భుజి మద్యంబులను నిర్వహించుట అపవిత్రమును. కనుక ముఖ్యము కలుగు భోగము, యదుకు తవనుపాతముగ వినన ప్రయత్నము లొనర్చుట అపరాధము. (౧౧)

“ రెండవ వచనమునకు భూమికగా స్వర్ణమును ప్రకాశించుచున్నాము.”

12 స్వర్ణే తోతే న భయం కీంచనాట్ర, నే కృతార్థం నే జరయా దివేతి |
ఉచే తీర్ధాభగవాయా పిపాసే శోకాలనే మోక్షతే స్వర్ణతోతే
||౧౦,౧౧||

వచనం స్వర్ణే, తోతే, నే, భయం, కీంచనాట్ర, నే కృతార్థం, నే జరయా, దివేతి,
ఉచేతి, ఉచే, తీర్ధాభగవాయా, పిపాసే, శోకాలనే, మోక్షతే, స్వర్ణతోతే ||౧౦,౧౧||

౧౦ భక్తిభక్తుడు రెండవవచనమును సోదరంబులవచ్చి, ‘మృత్యోశ్చేదేమృత్యుమ్నా!
‘స్వర్ణే తోతే’ స్వర్ణలోకమునకు, ‘భయం’ భయము, ‘కీంచనాట్ర’ చేయుచున్నా, ‘నే’ అర్థం
‘తే’ తేన. ‘కృతార్థం’ కృతార్థం, ‘నే’ నేన. ‘జరయా’ మునితనముచేత, ‘దివేతి’
‘భయం’ భయము, ‘ఉచే’ ఉచేతి, ‘తీర్ధాభగవాయా’ రెండవ, ‘పిపాసే’ తపించి,
‘శోకాలనే’ శోకాలనే, ‘మోక్షతే’ మోక్షమును చేసి, ‘స్వర్ణతోతే’ భక్తులను.
‘భోగాలకు’ భోగాలను, ‘అపవిత్రములను’ అపవిత్రములను, ‘భుజించుట’ భుజించుటను, ‘కలిగియుంటాడు’,
‘భోగాలకు’ భోగాలను, ‘అపవిత్రములను’ అపవిత్రములను, ‘భుజించుట’ భుజించుటను.

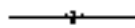
స్వర్ణముగా పోషించెను రెండవవచనం లోగ వివేచన గాను. ముఖ్యము
అపవిత్రములను తీర్చే వస్తువును స్వర్ణలోకము. అంత నొక ముగ్ధుని, మనవిధమున గాని
కాళివ కాళివు. అపవిత్రముగా మనవిధమున కావని కృష్ణునితో గాని విభేదము
చేయరాదు గాను ఆ అపవిత్రము నెటువంటి ముఖము లుండును. అప్పుడు
స్వర్ణమును సాక్ష్యమునకు. అసాక్ష్యమునకుంక కృష్ణుని స్వర్ణలోకమునకు కృష్ణుని
వైభవ సాక్షిత్వమును ప్రమాణముగా భావించుట తన మంతస్వమున కిటుల ప్రక
టించి యుండెను.

కవి. ముఖ్యము. భోగమును, కర్మానుష్ఠియొక్క ప్రాప్తిని స్వర్ణముని
యందును.

౪౨. కులవిశేష భోగమును, తత్సామగ్ని నొక్క ప్రాప్తిని పరకల
అందును.

(స్వయంతివ్యా మంత్రవ్యక్త ప్రకాశం)

మనకు కష్టమే? స్వయంతివ్యా అని నిత్యము అభ్యసన
చేయు కేరభవ్యవిద్య మాళ్లమును కథాపని నిర్వచించి యుండెను. (౧౨)

“స్వయంతివ్యా గూర్తము అన్నిటి నుండి పుట్టించుచున్నాను”

13 స త్వమగ్నిం స్వయం మయేషు మృత్యో ప్రమాణా తగం క్రత్వ
నాయ మహ్యం మృత్యో తా అమృతత్వం భవన్త ఏకద్విత్వీ
న మృతే పరమ

10.0.0.0

పదవి. ఏ, త్వమ, అగ్నిం, స్వయం, అమృతం, మృత్యో, ప్రమాణా, తగం,
క్రత్వదానాయ, మహ్యం, మృత్యో తా, అమృతత్వం, భవన్త, ఏకద్విత్వీ
న మృతే పరమ

౧౩. ఈ క్షేత్రం ప్రత్యా త గం పని నిమ, 'స్వయం' స్వయం
క్షేత్ర సాధకమును, స్వయంను అభింజనేయమనియు పను, 'అగ్నిం' అగ్నిం
'అమృతం' పరిపాదున్నాభ, 'తం' వారి, 'క్రత్వదానాయ' క్రత్వదానము, 'మహ్యం'
వాడు, 'మృత్యో తా' ప్రపంచమును, ప్రకాశించుము. వాంఛనం, 'మృత్యో తా'
స్వయంతివ్యా మృత్యువంశ, 'అమృతత్వం' అమృతలభాన్ని, 'భవన్త' కాలాదు మృ
తేవిందు, 'ఏషు' నేనుచున్నాను. భోగించుచున్నాను. ఏకద్విత్వీ, ఏక
ద్విత్వీ 'పరమ' లెంతవ వరమునీ, 'మృతే' పరిపాదున్నాను.

మృత్యుక్షేత్రమును స్వయంను నాంతులును నేను అభికారి. కావున స్వయంతి
క్షేత్ర సాధకమును స్వయం తెలుసుకొన నొనరున్నాను. క్రత్వదానమును నాకు వాంఛ
పొందిననును. ఇదియే నేను కొని లాభవచనము. అమృతత్వమునా ప్రాప్తిక రాజ
పరిపాదులు అపికారు, కర్మకార ముఖకేర మని ప్రసాదించుచుండును.

అమృతముగా క్షేత్రాన్ని యిది అలంకారముల మరలను కాని యిందు ఇది
కాని యిది క్షేత్ర సాధకములు నా దేవత, అమృతము నేనుచియ
పుట్టించుటకేర. కథా కౌతికాన్ని అభింజనే అమృతమును మోక్షమున అమృత
కావల నుచుండును. అనియు స్వయంతివ్యా అవభావము. పరమోక్షమును మోక్ష
అమృతముగా "అగ్ని" యను నామముకొంటియే వాడగునీకని వాటిభావము. అట్లే

కాశ్యప మంత్రే వైదిక కన్య లాచరించ బడును. వైదిక కన్యలను కర్తవ్యములను యుచుండటం ఈ ప్రకృతియొక్క ఆశయము.

చక్రవర్తిలోకములో నిర్వృత్తికన్యకృతిని సేవ. నిరలొకములో. జన్మాంత గమనా స్వప్నప్రాప్తి క్రేష్ణము. కమల నిరసనమును క్షానియించుటచే నివాసలలోక నిబంధములైన క్రేష్ణవచయములనే క్రమమున నుపసాహించెను. (౧౩)

“యమకు వైదికకన్యలని అన్ని మాఃభూతముల చెప్పుచున్నాడు.”

14 ప్రతే బ్రహ్మిణి తయ మే నిబంధ స్వర్ణముగ్నిం నదికతః ప్రజాననో అనంత లోకాని మతో ప్రతిస్థాం విద్ధి త్వమే తన్ని. (1) వాతం గుహ యామి

II.౧.౧౪

పద వి॥ ప్ర, తే, బ్రహ్మిణి, తత్, ఆ, మే, నిబంధ, స్వర్ణము, అగ్నిం, నదికతః, ప్రజాననో, అనంతలోకానిమి, తతో, ప్రతిస్థాం, విద్ధి, త్వమే, తన్ని, వాతం, గుహయామి॥౧౪॥ ప్ర॥ (1) ఏదిని నివాసం

గత. (వగైతకలీ కనికరా) స్వర్ణముకృష్ణప్రాప్తికి సాధనమును. హిందూలను తన, అన్నింటిని. ఏమనగా? ఏమనుచున్నావా? వైదిక, తతో అర్చనమును బ్రహ్మిణి చెప్పుచున్నాను, 'మే' వాయుకృ, తతో అనవచము, నిబంధ గ్రహించును, అనంతలోకానిం అనుకములను హిందూ వామనలయొక్క పూర్తి క్షణములను, అర్చనా ఇందియగాక, ప్రతిస్థాం ప్రతిస్థానములను వైదికకన్యల కాధారమును, మూల్యాదికావమున నర్చనకర్తృలు, జగదాదియొనమున నర్చనాదులు యి వైదికాధారమును అందుచున్నవనినది, గుహయామి బుద్ధియను గుహాయామి, ఏమనగా. ఏమేమో క్షణ ముదయమునను ఈర్ష్యావమును, త్వం విద్ధి కీర్త గ్రహించును,

స్వర్ణప్రాప్తికి సాధనభూతమును అన్నిటి కీర్తనయేముచున్నాను. అన్ని అనంత గుహయలను సాధనము. బ్రహ్మచర్యాది గాఢగుత్తరములవారు అన్నిటి కీర్తన వలయును. కన్యాధారము మొదలు అంశ్యేష్టి వరకు అన్ని సంస్కారములు అన్ని ర్చనానే సాధనములు. కనుకనే అన్నిటి 'ప్రతిస్థాం' అని ఆనాడు.

కొంతకు అనంతలోకానిమి వివాహలహిందూలములను గ్రహించలేము. ప్రతి (వైదిక) వానికి ఆధారయోచమును అను అన్నియని అర్థమునర్చకయ. (౧౪)

" అన్నియునును పట్టించుచున్నది."

15 తోకావిమగ్నం తమిళాచ తస్మై యో నిష్టా యాచీతం చా
యథావా నో చాచి క్షత్రుత్వ తదేద్య బోక్షమిదాన్వ మ్మయ్యో ష్య
లేవాచ తుభః ॥౧౦౦౨॥

పద్యం బాకావ్యో అస్మి, అస్మి, ఉవాచ, తస్మై, యో, నిష్టా, యాచీతం,
చా, యథా, వా, నో, చ, అచి, క్షత్రుత్వ, తదేద్య, బోక్షమి, దాన్వ, మ్మయ్యో, ష్య,
లేవాచ, తుభః ॥౧౦౦౨॥

౧౦౦. బోక్ష్య' అ రచితమునక, బోక్షాచిమ్ . బోక్షయకకాంక్షక
మున, బలాచీము బాకారణమున; బాక్ష్యేషీ సంస్కారమునకు అన్వ
యన బాధాబోధమున అని, అం అన్వః' అ అన్వః, యో నానానా
బాచీ పద్మి తో నివహనాభావంబు. అన్వచాచీవీకమునా తో పీఠ్యః
అన్వకా' వేదా అంబులు తే. పదవిధానం లోక విమలం . బాచీము. క్షత్ర
లం పన్నయిచ్చి తో వాచి అన్వకాములను నివక్తము మ్మయ్యోచి అరేణ
బోధించెను. అం న అచి' అ రచితమున నాచ. అం బాచీ' క్ష' అన్వకా
రేణ బోధించెను, విమలం నివక్తమునా, అన్వకాచీ' వేదా నివహనం
అన్వ' అనాచీవ్మయ్య, అన్వయ్యో' మ్మయ్యోచి, తుభః' ప్రవక్తయై, అన్వచీకం
వేద తా' పన్నకం. బోక్షకం.

అన్నిటి విప్రసమునా వ్యాఖ్యానించెను. బాచీమునకే మ్మయ్యో
మ్యయన సంబంధము, ఏమని తమన మెవ్వవలయును. మిమలం వివర
సంబంధి స్పష్టమునా బోధనా నవిశేషమును క్రమకావించి తన్ను తన్ను
కలహంబు విధి బోధించెను. బాకామునకే బాకాము అన్వ, బాకాముక్త
గాకము నమర్తవక్త్రులైన యాచీమునకే నాచీమును క్రమకాము లేనికే
చీము బాకాము కాలాచము లేకలమునాచీముచే మ్మయ్యో నివహనమునకే
బోక్షయక, అరేణ నాన్వకా క్రమమున క్షీకము నించి, కమల అన్వ బాకా
లం బోధించెను. (100)

" ప్రవక్తయైన యమునిలోక పరమేరు ప్రసాదించుచున్నాడు."

6 తమ నిగ్రహిత్వమునాచీ మహత్మా వరం తవేద్య దదామి
థాయం తనైవ నామ్నా భవితామ మిన్మి; స్మంకాంచేమో మనేక
యాపాం స్మహేణ ॥౧౦౦౩॥

కృతులుగ నవేషించాడు, 'శ్రీకృష్ణకృతో' అనియ - అభ్యయనచానములకు భక్తి
 స్ఫూర్తిగ ప్రణయమును ఆచరించినవాడు, మనోవాక్యాచరములచే సత్యము కోసమని
 వాడు, 'అపృష్టకృత్యా' జనమలగమించును, 'అతి' తరించుచున్నాడు. 'ప్రసాదా
 న్నామ' బ్రహ్మ, శేషమనంతం. కృపమున్నానా, 'ఇ' ప్రసాదకృతైవ సర్వములు, 'ఇ
 యేషనవాచును, 'ప్రసాద' కృపను 'ఇ' ఏకనిమితి కృష్ణవించునో అప్పుడు ప్రసా
 దము, అటువంటి కృష్ణ-సర్వకృపను, 'కృష్ణవో' కృష్ణనియుడును అని, 'ఇ
 యేషనవాచును, 'అపృష్ట' తెలుసుకొని, 'అచార్యు' కృపయనున చెనప్పి, నికృత
 మునప్పి 'ఇహం కాంతి' కృపాంతిని, 'అపృష్ట' కృపన, 'ఇతి' సాంత
 నున్నాను.

కావించాల్సింది చూడు ఆకృతులగుటకు కృతులుగ కేవలం భక్తి,
 కృష్ణ, అచార్యులవ్యాధా సుకృతులు సాంతి కృష్ణస్థితిగమింపజరు అక్షర
 భ్యయన చానకృతుల వాసర్యువాడు సర్వకృతైవ కృపాత్మకు తెలుసుకొ
 నాంతిని సాయము.

కెందు సమీపం సాధించిన యున్నా ఉన్నవారును. నాఅ
 ఆకృతులును మిక్కిలూను సంతలు గలవు కనుక అన్నియు ప్రసాది య
 నికనరును. ఆ మాకు చురులను బాటి, ఆ యా అన్నియోత్పయలను కృ
 యన కేవలం కృత్యం సర్వాసాకృతులుగ కృష్ణకృతులు. గృహస్థవాసకృ
 త్యులతోత్రను, బ్రాహ్మణాదుల కృష్ణయము; సం వ్యా సుల కుల సర్వస్వల
 ను అని తిక్కకలు ౧౩

“ అర్చన విషయములె రులోక విభవగా చెప్పయిన్నాము. ”

18 త్రిలాచితేత ప్రయ మేకద్విదిత్వాయ ఏకం చిద్బాంధ్యమే
 నాచితేతమి స మ్ముత్తూపానోన్మూరతః ప్రబోధ్య భౌతాద్యో మోద
 స్వరలోకే ॥౧౧,౧౨॥

పదవి॥ త్రిలాచితేతః, త్రియమి, ఏతత్, ఏకీత్వ, యః, ఏకం, చిద్బాంధ్య, చిద
 నాచితేతమి, స, మ్ముత్తూపానోన్, మూరతః, ప్రబోధ్య, భౌతాద్యో, మోద
 స్వరలోకేగమ ॥

౧౧. 'త్రిలాచితేతః' చాచితేతమనః క్షాంతి ప్రసాదకృత్య గృహ
 గృహస్థములందు కనుక కేవలమైన వారు మ; ఏకం కృష్ణకృపానే అ

విష్ణులు పెట్టించే వేరూ కావున యందుఁ జూర్చి నాధిపత్యము చేసెనట్లూఁడు. నాచోర శత్రుముఠల అర్జుని పట్టాభిషేకమునైనది. ఏ కేరణుని ప్రాకృతహింసను సంహారమున నాచోరముల చేసిన ప్రాకృత మగుననుఁడును నీరయ.

శ్రీమదభగవద్గీతాపద్యము సాధనము ఈ యర్థముని జనుకొనఁగోర్చి నీరయము. సంపద వలదు అయి పోయినది, మూడవ వలదు కొరవని యర్థమునను. ౧౯

" అధ్యాత్మిక విషయమును మూలవి విరమమును విరమించుచున్నాడు. "

20 యేయం ప్రేత విచికిత్సా మనుష్యైః త్యక్తే నాయమస్తేతి ప్రేత వికన్ద్రుర్భ్యా మను శిష్టస్త్వయాఽహం వరాణామపి వరస్త్వమీదు
 ||౧౦.౧౦.౨౦

పదవి: మా, అయి, పుత్ర, విచికిత్సా, మనుష్యై, త్యక్తే, కతి, ఏకే, వ అయ: అస్తి, కతి, ఏకే, ఏకే, ముఖ్యం, అనుకీర్తన, శిష్టయా, అహం, వరాణా: ఏకే, వర: త్యక్తే. ౧౦.౧౦.౨౦

౨౦. అనుష్యై ము అ య్యై శి, ప్రేతే మరణానంతరము, అయికి కేరణుల ఈ కేరణులతో మరణాత్మ వస్త్రాని విక్రమముగా, అస్తి అ య్యై శి, ఏకే కొరవ, అ అస్తి శి త రేదని, ఏకే కొరవ అను: న్నాడు. భావించుచున్నాడు. (ఈ నియం విచికిత్సా' ఏకై తే యు: చింతి: వేదామన్యతో (మరణాని పుష్కలములో), అయి' నియమా, అనుకీర్తన. అనుకీర్తన నివేదనానై. అనుకీర్తన పొందవచ్చునై, అను' వేద, ఏకే కేరణ, అయి' తే అనుకీర్తనానై! అనుకీర్తన' విషయములో, ఏకే యి, త్యక్తే: వర' మూడవ రకము.

ఓ య మ వా ర్థా! రవిహారమునకు ఏమందును? కొందఁ విషయము ఉండవచ్చును. విషయం ఈ కేరణ ము కేరణి శిష్టాని ఉండేటట్లు చేసుట? ఏకై నా ఉండునా? ఉండరా? ఇదియే విషయము తెలు కొరవనికర కేరణము. కావున ఏకే మూలవి విరమమున నోరుచున్నాడు

(త్యక్తే) ప్రాణులు మరణించిన పిమ్మట, (మనుష్యై) మనుష్యుల పుష్కలములో విచికిత్స కేరణమున కొరవ అర్థమునను.

వంకటాచార్యులు ఈ కృత్యముల నన్నియు భావములు - ప్రకృతి
 యున్నవి. అక్క విద్యనామలు, సుఖ ధృమాదులు, అర్థ్య పరమాత్మల
 అక్షిణ్యము. వాని సాదృశ్యములై కర్మకర్మములు, భూకర్మ మొదలగు విషయము
 లను సంబంధించి ప్రకృతికర్మములు నుండినవి యున్నవి. నికలైన వంకట
 కథలు నన్నియులకు లోక ప్రకృతికథల అర్థములు వివరించుచునే లోకము.
 మనదామలకము అర్థ్యమునుదానా? ఉండిన లోకములకు విద్యమైతా?
 ముఖ్యే వరల నమమున వకేతాత్మం కనెంక మనకు కర్మ విద్య మే!
 ప్రకృతికర్మముల అనంతములు. విద్యు కృత్యములకు నుభవము నామక
 కర్మలకు సంబంధముతో వాక్య పరమాత్మలు మొదలు నుం కలిగియే యుం
 దును విద్యకేతములు ముఖ్య కర్మములకు సంబంధమును, కర్మలకు పుష్క
 లాక సంబంధమును అక వరముల నొక మనక వరముగా ఆత్మకర్మమునే
 పొందుచున్నాము. ౨౦

— ముఖ్యము —

“యమును సరివేర, పర పరికింతులై పరసంపాదుచున్నారు.”

21 దేవై ర్మత్రాప విచిత్రిత్వితం పురా సహి సుఖిజ్ఞేయ మిదా వేషధర్మః॥
 అర్జుం పరం వచికతో మ్మభిష్టు మా మోపాత్వీవతి (1) మాన్య
 జ్ఞానమ్ ॥౧౦.౧౦.౨౧॥

పద 21 దేవై, అత, అం, విచిత్రిత్వితం, పురా, స, హి, సుఖిజ్ఞేయం, మిదా,
 వేషః, ధర్మః, అర్జుం, పరం, వచికతో, మ్మభిష్టు, మా, మో, మోపాత్వీ,
 వతి, మా, స్వజ, వివేషాత్ ॥ (సా) (!) ర్మత్రాప.)

౨౧. (వచికతో) కలకలకా! (అర్) విచిత్రిత కులకలకము
 ము, (దేవైః అం) వేషలు కుల, (పురా విచిత్రిత్వితం) పురాము సుఖే
 కాపడి నుండిన (విష: ధర్మః) కులకలకము, విషయము, (అర్జుం) మాన్య
 మైతా. ఆకారమునే (మిత్రిత్వితం) ఇది మనకలక కలకలకము, (సహి)
 కాక కాదు. కాపుక, (అర్జుం పరం మ్మభిష్టు) పురాకలకమును కలకలకము,
 (మా) నమ్మ, (మా మోపాత్వీ) కలకలకమును, వర్తికే వేషలకము. (సా)
 కులకలకమును, (మాన్య) నామిక విచిత్రితము. ఇకలకలక సంపాదు.
 అతి(మా)న్యకే నమకలకమును (మా) నామయమున, (అర్జుం)

వరల పుష్కము అని అర్థము

తేరతలం. విద్యాయులు ఈ విషయములో సాక్షేపించిరి. ఇట్లుగా
 యాత్మవిషయము. కనుక ముఖముగ తెలుసుకోవలసివచ్చినది, కావున కన్నెప్ప
 యనునాలో లలమాలవలెయిగ ఇలాకొనవచ్చు కొంతసేవనూ అని యమమును
 తేరముని బట్టానను నరక్షించుటలై బలివలె వును.

“ నవితేరమును తన పృథువతిమిను నవలించుచున్నాడు.”

22 పవై రుత్తాది విదిశిత్తులం శిల త్తుల ప మ్మిత్తొ యను నువిజ్ఞము
 మూక్షా పక్తా చాస్య త్వాద్భుగన్వే న లయ్యే వాన్వే పరస్మైశ్చ
 ఏతిస్య కర్పర II. 10. 23.

పర వి. పవై, లయ్య, అరు, విదిశిత్తుకరి, శిల, త్తుల, ప, మ్మిత్తొ, యత్, నే,
 నువిజ్ఞముడు, అత్త, పక్తా, చ, అస్య, త్వాద్భుగ్, అన్వే, నే, లయ్యే,
 ఏ. అస్యే, పర, యల్, ఏతిస్య, కర్పరేతితి.

అతి ‘వనో’కి ఏమియున్నా! అత్తొకపదమునువలెను ‘పవై’ కే
 రు. విద్యాయులు, అతి’ నూన, విదిశిత్తులం’ మారేనొందియుండు. అన్వం క శి
 నివుడు, అతి’ పవై నే, నువిజ్ఞముడు’ నువిజ్ఞయను, అ’ కానన, అత్తొ’ నలకు
 గ్నా పా. అలుదంబి, అన్వత్వాద్భుగ్ త్వా’ దీనినికొనినదివలె చెప్పవచ్చును. అన్వ
 ఇలాకొనవలెవచ్చు; అనిచెబాటను, ఏతిస్యయల్లా’ దీనికేమనవలెనని, అన్వ
 కానన మయు, అ’ పవై తేను.

తేరతలం నువిషయములో చెప్పకంబ వసాదు. రూతులు మ్మి విషయ
 తులో ప్రస్తుంచ కలవచ్చుచున్నాదు. కాని మీకుంటి క్షున్త భావదెప్పకులేను. ఆ
 వరము కవలికొల్పరనియ కాను. ఈ సదుచ్చము మి క తీర్పునో’ నిం కివ్వచున్నా
 నిను? అనాదేయము లాదె ప్రశ్నకైతెలు. నేల కీని లప్పు చుకొకటి చరించు.
 అని నలికేరమును పృథువతిగా చరితము. 23

“ అన్వైకుంటి నవితేరముని మరలించుటకు మీయ మం తములందు
 పృథోవనమిల జాప్యమిస్తాడు ”

23 శత్రయముః ప్రత్యజాత్యాన్ ముణిష్ఠు ఇహోపాప్నుశాస్త్రస్తి హిరణ్య
 మన్యాన్. భూమేర్మ హదాయతనం మృజిష్ఠ్య స్వయం వచీవ నరకే
 ఛూపేదీచ్చుని II. 10. 24.

పద 211 కార్యమును, సుతరానాన, మృణీష్వర, అపరాపి, కురార్, కుర్ర, హితము, అశాస్త్రీ, మానూ, మదార్, అయితవం, మృణీష్వర, స్వయం, చ, కవ, కరమ, మదార్, కచ్చుని॥231

22. కథామమం శతప ద్ముక అవమిస్తుగల, క్షుత్రపా శావ'లోమం
23. అహోక' కరు ని'లాలా పమివుగల, అప ప్రహావ్యుల పనులము, అపార
మును, అశాస్త్రో' క్షుత్రమును, 'మృణీష్వర' కరునును. అహోమ' గ్రామియుకొ,
అపార' అమియానో' కచ్చునై గాల్పమునును, అప'లోక' కార్మమును. 'మృణీష్వర' కరు
మును 'స్వయం' చ' మృణీష్వర, 'అపార' గెక' పర్వి శరన్నప్పములు, 'కచ్చునీ'
కరుచ' కారముచావో, 'కవ' కవిమును.

మూల కర్తవ్యముల కీవకమును నోమును. పుస్తకాంత్రా లాభమును నోవ
తు. విసఫలము, పాపములను, స్వయమును, అపారమును, గ్రామిచార్మి గోత్రా
ర్మిలోమును. ఏంకచ్చుకోరి విశదపించుముల విస్తము నొచ్చునంత కీవితమును గోయము.
కాని కచ్చుకొవు తోల్కాల మొది అమలము క్షుత్రావరమును. అప'లోమ'ను వ్రాస్తా
వ్రాస్తావ్రా క్రి లోభకములను కామనలు. పో'లో'భకములు నీవి యొప్పునో కావని
నూల యుమునుచేరికల కుచ్చునైను. పో'లో'భకముల జాతింబ నొకేతముని ఒక
నీవలము యమని కచ్చునై యువ'వం

లో'గాలిసార మొకటిని అభివలయమో పుమాన్య విధించెమును
వ' యుంతును. అశాస్త్రీకృచారి భోగములన్ని సురిచ్చును. కారును మును పట్టాభావీక
వార్త విని పచ్చించెతము. ఆ ముచక్కనము కవలాశాస్త్ర మి కావించ లేదు. అక
భక' కాళాభాదీ మున్నో' క' వేదముగా నువ'కీము, కవ' శాస్త్రకముని వివేచా
నానుము గొంఱెను. కార్మణ' జోగ్యనమపుల ప్రా'లో'భకము చూపించి నొకేతముని
విశాస్త్ర' క్యమును. ఈకర్మము చూపునై ఆరెనన్న మొ'గ్య'కము ప' వీ క్రించ
కొచ్చెను. ఆది

24. ఏతతుల్కం యది మన్యసి చరం మృణీష్వర విత్తం ఏవతేవిచాం చ
మహామూహో నచిరేతత్యమేధి కామావాంభ్యా కామబాజం కరోమి
[10.10.27]

పద ౨౧ పితౄ, కుట్రం, యుగి, ముగ్ధుః, పదం, మృణీర్ష్య, విత్తం, వంశవంశ
చ, మహామాహా, నవికతః, త్రిమి, ఏచి, కామోవాం, త్వా, కామోవాం
అపి ౨౧౨౨౧

౨౪. అది కేళి' కిరణాశిశుః'. అది' అశశే, ఏకాత్మత్వం' కిరణీ' మహా
లక్ష్మీన సుఖభోగసాధనం. అయ్య సీ' కామింనునన్మ'నా, అనిం వానీన్మ' భానా
ఈ సగంతులన అనునను. ౧౨ నెం' భవమం, 'నిరవేదికాం' చ' రికతనిక' జానిమ
'మహామాహా' భూనుతలమ' లుపి' ప్రతాపవ:రుకర' గాజానా, 'వ్యుక్త' ఏద' కిర
(కవిరక్షగా) అనును. 'త్వాం' నిష్ఠ, 'కామోవాం' ఏవత్వ' కామములను, 'కా
భా' వర్షునుభవములను అనుభవించుచున్నా, అనా' వేదమునున్నాను. తానీ
మహామహా' కిరణీ నమూకైవమ, అనుభవించును. ౨౪

25 యే యే కామా దుర్జనా మర్త్యలోకే సర్వాన్కామాంశ్చిందితః
ప్రార్థయన్ష్టా కామా రామో నవతాః సతూర్ణాః సహజ్జుక
లంకవీర్యా మనుష్టైః అభివృ త్తృత్తాబిః పరిచారయన్ష్ట నద
తతో మనసం మామస్యాకీః ౧౧౨.౧.౨౫॥

౨౫ యే, యే, కామా, దుర్జనా, మర్త్యలోకే, పరార్ణా, కామాన్, చందరూ,
స్కార్తయన్ష్ట, కామా రామా, నవతా, సతూర్ణా, సహ, ఉజ్జుక,
లంకవీర్యా, మనుష్టై, అభి, మృత్యుత్తారి, పరిచారయన్ష్ట, నవతతా,
మరణం, మా, అనుస్యాకీ॥౨౫॥

౨౫. 'మర్త్యలోకే' మర్త్యలోకమునకు (మనుష్షులకు), 'యేయే
కామా' - యేయే కామములు - కారణం, 'దుర్జనా' దుర్జనులలో, 'కామాన్
సర్వాన్' అకామములన్నిటిని, 'భవం' 'సృష్ట్యా', 'ప్రార్థయన్ష్ట' బోధము. 'నవ
తా' ముఖరచనామయంతో సహ, 'సతూర్ణా' వాక్యార్థమంతో సహ, 'సహ
రామా' కుసుమరీపములు నిర్మమగానున్నాను. 'లంక' పరిచారును. 'ఉజ్జుకా'
ఇసుమంగళీ సుందరముచేయును, 'మనుష్టై' సుమన్యులకు, 'అభి' అంభినయా' లభి
సనే లభించుటయగు మర్త్యుని అభి' నాచేకొనుటకెక సింధు, 'మనుష్టయన్ష్ట'
దమానుకూమల మేముయోసము కాని అనికతం' అనికతనా' అననా' మరణ
సంబంధమైన అశ్శిల్పమును, 'మా' అనుస్యాకీ' విశ్వంవ నుటకు నిమి'.

జుంపిస్త్రీలను-చేయించి, మర్ల క్షయ కామవలన జోరును తరల
 క్షయిచి మానుకొనుచు. ఇట్లు చేయవలె యె వాకాకాకర్యము న్నాకా వలకేర
 యి ప్రకృతియొక్క భాగస్థమున గూచించెను. అట్లు భావమునలన గలను కుభులు
 కొక నుభూతిని గకంపి క్షయి ప్రకృతియొక్క భాగస్థమున వలననే నిభూతిక
 వలచున్నది.

నవీశుడు ప్రవృత్తినివలననే లోకమును అమలవర్ణిత శిష్యులను ఏ
 నుచుచేయుట అరచు. నవీశుడు వానివలన ఈ ప్రపంచము జగియుచున్నది.
 మర్ల భాగ వర్ణియైతే యెకకలమునను నిర్వహణ భోగములని జీవించు భావి
 నియ. వానివర్ణియే అప్పుడు నవీశుడు యెచుచున్నది క్షయి భాగస్థమునలోనే లోక
 నియ నియ. అనంతకర్మల అని మర్ల భాగము కావలెనా! కనుక యెచుకు
 రావాలియు కలచు వేవల కాచుచు కోచుచున్నది. ౩౫

“నవీశుడును ఆశులును లోకక జవలమృదువ్నాయు.”

26 శ్లోభావా మర్లమ్య యదంత కైతత్పై ర్మైం ద్వియాణాం జరయంతి
 తేజాః అని సర్వం జీవిత ముచ్చమేవే తద్వైవ వాహ ప్రవ (1) సృత్య
 గితే ॥౧౦.౧.౨౬॥

పద ౧౧ శ్లోభావా, మర్లమ్య, యదంత, కైతత్, ర్మైం ద్వియాణాం, జరయంతి,
 తేజాః, అని, సర్వం, జీవితమే, అచ్చమే, వేవే, తద్వైవ, వాహ, ప్రవ, (1) సృత్య,
 గితే, సృత్యగే ॥౧౦.౧.౨౬॥ (1) సృత్యగే

౨౬. 'తయోః' అర్థానాంకావలయు అనీయునన్ని అమానా క్యా!
 యత్ 'ఏకవనా, శ్లోభావా' కవలకకే అనీకర్మముకవని, కవలకకంకంకంకం
 కవలకే కమ నాకే-భాగమునల అనీకర్మమునల భోగనాకర్మములు. 'యద్వైవైవ'
 అనీకర్మము, 'అనీకర్మమునానాం' నియ సైం ద్వియాణాం కేవల్యును-అనీకర్మమునానాం
 జరయంతి' క్షయి క్షయించుచున్నది. 'అనీకర్మ' అని కవలకా' కమ స్త్రీ కవలకమును,
 అచ్చం ఏవ' అనీకర్మమును సమా! అనీకర్మ, 'వాహ, ప్రవ' 'వాహ, ప్రవ' అనీకర్మ,
 సృత్యగే' సృత్యగే' అనీకర్మమునానాం అనీకర్మ, 'అనీకర్మ' ఏకయే, 'అనీకర్మ' అనీకర్మ
 'అనీకర్మ' అనీకర్మమునానాం

భోగములకాకర్మములు, భోగములకవలన కర్మములు అని అనీకర్మమును
 ఏకయే అచ్చకర్మమును. కావున ఇచ్చయే భోగమునని కావు. ఏకయే

భక్తము, యోగము, ప్రజ్ఞా, శేషము వలన క్రమము కలిగినది. “ కళామూలముః క
 మానా నాపథో శేష కామ్యతీ ” కామము యోగభోగమువలన కలిగినది. వెనా
 వ్యక్తమిదియను. అందు ఆస్మికాంతి బధించెను. కీలకములు ఎంబోంబు ప్రశస్తి
 రిముతకకే కళా బోధనలునుండి. స్వచ్ఛ 482 బోధన గణనగ్రామము లుండెను. ఆ
 వంటివి ఘనముగా 20 కేల స్వచ్ఛికాలములు కలిగించినది 23 మార్గ
 కాకాలము. కావున మోక్షము ఎదుల యనుచు చూపిన ప్రణాళికవలన
 కమలశే నవీకరమును మోక్షవానికి వాగ్దానముని జన్మకృతమునే వలించెను. ౩

——————

“ జీవములు నుచ్చములయియే నవికలముని వాదము. ”

27 న విత్తేన తర్పణేయో మనుష్యో లస్పామహే పత్రముద్రాక్
 వైత్త్యా వేవియోమో యావదేనిష్యమ త్సంపదమ మే పరవీయః ౩
 పిపి 1100.2.23.

పద మి న, విత్తేన, తర్పణేయః, మనుష్యః, లస్పామహే విత్తవి, ఆద్రాక్, వై
 త్త్యా, వేవియోమో, యావదే, నిష్యమ, త్సంపదమ, మే, పరవీయః,
 పరవీయః, మే, పిపి ౧౩౩॥

అతి. ‘ విత్తేన ’ వ్యవర్థమునే, ‘ మనుష్యః ’ వచనమును, ‘ తర్పణేయ
 త్పిపియాంకరీకవారు, ‘ న ’ వారు. ‘ కామ్యతామ్య ’ నిష్పామహేయిని. కీ
 వనిచయమేర్పడియె. ‘ వేద ’ బోధన కలిగించుటయే నీవయిన, ‘ విత్తమ్ ’ వి
 త్తమును, ‘ లస్పామహే ’ ఎప్పుడైనను గాంచగలము, కాని ‘ యానతో ’ ప
 లకు, ‘ త్సంపదమమే ’ నిత్యంబైనది. కష్టమనగా ముందులో అంతివరకే. ఈ
 స్పామహే కలిగించెను. కావున ‘ మే ’ వాని, ‘ పరవీయః ’ కలిగించిన, ‘ పి
 పి ’ పరమైవే, ‘ పి పిపి ’ అనియే.

భగవంతుడే నేనువచ్చునని మఖంబము. నిత్యంబును పరిచయమేర్పడితి
 ఎప్పుడైనా అనిపరముకలిగిన కానిలనీవనదార్థములను పాఠ ప్రయత్నించెనను
 నీనికయిన కథవలెని నీవు. నీవు వయాన-వివేకరూప ముకీకరములు. కాక
 బోధనలనీవ కలిపి యె. కీలక విధువలన. భక్త్యులకు నిరతియొక్కవీని కి బోధ
 పరియె అంకా భగవంతునివలయుననీ బోధించుచు! పాఠ్యమందిన కల్పిత లోక
 కానుకవలన అప్పుడునిలన బోధన ముందరపాపమును. కాని భగవంతుడ
 మును ఇంకా కావలయుననియే పాఠ్య యొందును. కావున ఇవచ్చు యు కే-యమే

గాని శ్రీ సాక్షేయములుకావు. గామనీకళాకర్తే బ్రహ్మ్యః కమః అని వచింపెనును ఈ భ్యవచానమును జెబియెన్నెను. ఆశి

“నేవితేతసుతింశా హేతువుల నుదహరించుచున్నాడు.”

28 ఆచార్యతా ముమ్మతానా ముపేత్య జీర్ణన్ మర్త్యః కృత్యస్తాః స్యతావన్ అభివ్యాయ వ్యర్థ రతి ప్రమోచా నతిర్దిక్ష జీవతే కే రవేతః॥౧౦-౧౦-౨౮॥

అ. ఆచార్యతానా, అమ్మతానాం. ఉపేత్య జీర్ణన్, మిక్కిలి, కృత్యస్తాః, పాపనీ, అభివ్యాయన్, వ్యర్థరతి ప్రమోచాన్, అతిర్దిక్ష, తివితే, కే, రవేతః॥

అ. ‘ఆచార్యతాః’ కృత్యస్తానుల సాంఘికైవ్య కారణ అమ్మతానాం అమ్మకవనవిని సాంఘిక సేవమ్మక్త్యైవేవారం బుద్ధిచేయుట. ‘ఉపేత్య’ పాపినామనీ, (అచార్యతాం, వ్యర్థవ్యయ తీరితియ, : అమ్మతాం : కృత్యస్తానుల తీరితియ, మృత్యువుగాని వానముగాని భ్రాంతినియు నను స్థిత్యై : ఉపేత్య : పాపినీత్ముల, తివ్యస్థితీకేముగా అని పాగాంతరభ అర్థము : వ్యర్థ వాచాన్తీ కాలమున కనుబాగితి అయలుగానున్న స్త్రీలయియుటి, : కేఠి : మతోకాని వియభోగములయటి, : వ్యతివోచాన్ : వియవ ప్రమోచయటయి, : అభివ్యా యన్ : (నాథనూఅనులం) వాచనా వ్యావమనో గతునినికలాడుట. కృత్య స్తాః : కృమినిక నిర్మల్యవలో జన్మాచి భావించువాడును, : మర్త్యః : మర నస్థిము కలవాడును, : స్యతావన్ : గతము శీర్ణము కెంచుచున్నదిని : ప్రమోచా వాచుట, తివితే : వ్యతివోచన్ : కేఠివ్యవంతు దవతు, : అతిర్దిక్ష : తీవితే : కా : కేఠివ తీవితములను, : రవేతే : గతింతుట ?

కృత్యుక్త్యవల మతోమ్మనీ సాంఘిక అభ్యాష్టికవనయములల తెలుపు గాని నావపుకేనకుంతుట? కరీనగా క్షింబిహోవును. గాన క్షేపాయునంక కలన అనుకమా క్షణికము. ఈభవ్యముల ను క్షంధిక వారెవరు? ఏకైకకాళం ప్రవనంక అతురవతుట? చాకుటివారి వర్పంకముల సాంఘిక భోగవలని విషయవినితి గాని వేరొంతులెను. అ. ౨౮

“మునవలసిన ముఖ్యార్థమునే వదిలివేయుట దాస్త్వవ్యాసమునుచున్నాడు”

29 యస్మిన్మీదం విదికత్సంతి మృత్యో యత్ప్రాంపరాయే యథాప
స్రూహా నస్తికే యోజ్యమం వీరో గ్రాహ మను ప్రవిష్టో వాప్య
తస్మాన్మృచితేతా మృచితేనైః ౧, ౨౯౧।

౨౯. యస్మిన్, అమం, విదికత్సంతి, మృత్యో, యత్, సాంపరాయే
యథాప, జ్యాహా, నస్తి, కే, యో, అమం, వీరో, గ్రాహ, మను, ప్రవిష్టో, వాప్య
తస్మాత్, నచితేతా, మృచితేః

౨౯. ‘యస్మిన్’ నీ ముఖ్యార్థము! ‘యత్ప్రక’ నీలక్షణమునకు
‘విదిక’ భుజ్యు నున్నాడా? లేదా? నుండిన భుజ్యులకు తాత్పర్యము
అని, ‘విదికత్సంతి’ నందవించుచున్నారో, మరయు ‘యథాప’ సాంపరాయే
నాప్యమన ‘యథాప’కుమారులనిన, అతలో ‘మృచితమున్నట్లు’ (‘యస్మిన్’ సాం
పరాయే’ ఏవోదాసనీయమున, ‘యథాప’ విదికత్సంతి’ వందవించుట
యన్నాలో అందము అప్పుడందము చేయుచున్నట్లు) ‘వీరో’ అర్థమునందయ్య
‘వీరో’ యాదు, ‘జ్యాహి’ మనును, ‘అమం వీరో’ అందవము, ‘గ్రాహ
మను’ గ్రాహ్యము, ‘యోజ్యమం’ అందవముతో అర్థము అర్థమున, అందవమున
విదికయమున్నట్లు, ‘తస్మాత్’ తాదాకము, ‘అవ్యయ’ అందవము, ‘నచితే
తావచితమును, ‘న చుచితే’ తాదాకమును.

వచనార్థము నున్నాడా? లేదా? నుండిన మృత్యువ చున్నాడు? అందు
కలరాకేవల ముఖ్యో కేవలములో భుజ్యులకు అందవం ఉన్నట్లుచున్నట్లు అ
యందుకును? అందు ముఖ్యో ముఖ్యార్థమునా? నందవమునా? అందవమునా?
నందవమునా? అందు ముఖ్యో ముఖ్యార్థమునా? అందవమునా? అందవమునా?
అందు ముఖ్యో ముఖ్యార్థమునా? అందవమునా? అందవమునా? అందవమునా?
అందు ముఖ్యో ముఖ్యార్థమునా? అందవమునా? అందవమునా? అందవమునా?
అందు ముఖ్యో ముఖ్యార్థమునా? అందవమునా? అందవమునా? అందవమునా?
అందు ముఖ్యో ముఖ్యార్థమునా? అందవమునా? అందవమునా? అందవమునా?

— ఇతి ప్రథమోధ్యాయో ప్రవచనావర్తిః —

శ్రీకృష్ణమందహావర్ణన మునునూరు నికములైన కి అన్నె పుక్కుము
దానియ్యి వందకుల త్తెన్నె కుమాదుపగు కేశవార్థ గాస్త్రవై భాయలవిన
కథావనిపదార్థావ్యయములో ప్రథమ చట్టి కథావర్ణము.

—: ఆధ ప్రథమాచ్యాయే ద్వివీతీయా వర్ణి:—

“నదికేకతువ పృష్ఠాన్తానాపివాసాగా భావించి యగుటకు శ్లోమఃప్రయో
మాధ్యముల వాడుచుండును.”

30 ఆస్య వృష్యోఽవ్యధుతేవ పృథు సై ఉచ నావార్థే పృథువగ్ం
సవీతూః ఉచో: శ్లోయ అవదానవ్య సోమ భవతి హయతేఽర్థావ్య
ఉ ప్రయో వృషితేనాఽఽ ॥

30. ఆస్యతే, శ్లోయః అవ్యతే, అవ, విష, పృథు: తే, ఉచ, నావార్థే,
పృథువగ్ం, సవీతూ, ఉచో, శ్లోయ, అవదానవ్య, సోమ, భవతి, హయతే
అర్థావ, య: ఉ, ప్రయో, వృషితే.

30. శ్లోయో' కర్మమునకును మాత్రకావలెనని, అర్థా' క్రియ
కావలెనని, ప్రయో' కావలెనని ముఖముల భేదముననున్నవి. అవ్యతే
ఏవ' పృథును. 'సై ఉచ' అ'యనకు, 'నావార్థా' శ్లోయేననుమానమునకు
గోఽఽ, 'పృథువగ్ం' పృథువును, 'సవీతూ' వాదించుచున్నది. 'ఉచో' అనకు
అనో, 'అర్థావ' ప్రయోమానములు, 'అవదానవ్య' సర్వమును వాదించు, సోమ' స
వధము, 'సోమ' సమమునను. 'య: ఉ' మ'నో, 'ప్రయో' ప్రయోమాన
వ్యమును, 'వృషితే' యిందుకు' అను, 'అవ్యతే' అవ్యమునునున్నానా
మున. ఉత్తేనాఽఽనునది. 'సోమతే' ప్రయోమానమునను.

ఇ'కమున' ముఖముల సమములనును కుచి అ'వ్యతావ్యధి
లతి శ్లోయము (అవ్యత). కంఠమున ప్రయోము (అవ్యత) ప్రయోమునకు నాక
అంకితక మాత్రమున కర్మముననుమానము. ప్రయోమానమునను నునకు అవ్యత
యను, కుచియమునా ముఖము'కాం విచారకు ముఖము కలిసియును. 'సోమ
వధమును అవదానమున కర్మములనుగమించి వునని అవ్యతావ్యతావ్యత
ముననునది. 30

“పృథువస్తవ అనంచ వియవే వర్ణియతిస్తామః.”

31 శ్లోయకృ ప్రయోకృ మనుకృ మిశక్తు సంపదత్య వివివక్తి ధీతూః
శ్లోయో హి వీతేఽవి ప్రయోనో వృషితే ప్రయో మంచే
యోగకీమో వృషితే॥౧౦౨౨॥

పద వి॥ శ్రీయః, చ, ప్రియః, చ, మనుష్యుః, పితః, నందకీర్త్య, వివిక్త, స్త్రీ
 శ్రీయః, చ, పితః, అభిప్రాయః, వృతతే, ప్రియః, మందః, యో
 జనా, వృతతే॥ 30

30. 'శ్రీయః' శ్రీయోమాళ్లము, 'ప్రియః' మనస్సును ప్రీయంబు
 తోడే శ్రీయోమాళ్లము, 'చ' కందును, 'మనుష్యుః' మనుష్యుని, 'పితః'
 బ్రహ్మనియును, 'నందకీర్త్య' అనందని పరీక్షించి, 'వివిక్త'
 కర్త' వివిక్తులలో వేరువేరుని ప్రసాదించును. 'స్త్రీయః' స్త్రీ
 యోమాళ్లముప్రవృత్తి మాళ్లములందు, 'అభిప్రాయః' అభిప్రాయక
 వాంఛించును. 'వృతతే' మనఃకర్మవారు, 'మందః' మందాత్ 'యో
 జనా' యోజనములు చేయుచున్నవారు, 'వృతతే' వ్రతములు చేయుచు
 నున్నవారు, 'పితః' పితృగణములను, 'నందకీర్త్య' అనందమును, 'వివిక్త'
 వివిక్తులను, 'స్త్రీయః' స్త్రీయోమాళ్లములు, 'చ' కందును.

శ్రీయము శ్రీయము రెండును మతభ్యుపాసనములకు ముఖ్యము ముఖ్యము
 యందును. అందులో అప్రాప్తమును పొందవారి - సంసారంబందులును. ప్రాప్త
 చింతవారిని రక్షించవారి అనే అలోచనలోనికి శ్రీయమును పఠించును. కాని క్షణ
 మిటులుగాక శ్రీయమును పఠన సాధకమును శ్రీయమునే లేవట్లును. 30

“ సవికేతసుని మనోనియమనముగ క్షుతింబుచున్నాడు.”

32. పత్యం ప్రియాన్ ప్రియయాపాం శ్రీ కామానభి వ్యాయస్త్రి
 కేతోఽత్య పాశ్చీః॥ దైతాం స్మృత్కాం విత్తమయా మవప్తా
 యస్యాం ముత్తని బహవో మనుష్యాః॥ 1. 2 3॥

32. పా, త్యమ్, ప్రియాన్, ప్రియయాపాన్, చ, కామాన్, అపవ్యమక్
 సవికేతః, అర్థ్యస్యాశ్చీః, ని, పతాం, స్మృంకాం, విత్తమయాం, అవప్తా, యస్యాం,
 ముత్తన్తి, బహవః, మనుష్యాః॥

32. 'సవికేతః' సవికేతాః, 'పత్యమ్' వేదంత ప్రలోభంబు చే
 చు లాంక శ్రీయోమాళ్లమును ప్రసాదించునట్లు నీవు, 'ప్రియాన్' ప్రీయము
 శ్రీత్ర సాగ్రానులును, 'ప్రియయాపాన్' ప్రీయయాపానులు కళిత్రాసులును,
 'కామాన్' కామభోగములను, 'అపవ్యమక్' అపవ్యమ విచారించినట్లు
 నింది, 'అర్థ్యస్యాశ్చీః' త్యజించినట్లు. 'యస్యాం' ఏమనకలలో, 'మనుష్యాః'

అవిష్కృతములను మానవ మనస్ కొనినది సుతము. కాని యోగశాస్త్రములకు
 “అవిష్కృతములను యజ్ఞాచార్యులు నిష్కృతములను యజ్ఞాచార్యులు నిష్కృతములను
 అవిష్కృతములను నిష్కృతములను, అనెచిది సుతములయందు; యజ్ఞమును సుభువనమును,
 అనాశ్రయ అన్యమునును భూమియు నిష్కృతములను అవిష్కృతములను నిష్కృతములనును,
 అనుభవతర్కమును అరంభమున మనోహరమును అను ప్రయోగమును అవిష్కృ
 తము సుభోయమునును. 33

“అవిష్కృతములందు పురుషుల గతిని వివరించుచున్నాడు.”

34- అవిష్కృతము మంత్రము వ్రతమానాః స్వయం దీవాః పంచితమృత్యు
 మావాః । దండ్యమృతమానాః పరియన్తి మాథా అంధే నైః
 వీయమానా యథాంధాః ॥ 1. 2. 5 ॥

34. అవిష్కృతములు, అంతరి, వ్రతమానాః, స్వయం, దీవాః, పంచితమృత్యు
 మావాః, దండ్యమృతమానాః, పరియన్తి, మాథా, అంధేనైః, వివ, వీయమానాః,
 యథా, అంధాః ॥ 34 ॥

34. అవిష్కృతములను అంతరి అవిష్కృతములు. అంతరికములలో, స్వ
 మానాః క్రితులై, స్వయం తమకుల తాము, దీవాః శాస్త్రవిదాక కిలకమ,
 పంచిత మృత్యుమానాః తామే మరణమును భూమియవలె, మాథాః మా
 థులై, దండ్యమృతమానాః మృత్యుచాలలోపలి తిరులయ అంధులు. అంధే
 పలుకునా, అంధేనైః వివ నుష్టివానివలెనై, వీయమానాః తమకొనిపోయి
 యథాః నుష్టివాను, పంచితమృత్యుమానాః పంచితమృత్యుమానాః.

అవిష్కృతములను అంతరి అవిష్కృతములై తామే మరణమును బ్రాణము
 నిష్కృతములను నుష్టివానివలెనై మృత్యుమానలై పుష్టివానివలె పుష్టివానివలె
 పుష్టి తిరులయలయ. అంధే మాథము అంతరియ. అవిష్కృతములకు మృత్యు
 కేరము. అవిష్కృతములను అంతరికములలో మరణమునుచూచు ఇతరులను
 మాథులను కొలువకు. 34

“అంతరికములను పురుషుల గతిని వివరించుచున్నాడు.”

35. వ సాంపదాయం ప్రతిభాతి బాలం ప్రమాద్యంతం పితృమోహే
 మాథమే । అయం లోకే నాస్తి పర ఇతి మానీ పునః పునర్న
 మానద్యతే మే ॥ 1. 2. 6 ॥

35. స. సంపరాము, ప్రాణిపాతి, బాలం, ప్రమాద్యంతకం, విక్రమోపాస, మూర్తిమి, అయం. బోకె, పి, అస్త, పర, రతి, మానీ, ప్రసాదానా, పోమి, అప యై, పి || 35 ||

36. 'విద్యుత్కాశానా' విద్యానుల మోహముచే, 'యోదా' మోక్షమును ప్రమాదమునకు పుచ్చుచు, పాపములు బాధించుచున్నందున అను, 'కాలం' కాలములో 'కన-కమై'న అలవేరికీ, 'సాంపనా'యనో 'వ్యక్తే'న్య నిరయమును మోక్షము-పరలోకమున-బాధన-సాధనముల అను ప్రయోగమును, అస్తీక యును, అమరిమన-ముఖ్య న ప్రవీణులలో మంచిగా తోలిన. అబాధము, బోకా' కమనీయన్న కారకాకాకాన్న పాపాధకానాని బోకామే బోకావ: నియు, అనా' అన్యలోక-పరివృత్తి మిక్కిలు, 'నాస్తి' నీమియు, 'వైసి' నూనో' నెలచుచును, 'మే' నామొక్క, 'నో' నోమునిచు, 'ప్రక' పుర: నూటి నూటికి, 'అవ్యక్త' నిచ్చు-అబాధమును.

భవాదుల మోహముచే ముచుమెక్కి బహుశోకులుగ ప్రకల్పము వారికి పరాకృతము గున్నట్లు కాదు. వారి సంసారమునే అనంతములుగా కొనసాగించి భావించి మోక్షము భాగములలో పోవుట చే నూటినూటికి వనవ భాగములు పొందు చుండును. అతల పాపములూచుచుచుచును వెనుకంబు నేయును. కావున భవమననా ములోనే మఱి భవమొక్కవని నిరవధానమునకు నరి యుచుండును. శ్రేయము లోనే ముఖమున్నదిగా భావించి దినము రుక్మభాగముల నానెంతో మున్నాడు. ప్రయోగమున కర్మశ్రేష్ఠమున కలవినప్పుడే ప్రయోగము ప్రయోగముకాక కాగలదు అను బోకానాస్తీక-వ్యక్తము, మఱి వర-ప్రకల్పమును అని, నూనీ-కలచుచును అనియు అర్థాంతర మొనర్చుచున్నది. 36

“నవికేతుకవనిన లానిన చెప్పెచున్నాడు.”

36. కృష్ణానామి విమలాభిర్వో నలభ్యః కృష్ణాస్తైలపి బహువేద నవిద్యుః | అక్షుర్వోఽన్యః పక్షా (1) కుకలోఽన్యః లభ్యాఽన్యశ్చిరే వ్రాణా కుకలాను కిష్టః | 1. 2. 7 ||

37. కృష్ణానామ, అపి, అపాది: య, స. అభ్య, కృష్ణానామ, అ. అనానీ, యం, స, విద్యుః, అక్షుర్వ, అన్య, పక్షా, కుకలా, అన్య, లభ్యా, అ ధ్య, వ్రాణా, కుకలానుకిష్టః || 37 || (పా|| 1) అక్షుర్వో పక్షా

38. 'అపాది' లాగామంది, 'య' ఏవరమంత్య-అత్యంతము, 'కృ ణామ అపి' వివేకము మోక్ష, 'అభ్య' అభ్యయ 'కాకా', 'కృష్ణాంతో' వి

స్వవారణ్యుడు, ఏడాదిలో ఆరేళ్లముండు, కేబుల్ పాకర్లు, కవి, రాష్ట్రం నిర్మాణ, ఆర్యుల కలువంటి ఈ అర్హులునుండి, పాత్రలో బోధించువాడు, ఆర్యులలో మితికి కోటికి అర్హులుగా, వర్ణుల స్వగౌరవమునుకూడా కలిపిండు. ఆర్యుల అంద మేకమిట్టెలలో ప్రాంతవాడు, భవనం ప్రసాదించుచు, భవనాభివృద్ధిలో వికసన చే కర్మలలోకివేసి, పూర్ణా బ్రాహ్మణ్యం, ఆర్యులలో ఏడాది అభివృద్ధి, కాల లాభం కోసాలకు.

కొంతటి సాంఘిక కార్యములను నిర్వహిస్తే యాధ్యాత్మికోపదేశ మును వివరించే వర్ణులుగాను. శమింపగా నున్నవారిపై దీనివారసులుచే చేసినటు ప్రాప్త్యుద్దేశ్యం ఆకాశములో నాడు, అధికార వ్యవహార గుణా వినియోగే ప్రస్తుత మును క్రొవించుటలను. అధ్యాత్మ విద్యను బోధించువారి అవసరం. ఏడాదిలో నెవ్వరు నున్నవారిని ప్రసాదించుట. 66

“ అధ్యాత్మవిద్య నివేదననవని యుపదేశము నెప్పటికూని నెద్రేవించుచున్నాడు.”

37. న సరేణావరణి ప్రాక వచ మచిత్తయో బహుధా చిత్త్యమానః |
 అనన్యపాత్రి గతవ్రత వా స్త్వయయా స్త్వ కర్మ్య మిణు పకమా
 గాత్ || 1-2 ||

37. స, సరేణ, అవరణ, ప్రాక, వచ, మచిత్తయః, బహుధా, చిత్త్య మానః, అనన్యపాత్రి, గతవ్ర, అధ్య, వ, అస్తి, అనీయాన, పా, అకర్మ్యం అనుపకమానాత్ ||

38. ఆర్యుల లోక క్రమం, ను కౌముది, వరమార్గ కౌముది లోకి సాహిత్యం, వరణా మనస్సునిగూడా, అధ్యాత్మలో ఉపదేశము అచిత్త్య, ఏడాదిలో అనేకసామల, అస్తివిభవము, అనన్యమానో శిష్యానుల ముందర్లుంటి వస్తూనే, ఏడాది అభివృద్ధి, అధ్యాత్మలో లోకము, నెలనెలలోని దీని కు, నో కౌముదిగా. ఆర్యుల కౌముదినులో, ఆర్యులలోకి అభివృద్ధి మన భావనాధ్యాత్మలో వానరణించిన, ఏడాది బ్రాహ్మణ్య, అనన్య కంపించుటల గను. ఆర్యులమానాత్ అనుపకమాను కంటెను, ఆర్యులలో అభివృద్ధి మనరణులచే, ఏడాది విశ్వయముగ, అభివృద్ధిలో కర్మలను నింపకొంది.

(అనన్యపాత్రి అచిత్త్యమంది అనన్య భక్త్యను అనన్య భక్త్యను అభివృద్ధి మనరణులచే, ఏడాది విశ్వయముగ, అభివృద్ధిలో కర్మలను నింపకొంది)

యః శోభాంబు అర్చయన్ ప్రాణైః. ఈ మంత్రమునకు మేల్కొనుటకై ఆపవేదా
 యోగో ఆపవేదో ఆపవ్యోయో ఆపవనకు అర్చయకుకానివాడు. అరవే ల ఆపవేదే
 అనీ సుకొంఠ యర్చయన్ ఆ + అవ్య + ప్రోక్షేతి అని వివరింపి ఇతర్కర్తవినే ఉపవేదంబ
 యో యోవ్యో ఏవః ఉపవ్యయో నింబు గరిష్ఠావయన్ ప్రక్షేపకు శోభాంబు కొంబు
 ప్రోక్షతి.

ప్రహ్మవేదైర్ల కానివాడు ప్రవేయోయోవ్యావయోయో యగుటచే నంత
 బ్రాహ్మినికడ బ్రాహ్మ్యంబు పొందవలయు. ప్రహ్మ్య ముహ్యోతిమాహ్యోయమ, తద్మ
 ఏవః కానినాయుతి అగుటచే నీభవయమన నామామ్యుల యుపవేదకము వివర
 యోగము. 3౪

" అత్య తత్యమో తత్యమీవ కగమ్యమవి వినిపిండుదున్నాడు."

38. నైషా తర్కైః మతిరాపనైయా స్యాత్కాన్త్యైశ్చైవ సుష్టానాయ
 ప్రేషియాం త్యమాపి సత్రధృతి ర్మతాని త్యాద్యుక్త్వ భూయా
 వ్పవితేతః ప్రప్ణో॥ 1. 2. 9 ॥

39. ఏ, ఏహి, తర్కైః, మతిః, అపనైయా, ప్రాణై, అన్యైః, ఏవ, సుష్టా
 నాయ, ప్రేష, యాం, త్యమి, అపి, సత్యధృతిః, సత, అపి, త్యాద్యుక్, నో
 భూయాత్, పవితేతః ॥39॥

39. నదికతో నదికతనా ! సత్యధృతిః త్యధృతిశ్చ, త్యమా ఏవ,
 యాత్ ఏవతీని, అపి ధాని యాంతీనో, ఏహి మతిః అయా మతిః మంత
 క్యమి-అన్యై. తర్కై-లో తర్క- వితర్కములచే, ఏ అపనైయాం పాంసనోపకీ కాదు,
 ప్రాణాంతకము-—న ఆపనైయా-—బుద్ధిః నెడకొట్టుకో తోపకీకాదు.) అన్యైన్య
 త్యైశ్చైవ ప్రేషియైవ కిష్టా । అన్యైవ ఏవ ఇతః వేదవేద్యయం అన్యవిరువి
 వ్యానా, ప్రోక్షిత్వో ప్రవచింభలదివ మతి, సుష్టానాయ అత్యుష్టానాన్త ముతయోగ
 కర్మనైవయమ. అతి (ప్రేయోపకీక్యమున ముచించు కుర్వయము.) ఏష్టా!
 య్యుగుష్టాః యో నాన, త్యాద్యుక్ ప్రప్ణో నోటి ప్రక్షేపక్త, భూయాత్
 కంబునయల విధమాత్మ యుక్తహించునాతి!

40. క్షయకు శో అప అవ్యయము గా భావించినో నోటి ప్రోక్త
 క్త ఉంచనోకాలదేవ ధానమునచ్చుకు. ఏ ఆ + అపవేదో అప విధకంబి శో

... అనంతము సాంసారిక కార్యములకు దౌర్భాగములు. అందుకు
కార్యమును బాకించి కార్యమునని సాంసారిక. అకామము; ముద్దు కు
మద్యము. అందుకు సాంసారికమునకు భగవద్భక్తి కార్యములలో వికలము.
కామములను వికలములు అభివృద్ధి. అందుకు భగవద్భక్తి కార్యములలో
మూలములను కనబరచుచును భగవద్భక్తి అభివృద్ధి.

“యమోయ నవినకమన సాగు మున్నులు.”

40. కామస్యాన్తిం అగతం ప్రతిపాం క్రతీరపిస్త్య మవయస్యసారమే
స్తామ (1) మహామయనాయం ప్రతిపాం ద్విస్త్య కృత్యా ఏవో
నవినకే అన్యస్తాః || 2. 11 ||

కం. కామస్య, అన్తిం, అగతం, ప్రతిపాం, క్రతీ, రపిస్త్యం, మవయస్య
సారమే, స్తామిమహా, మహామయనాయం, ప్రతిపాం, ద్విస్త్య, కృత్యా, ఏవో, నవినకే,
అన్యస్తాః || 2. 11 || (స్తా (1) స్తామిమహా)

కం. (కృత్యా) కృత్యా! (స్తా) కీరణక నిర్ణ, (కామస్య సారమే)
కామములకు కార్యములకు, (ప్రతిపాం) ప్రతిపాం, (అన్తిం) అన్తిం
(అగతం) అగతం, (మహామయనాయం) మహామయనాయం, (కృత్యా) కామ
ములను కార్యములకు, (అవయస్య) అవయస్య, (స్తామిమహా) స్తామిమహా
మహామయనాయం, (అవయస్య) అవయస్య, (స్తామిమహా) స్తామిమహా
మహామయనాయం, (కృత్యా) కృత్యా, (ద్విస్త్య) ముద్దుకములను కార్యములకు,
(అన్యస్తాః) అన్యస్తాః మహామయనాయం కార్యములకు కార్యములకు.

(కామస్య అగతం అగతం, ప్రతిపాం; అవయస్య క్రతీ; అవయస్యం
సారమే; స్తామిమహా అవయస్యం ప్రతిపాం; అన్తిం అవయస్యం కేయ
కృత్యా.)

కీరణక నిర్ణయము కార్య కార్యములకు ప్రతిపాం కార్యములకు కార్య
కార్యములకు కార్యములకు క్రతీ అగతం కార్యములకు అవయస్యం
కార్యములకు కార్యములకు కార్యములకు కార్యములకు కార్యములకు
కార్యములకు కార్యములకు కార్యములకు కార్యములకు కార్యములకు

“ విదితేనను పరిగత అభ్యుత్పన్నుమాను బోధించుచునను.”

41. తుం దుర్లభ్యం గూఢం మను ప్రవిన్ద్యం గుహాపాతం గమ్యార్థేష్టం
పురాణమ్ | అభ్యాత్మ యోగాధి గమేన కేచం మత్స్యా దిదో పుర్ణ
కాకో జనతి || 1. 2. 12 ||

40. తుం దుర్లభ్యం, గూఢం, అనుభవేష్టం, గుహాపాతం, గమ్యార్థేష్టం,
పురాణమ్, అభ్యాత్మ యోగాధి గమేన, కేచం, మత్స్యా, దిదో, పుర్ణకా, జనతిశోగా ||

40. (ధీః) కీచుః, (అభ్యాత్మ యోగాధి గమేన) అభ్యాత్మ పరమా
త్వ విషయక యోగోపాత్తిదీ, (కేచం మత్స్యం) కర్మగణమున తెలుసుకొనునీచాంబు
(గూఢమ్) అంధములు కేచిదే నీ పునుగా తంబుచారుని, (అనుభవేష్టమ్) అంది
కరణమును శాస్త్రమునకు న్నాన్వేషే యున్నవారం. (గుహాపాతమ్) బుద్ధిలోని
కీచు లాభ్యుకాంబు, (గమ్యార్థేష్టమ్) అధిగమించును గమ్య గమయ క్షీర మైయున్న
వారిని, (పురాణమ్) అధి గమనోపదేశం వారిం, (దేవం) కేచుల-పుర్ణకావ్యుకాత్రం,
(మత్స్యా) ప్రహించి, దిదో, (పుర్ణకా) పుర్ణకాకములను, (జనతి) త్వజాయ
నున్నారు.

అత్య పరమాత్మలు కందుకు కర్మమున తెలుసుకొన నోరని. కనాతన
మూలనని. అభ్యాత్మిక విషయమునేకనే ప్రహించుచుండు. వారిని తెలుసుకొనియే
యందు పుర్ణకాకములను విజయించును. వారిని తెలుసుకొనిననే కాని అధించును.
పుర్ణకాకములు కీచులు.

పు విదేయములతో బుధిని ధరింపుని ధీః, అభ్యాత్మ యోగాధి
గమేన, మత్స్యా, పుర్ణకా, జనతి అనియు అవ్యయము కొరవచ్చును. 40

“ యమశక్తానినె పరకమాగా బోధించు చున్నాడు.”

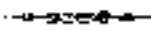
42. విత్సమ్యక్త్యా సంపరిగృహ్య మర్త్యం పృష్ఠ్యహ్య భర్త్యం మణు
మేత మాప్య | స మోచితే మోచనీయగం చాలజ్ఞ్యా విమృతగం
సమ్య నరకతనం మన్యే || 1. 2. 13 ||

41. వితత, ప్రాత్య, సంపరిగృహ్య, మర్త్యం, పృష్ఠ్యహ్య, భర్త్యం,
మణు, మేత, మాప్య, స, మోచితే మోచనీయం, చ, అజ్ఞ్యా, విమృతం, సమ్య,
నరకతనం, మన్యే || v. 13 ||

శని, (సంక్షయ) పుష్కరిణి, (నీరతో) నీలం (తెప్పోజేతలంబు) (కుశల్య) నిల, (సంహారకార్య) బానుగాఁగొనిం, (వర్షకృష్టి) వర్షమువలన కల్ప మనాకాపాక్షయము కాక కల్పమునే గ్రహించవలసి పుకూర్చిత, (అపస్మకృష్టి) అపస్మ యందుండు వాపస్మకృష్టిని నిర్విభాగముల మెంజ్చి, (వీరం బంబం) ఈకృష్టియను అపస్మక, (అపస్మ) హింస, ముగియు (వెంటివైదొల) బట్టయవలదుగా నికల్పించి వర్ష కృష్టి మెంజ్చి కరణానియ, ప్రోచుచు న్యూనతమము ఆకు వలదుచేయు.(అపస్మకృ) హింస, (శా) రోగ్యముయొం, (స) మెడతో అరెను ప్రయోగించుచుండుట. (అనకేరం) అనకేరము, (బుద్ధితేజ) బుద్ధిస్థానమునకై తిలమువీడివికాల్పమున (సన్ని) వాని-వానియొక (అశ్లే) కొనించుచుండును.

(సంక్షయ, ఏకక, శుక్రకార్య, సంహారకార్య, వర్షకృష్టి, వీరం, కల్పకృష్టి, అపస్మ, అపస్మ, వాసునియం, అపస్మ, ఏక, నీ, మెడతో, అనియం అపస్మయం. పచ్చుచ.)

అపస్మకృష్టియను తెలుపబోయినను వలెనేకనునఁ దొంగుమో వానింక కాని తెప్పోజేతలంబు అపస్మకృష్టియనను సావధానమున విని అనంబయి పొందవలసినవిని నిముచు మాదిరియె. అపస్మ వర్షకృష్టిం కంటిని తెగివీటింబ్బిమ్మిదే అనంబయి పొందవలదు. అయి " అపస్మకృష్టి అపస్మకృష్టి యనుదొంగిలవడివని, వాని వాక్య కృష్టియను బోధించుటకు అనువదిన నుచును. అనువదిన మాత్మకృష్టియొకై వలంబు వివేచించుచుకొనుటవలె వాక్య వివేచనంబును లంబకృష్టియను. వానియొకటయిన ప్రోకృతియను అనువదించుచో మింజుకవలదు, ఆ కారణముచే ప్రకృతియొకటియై నువియు నీక్షాంబయి. ప్రకృతి కొక్కయొకవారు నొందవలదును. అపస్మకృష్టి యు నెక్కడు కొక్కయొకవారు నొందవారు. ఎచా కారణముచేయు అనుభవగానే సాం జనపరిచుకొనింజనవలదు. ప్రకృతియొక్క అనుభవ ఎవరను, అపస్మకృష్టియొకై వేర వయి, అనిను అనువదిన వేరను-వైభవకృష్టియను. ౪౫

“ ఏకకేతనుకు ప్రకృతివర్షమున కశితురంగుల వలదుత్పత్తి గుఱించి ముచుల మార్చి యెచుచున్నాడు.”

3. అపస్మకృష్టి ధర్మా దవ్యతాధర్మా దవ్యత్రాప్యాత్కులాత్కుతాత్ । అపస్మకృష్టి ధర్మాచ్చ ధవ్యాచ్చ యత్కృష్టిసం తద్వదే ॥ I. 2.14n

౪౩. అస్మత్కృ, వర్ణాత్, అకృణ్య, అభవ్యాన్, అవ్యక్త, అస్మాత్, కృణ్య
కృణాత్, అకృణ్య, మూతాత్, చ, కన్యాత్, చ, యత్, ఏకస్య, తత్, చిత్ 11౪29

౪౩- వచనశబ్దం బాధ్యము. కి గురువర్ణా! (భగవాన్) భక్తము
కంటె, (అస్మత్కృ) కిన్వి ప్రాణియ, (అవర్ణాత్) భక్త్యుతిలయ కంటెయ, (అవ్యక్త)
విక్రమును, (అస్మాత్ కృణాత్కృణాత్) కార్య కారణములయలో నున్న ఏ
ప్రకృతికంటెయ, (అకృణ్య) కిన్వి ప్రాణియ, (మూతాత్) భూతకాలము, (కన్యా
త్) భవిష్యత్కాలము, (చ) చతురు కర్మకాలకాలము అయి వ్యవహారములకం
తెయ, (అకృణ్య) కిన్వి ప్రాణియ అతి, (యత్) అనంత, (ఏకస్య) చూచుచు
న్నానో, (తత్) అనంతము, (చ) అన్యము.

చి గురువర్ణా! భక్తమునకు, అభక్తమునకు, కార్యకారణములకు
భిన్నమై. అతితస్య, కాల్యుతియో కాల్యతమై యున్నదానిది కి గమనకర్త. కార్య
కారణసంబంధము. అది సోపానము అనునాచార్యుని మరొక భక్త్యాచార్య
ప్రవర్ణించెను. ౪౩

“ షా స్త్రీతు తైస యనుషుషు పరమార్థ మ్మనశి 'ఓం' ను గురించి సంగ్రహముగ
ప్రవచించుచున్నాము. ”

44- సర్వేవేదా యత్పదమా మిన్ద్రని తపోగంధి సర్వాణి త యదీ
వచంతి. యుచిచ్చంతే బ్రహ్మచర్యంచరంత తత్రైవపం సంగ్రహేణ
బ్రవి మ్యామిత్యేతత్ || L. 2- 15 ||

౪౪. సర్వే, వేదా, యత్పదమి, అనువచ్చి, గంధాని, సర్వాణి, చ, యత్,
వచంతి, యత్, యుచిచ్చ, బ్రహ్మచర్యం, చరంతి, తత్, తే, పరం, సంగ్రహేణ,
బ్రవీమి, ఓం, నశి, ఏతత్ 11౪౩0

౪౪- యమని ప్రత్యుత్తరము :- (ఓం ఇతి) కిన్వి అను, (యత్ పదమి)
వికల్పము. ఏ ప్రాణియ వికమును, (సర్వే వేదా) సమస్త వేదములు, (అనువచంతి)
మను (వచంతి) ముచున్నట్లునా; (సర్వచర్యం) సర్వచర్యముల గమనములు
కూడ, (యత్) ఏదైనా, ఏదానై కి.వయమున, (పరం) పలుకచున్నానో,
' అత్) కేవల, (యుచిచ్చ) సాంకనోయను మునుకర్తలు, (బ్రహ్మచర్యం తరంతి)
బ్రహ్మచర్య ప్రతిష్ఠి అనుష్ఠించుచున్నానో, (తత్ ఏతత్ వచన్తి) అనాచార్య

వాచక మాపకగు ఒకేపకములు "ఒకే పక" (తే) రీతి, (పల్లవము) సం
 క్షేపము, (ప్ర)పియ) వెచ్చుచుండును.

మేములన్నియు ఏపకములు ఉన్నామోనున్నామో, పను పుత్రము ఏవం
 ప్రాప్తికై ఆవసరం వకుచున్నామో; బ్రహ్మచర్యముకత మేమనీ నిధిలమింగి నరమ
 క్షేప పకుచున్నామో, ఆరవము 4 లం' అని సంకేతముగా. ఉదాహరణయలుచున్నాను.

"ఒకేపకము వచ్చుకొన్నవని రండు మంత్రములలో సుసేవించుచున్నాడు."

45. ఏతద్వైవాజీరం బ్రాహ్మ్యే (1) ఏ తద్వైవాజీరం వరమి

ఏతద్వైవాజీరం బ్రాహ్మ్యే యోయదిచ్చ్యతి తస్య తత్ || 1, 2, 16 ||

15. ఏతత్, ఏ, ఏవ, అజీరం, బ్రాహ్మ్యే, ఏతత్, ఏ, ఏవ, అజీరమ్,
 ఏతమ్ ఏతత్, ఏ, ఏవ, అజీరం, బ్రాహ్మ్యే, యో, యమ్, తచ్చ్యతి, తస్య, తత్,
 || 15 || (1) సోత యోజనం, తేక ఏతవేవాజీరం

16. 'ఏతత్' తో 'ఏవ' విచ్ఛేదముగ ఉండాము, 'అజీరమ్' స్వరం
 వాచకులందరికీయు, అవివాచయు వగు అక్షరమును, 'బ్రాహ్మ్యే' బ్రాహ్మ్యయోను సం
 యున్నాది. 'ఏతత్' తో 'ఏవ' అక్షరము' ఈ ఉంకారము, 'సోత' సంస్కారము ప్రాప్తి.
 'ఏతత్' తో 'ఏవ' అక్షరము' ఈ అక్షరము నే, 'బ్రాహ్మ్యే' తెలుసుకొని, 'యో' ఏవమ్,
 'యమ్' తదని, 'తచ్చ్యతి' తోననో, 'తత్' అని, 'తస్య' ఆపనిని వాచుచున్నది.
 తతరగది నిర్ణయము.

ఉంకార ముఖము అని వాకమున ముచ్చొక్కయు. ఉంకారమును ఏవ్వి
 క్షేపములగా వాచించి యుపాసించు చుపావకులు తోలి 'కామః' అనియు
 నిర్ణయము.

మాయాచారు కీలుంకారములకు సంకీర్ణమునకు తోడుగా వరకల్ప
 మును అనువు కీలుకరన్ని వరముగా నిర్ణయ బ్రాహ్మ్యయనియు, అవరమునగా తో
 ద్యుంకారములకు సంకీర్ణ బ్రాహ్మ్యయనియు వివిధముగ వ్యాఖ్యానింతురు. వా
 వ్యాఖ్యలకు మూలముగాని ఇతర ప్రమాణములు గాని ముక్కయు.

ఉంకారము, బ్రాహ్మ్యే వాచ్యము, శబ్దార్థ సంబంధములకు గలకు
 క్షయము తోటి ఉంకారము, శబ్ద-అర్థ-బ్రాహ్మ్యయన సంబంధించి ఉంకారములకు చివ్వి

48. పునా దేష్టస్మ్యతే హమం పున క్షేష్టస్మ్యతే హమమ్ ।

అహం తా న విజానోతి నామం పునై వ హస్మతే ॥ 1. 2. 19 ॥

౧౭. అహం, తా, న, విజానోతి, నామం, పునై, వ, హస్మతే, హమమ్, క్షేష్టస్మ్యతే, హమమ్, పునై, వ, హస్మతే ॥ ౧౭ ॥

౪౮. 'అహం' మధువాదకడైనా, 'పునై' మధువన, 'హస్మతే' భావించుచున్నాడతే; 'తా' మనము, 'నామం' మనమునుబట్టి 'హమమ్' మనము (పరమాత్మనే) మనుచుండెదామనగా, 'క్షేష్టస్మ్యతే' భావించుచున్నాడతే. 'అహం' అనుట భావించుట అనుభవము, 'న విజానోతి' ఏమీయు 'అనుచున్నాడతే' అనుట, 'నామం' ఈ అత్ము, 'పునై' మధువనము. పునైష్టస్మ్యతే అనుటనే మనమును సుభజించును. 'అహం' తే పునైష్టస్మ్యతే అనుటనే మనమును మనము చేయు.

మధువాదు, మనోపైవాదు లకును మనము అర్థం 'అహం' అనుట సాధించుట కావించుట మనమును పునైష్టస్మ్యతే అనుటనే మనమును మనము చేయు, నామం. ౪౮౪ ఈ క్షేష్టస్మ్యతే అనుటనే మనమును మనము చేయు. అహం' అనుటనే మనమును మనము చేయు. అహం' అనుటనే మనమును మనము చేయు. అహం' అనుటనే మనమును మనము చేయు. అహం' అనుటనే మనమును మనము చేయు.

మనము అహం' అనుటనే మనమును మనము చేయు. అహం' అనుటనే మనమును మనము చేయు. అహం' అనుటనే మనమును మనము చేయు. అహం' అనుటనే మనమును మనము చేయు.

"పరమాత్ముని హస్మత్మును విశేషించు చున్నాడు."

౪9. అనోరణీయాన్ మహతే మహయా నాత్మస్మ్య అంతే ప్రిహితే గుహయాం పమిక్యతుః ప్రకృతి నికళోలో భాతు (1) ప్రసాదా వ్యహిమాన మాత్మనః ॥ 1. 2. 20 ॥

౪౯. అనో, అనోయాన్, మహతే, మహయా, నాత్మస్మ్య, అంతే, ప్రిహితే, గుహయాం, పమిక్యతుః, ప్రకృతి, నికళోలో, భాతు, (1) ప్రసాదా, వ్యహిమాన, మాత్మనః ॥ ౪౯ ॥ (1) భాతు, ప్రసాదా

౫౦. అసీను, పూదం, పంపతి, కయాని, యాలి, కర్మల ట, కం, మనా
 మదం, దేవం, మత, అస్యః జ్ఞాతుం, అస్తతి || ౧౦ ||

౫౦. యమాశ్చ న్యాయావధిక్షణంబునంబ, (అసీను) సాక్షాత్తు యంబ
 నను, (పూదం) అత్యంతయోగము, (పంపతి) కర్మయన్నాదు. (కయాని) విభయా
 నమున బంధులతో కలసింపి యుండును, (యాలి) అన్నికొరలు, (యాలి)
 యంబంబులున్నాడు. (కర్మల ట) అనేకం, ప్రకాశస్వరూపైతి. (మనాను) అనుభవ
 అనుభవయాభి, (మనాను) అనుభవ నిరంబు, (కం) ఎవను, (జ్ఞాతుం) తెలుసు
 కొనుట, (అస్తతి) అస్తులు అగుచున్నాడు?

అశ్చుతుకు నిర్ణయాలు దేవులతో అయింబద్యులు దూరమున అస్య
 మును. అనకులుగా కర్మకర్మయంత్ర విధింబులును మనః ప్రేరణల సాక్షాత్తు
 విభూతియు నిర్ణయ క్రీష్టయమున్నుటల నావకంబును. అయింబ అనందస్వరూ
 త్వుకలుతో బంధుత్వ మనామం బ్రేమ అయియున్నాడు. అనందస్వరూత్ర
 దేవులతో మనుకుడు, బాధిగానయిన భిక్షువనుటలో అమతకులు అయి
 యున్నాడు. కీరాశ్యయు ఇష్టాదీని కలరాప్తి నయింబులును సాక్షాత్తు ముల
 బాంధును, నిర్ణయాలుం చిరములే, అనందము, అశ్చుతుకు కాని దేవుని అని కొం
 దకర్మ మయ్యికి యుల కీరాశ్యోని మి మన్ను అత్తి మనాశ్చుం కలసిం బద
 కంబి ప్రసాదమును మున్నురమే అయింబు యుమును నిర్ణయముగా వేయి ఎవనుకు
 నని దృశ్యముగా వాటింబులున్నాడు.

ఈ కథనంబు నుండు ఎరితెరనునికి ప్రణామస్వాగములు కల్పించుటకు
 మరయు: ఈ జ్ఞానంబు అస్తతి? అని యుంబుగాలోకీకర్మమును ప్రతిబంధము. ౫౦

“వరమాత్మని నిర్వేషేషహంబును వృష్టమెనెట్టు చున్నాడు.”

51. అశరీరం శరీరస్య నవస్థే ష్యవస్థితమ్ ।
 మహాత్తం విదుషాత్మానం మత్ప్రా ప్తే న కవతః ॥ 1. 2. 22 ॥

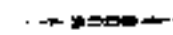
౫౧. అశరీరం, శరీరము, అనవస్థితం, అవస్థితం, మహాత్తం, విదుషా
 అత్మానం, మత్ప్రా, దీర్ష, ఏ, కవతః ॥ ౧౦ ॥

౫౧. (అశరీరం) శరీరముంబు, (అనవస్థితం) క్షణం సాక్షాత్తు కలిగియు
 కలిగియు కలుప అన్నకాని, (అవస్థితం) అస్థిగ పదార్థములందు, (కవతః)

బ్రాహ్మణునివలన మూలవిష్ణుకాళమున జన్మ వానిని, (నుభోలియ) అనుకమును, శారదావారి, (విమల) బ్రాహ్మణునిని, (అత్మ్యామ) వివమాయోగి, (విశ్వా) పరి, (హా) మునిగుడు, (విశ్వా) నిశ్చలము.

విశ్వాన్ని నిశ్చలముగనుచును నిశ్చలములు నిశ్చలము వానినియు, క.వము గురుని బా అనబడగా వ్రేలిని బంధు గాన్పించును. అనిన వచ్చును. అని కన్పించును. అనిబడి ధూర్జక వాని నిభించును వనిభాన్ని గోచరించును.

అంతర్భాగ వరసికా "సోమో అనన్తీయో అని అర్జునుండుచే" విశ్వాన్ని అవరచాని మూలముగా, కర్ణావస్థిని గోచరించును, అంతట అధివమసి వనియు అంతే అనునా బ్రాహ్మణుని గోచరించును. అతను సూర్యుని సహజుడై వానిని గోచరించును. అనిబడి గోచరించును. అనిబడి భవించును తాళు లేదు. కావున అతను వనుక కర్ణుని బాని అనిన బుచున్నాను. అని గాన్పించు ప్రవలించుచును. ౫౧

"వరమార్క స్వాస్త్యే కుసాయము చివ్వుచున్నాడు "

- 52. నాయమాత్మా ప్రవచనైన అభ్యో స మేధయా న బహునా శుభ్రేనా యమైవైష పృణుతే తేన అభ్యస్తస్త్వయే అత్మా
- (1) విపృణుతే తనూగం స్వామే ॥ 1. 2. 23-

౧౨. నే, ఆయం, అత్మా, చక్షుషునోన, అభ్యో, స, మేధయా, న, బహునా శుభ్రేనా, యం, ఏష, ఏవే, స్వయతే, తేన, అభ్యస్తా, తస్యే, ఏషా, అత్మా, విపృణుతే, తనూం, స్వామే ॥ ౫౨ ॥ (హా) (1) అత్మా విపృణుతే.

౫౩. (అయం అత్మా) కు సోమాయో, (ప్రవచకం) వరసిక వాచకుడు స తోని ప్రవచకములకు, (వలక్ష్య) అధివరసికాయో కాను. (మేధయా) కాత్త్రస్విక్టాం తముల సనగానాన ముసర్వకల వివలైబ్యక్తివైతము, (స) అభ్యస్తా కాను. (బహునా) ఎక్కువగా, (శుభ్రేన) కాత్త్రవల మువర్పివను, (స) అధివచము.

(ఏషా) విష్ణునా బహుశైక యా వరమార్క, (యమ్ ఏష) ఎవనిని, (వృణుతే) ఏకాగ్రచిత్తుడై అన్నివిధముల మహాసింధువుడై కవనిని అధికారి యని, తోచుచున్నో న్నిగించుచు (తేన) అవనుభూయకు. అత్మకు, (అభ్యస్తా) అధివ రునివచ్చాను.

(ఏమీ అజ్ఞానము కల అనుకుంటే, అందు పర' ఏ ఆత్మ రక్షణమును పరమాత్మకు, మృత్యులే నిర్మల భక్తి కర్మలతో స్వీకరించునని, ప్రపంచము నిర్భయ సాక్షులతో నుండునని, 'నేనే' ఆ జన్మాదులు ఆ గాఢాంతర్వేదమునే మహాత్మ్యము. 'అజ్ఞాన' పాఠకలకవియు పరమాత్మమును నెఱుకొననియును.)

'ఏమీ' అంటే లభించ కల పరమాత్మ. ఆత్మ (పరమార్థస్వేష్య) ఆ జన్మాదులు, 'మృత్యు' లేక, 'అనాం' కలియునును భాగ్యమునునును. ఆత్మకర్మమును, 'విషయాలే' వికలించి గోచరించేయకు.

ఈవారి గాఢము లోక వినియ, అపరేకభవంబైయితి గాఢమునే తన లక్షణమును గ్రహించి కాలిక వారిచే లోకాభ్యంతర మాత్రము పాపకవర్మము. ఈశ్వరుని పాపవలయు మును అభ్యుత్పన్నులై యానంద మనోనిరసంబయును. అప్పుడే ఆత్మ భాషణములకలకలము కలముల పొందుకొని కాలిక యనుక, మార్మలని నివాళిని చేసికొనినో చేసి మేనల్లుడు గానకలము. ఈమలనే పరమాత్మ చాచునులనినే ఆత్మ పరమాత్మ కలకలకలకలకల భాష్యము. >>

“ పరమాత్మ మొకటి లభించకే తెలియ నరదుమన్నాకు ”

- 53. నావిరత దుష్కర్మణా నాకాలే నా సమాపితః ।
 నాకాస్త (1) మనసో పాపి పృష్టానస్తేషా మాత్మయాత్ ॥ 2-24 ॥
- 54. న, అపరితా, దుష్కర్మణాత్ న, అకాస్త, న, అసమాపితః, న, అకాస్త మనసా, న, అపి, పృష్టానస్తే, ఏవం, అప్రయోగం ॥ (1) అకాస్త మానసా;
- 55. (అకాస్తాత్) పాపాని మాకానందమును మంది, (అపరితా) విరక్షము గానివాడు-లోకంబడు. (ఏవం) తేని, (2) నావిరతాడు, (అకాస్తా) కాంతిలేనివాడు, (3) పాపానందం. (అసమాపితః) చూపొందుకొనినవాడు. సమాధానము పొందినవాడు. అంశములకును. (4) మృత్యుమును గలవాడు ను, (5) పాపానందం. (అకాస్తమనసా) అదేనాము ఆ సేవనికాంతిలేనివాడు (అపి) నాక, (పృష్టానస్తే) లోకం బ్రాహ్మణుల. అప్రయోగమునే. (ఏవం) ఈ ఆత్మము. (6) అప్రయోగం) పాపలేక. (అకాస్తమనసా) భాగ్యమునై యుండియు మురారితే నుకాంతి లేనివాడు, (ఏవం) ఈ అమాత్మక, (అపి) నాక, (3)

పక్షుల జగత్తు లన్నియును ప్రళయకాలమున నీవనునవి. నౌషక అను వానిని నీవనునవి కలసియు నున్నాడు అన్నట్లుగాను నదివని. మృత్యువు ప్రళయకాలములో ఎక్కడో పలుకొనుచును కావున వానిని అకలపాలులకు కలింపవలయు అనినది. నక్షత్రములు నక్షత్రములవలన కలిగినవి. భగవంతుడే కలపలకు లాంఛనముగా నున్నాడు. అనియు అతని సూక్ష్మమునె యుండును.

మృత్యువలననున్న పరమాత్ముని లీల నోచునును. ఎంత నా సీతుడై నను మృత్యు వలననున్న పరమాత్ముని భావముల దలని భయభీతులనుకంటెకు ధనము, సర్వత్రా వినిసీయున్న పరమాత్మ అనుచున్నాడు. కలక అలకలకాది అన్యాయని ఏదో ధ్వంసమునను భావించును అనినది. కలకాల యున్నవలనను అకాల భయము వచ్చును. గణ

అతి ప్రళయవ్యాసయే వ్యక్తియ నున్నది.

శక్తిమందితలంతటి వలదునూడు నికాయలైన వ శ్రీ అన్నె పుస్తకము వాగ్మ్యమనతుల శక్తిమందితల కివార్య శక్తిమందితల వ్యాసవలన కలాపరిచయవ్యాసములో దీర్ఘము వ్యక్తి నున్నాడనియు.

అను శబ్దముచే భక్తము సమాహించి యేయి. మాయావారు లీ పద్యమును గ్రహించి
యాయును. శైలో ఉపాద్యుడు పాపములకుఁ దృప్తిఁ బొందుకొని పోవుచో ఉపా
సనా ప్రతిపాదకములకు నేరములనుకూలం నిర్మూలములను.

సీతలో హిత మొందుదును. అందుచే నీవాస్మిలోపన్ను ఆ (అ)
బ్రాహ్మణులు పదమొమ్మది వాచుచు యిది మాయావాసులు బాసించి వచ్చును.
విద్యో శక్తి బల్యులు స్త్రీ స్వభావమున పదమొమ్మది బంధవారులెఱులు ప్రాప్తి
చును. పాపములకు వ్యతిరేకము లాదు. బ్రహ్మకము నమ్మితిమై యు
మ్మి. అందులకే పదమూడు. పద్యాలెఱువాదిమై నీవాస్మిలోప వ్యాపిం చె
యివాద్యుని భావము. నీవ బ్రహ్మలకు నోకృతి కాకకృతి భారములేదు. మను
ప్రవృత్తులను జగదుత్పాదకులకే తెలియనిన నుచుండే నాచునును. ౫౫

"శక్తి జ్ఞానముల రెండని కలిపి వర్ణించుచున్నాను."

56- యు. సేతుం దీక్షానానా మజీరం బృహ్మ యుర్ పరమః ।
అభయం తిత్తకాం పాపం నాచితేగం శతేమహి ॥ 1. 3 2 ॥

౫౬. యు. సేతుం, దీక్షానానాం, అజీరం, బ్రహ్మ, యుర్, పరమః, అభ
యం, తిత్తకాం, పాపం, నాచితేగం, శతేమహి ॥౫౬॥

౫౬. యు. సేతుం, దీక్షానానాం, అజీరం, బ్రహ్మ, యుర్, పరమః, అభ
యం, తిత్తకాం, పాపం, నాచితేగం, శతేమహి ॥౫౬॥

కామ్యోధాచట శక్తి అస్మిక్ విద్యమున నాచరించుటచు.
అస్మిక్ బంధువు లర్క. నుభ కాశమువల్ల పదమొమ్మది బ్రాహ్మణు సాంపవల

కుమారుఁ యడియెన నొకఁడనెం బున్ది యోజునఁబడు యింద్రునింబంబు నీవనియో ధరుండు ఋష్య లగ్నిండును. నువఁడు కృతఁడు. కింది నాకృతి సాక్షివలెను వలఁకువలెనొక మొక గమనం బునా సుకవగాఁడు. అర్థు లు కివఁగునదే. వ కవలకు గర్భములోను బొమ్మి మొదలకిది బిడ్డయింబు. గమ్మి క్షేమియింబు. నేనుకొనవలయునట్టి అన్వేషింపఁడు.

—+—
 'సూరకలంకారము నీ మఠల వర్ణింపఁచుచున్నాఁడు.'

58. అంబీకయాచ హయానామ ల్కమలకాలస్త్రిమ గోచరాన్ ।
 అత్సంధిక్రమ మనోయుక్తం భక్త త్యామల్యనిషిఁఖః ॥ 1-3-41,
 ౧౦. అంధికయాచి, హయాన్, అహం, వినియాన్, శమ, గోచరాన్
 అత్సంధిక్రమ మనోయుక్తం, భక్త, అతి, అహం, మనోషిఁఖః ౧౦౦౦

గీ०. 'మనోషిఁఖః' మనస్సును నశియెదర్మన వివర్ణింపఁగా, 'అంబికయాచి' పరివానేశ్రియమలకు, 'గంధకశ్శ్రుతిముకుంద', 'హయాన్' అహం, 'సంజ్ఞయ' మి యోచకుఁడు. 'అత్సంధిక్రమం', 'వినియాన్' మావచనాదులు క్షుద్రియములకు సంబంధించిన విషయములును, 'గోచరాన్' ఘోషములను బాధించుచున్నాఁడు. 'అత్సంధిక్రమం' భక్తయాక్రమం మనస్సువ్యాధితా మింద్రియములతోనూడి లేకనోచును నేపాత్మికాః భోక్తౌ ఇతి అహం' భోక్తౌ నిది ప్రకృతుఁడు.

కూతురారు కపాలమును నిష్కరియ వివక్షణములను గొనియెనులకు గర్భములను రేచించుచుండును. కేవలము వివక్షణముతోయు త్త్రాన్వితి వచ్చె న్నే మఖ రుణాంబు భోగించును. ఈ ఉచనానలకు భాగం కర్మింపఁచునో మనవుకు అక్షయమైకే యున్నవలదు. ఈ కర్మ ముఁగులను బాధించునో అక్షయనేనుమాలుగా రిపోతం ప్రియాత్మియాదుల బుద్ధియు సుఖముల కోరి సంక్షేపనాత్మకమునే పోతం అక్షయింకై కావలదు.

అర్చిత్యారాగ్రిత న్రతముల బొమ్మ శబ్దముల నాలోచ్యమగునది, అభక్తివివక్షణములను ద్రవించి సద్వితి కీర్తనకల, పశ్యివాలనాదుల సదక్షింతి మదర్మని విష్కలనగున ముందు నిందియములను తోమునప్పుతొన్నా శివదే లక్ష్యము సువిశోగలదని యాశయము. ౧౩

“ నలయమవహితే ప్రవచనీ వర్షియమ చుక్కయః ”

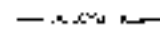
59. యస్త్వ దిబ్బానదానో కపతీ యుక్తేన మనసా నదా ।

తస్యైరచ్యమాణ్యుపశ్యాది మధ్యోద్వా ఇవ సారథః ॥ 1. 3. 5. ॥

59. యః, యః, తు, అచ్యమాణ్యు, కపతీ, యుక్తేన, మనసా, నదా, తస్య, అచ్యమాణి, అపశ్యాది, మధ్యోద్వా, ఇవ, సారథః ॥1.3.5.॥

59. యః యః తు మనసో, అచ్యమాణ్యు, కపతీ, యుక్తేన మనసా, అచ్యమాణి, అపశ్యాది, మధ్యోద్వా, ఇవ, సారథః ॥1.3.5.॥

మనస్సు విచారణ. అచ్యమాణ్యు ఏ సాక్షియములు కూడ ప్రవచనములకు వుండవచ్చు. ఏదైనా పాశుపతయ వేదములకు ముందున్న ముఖ్యమైన ముఖ్యములు. ఏదైనా పాశుపతయ వేదములు.

“ నలయమ శివో ప్రతియమ చుక్కయః ”

60. యస్త్వ దిబ్బానదానో కపతీ యుక్తేన మనసా నదా ।

తస్యైరచ్యమాణ్యుపశ్యాది మధ్యోద్వా ఇవ సారథః ॥ 1. 3. 6. ॥

60. యః, తు, అచ్యమాణ్యు, కపతీ, యుక్తేన, మనసా, నదా, తస్య, అచ్యమాణి, అపశ్యాది, మధ్యోద్వా, ఇవ, సారథః ॥1.3.6.॥

60. యః యః తు మనసో, అచ్యమాణ్యు, కపతీ, యుక్తేన మనసా, అచ్యమాణి, అపశ్యాది, మధ్యోద్వా, ఇవ, సారథః ॥1.3.6.॥

శివోయము సాధులు మన ముదయములు రక్షణము అవకాశము, అపాయములు సర్వోపయోగములను వ్యవహరించుచు వచ్చును. అటులే శివో

నందును ఇంద్రియములను ముఖ్యత చెబుచున్నది. అదంతి విజ్ఞానమే-విద్యమే అని తాదాస్య శత్రువులనుండి రక్షించును. భవారణ రక్షించి బాధలే. ఇంద్రియములను వశపఱచుకొనుటలే విద్యముల విధి కావు. ౬౦

4 నందును తామునకు సంసారమే గతయని తెలుపుచున్నాడు. 11

61. యస్మై విజ్ఞానవాన్ భవత్కృ మనస్సుః సవా శుచిః |

స స మత్కృష్ట మోహాత్కృతి సంసారం వాధి గచ్ఛతి || 1. 3. 7 ||

౬౧. యః, తు, విజ్ఞానవాన్, భవతి, మనస్సుః, సవా, శుచిః, స, నా, తత్కృమం, అహ్మతి, సంసారం, చ, అవినశ్యతి మః ||

1.౧. యః తు' విద్యతే, అదా అవతి' విద్యమను ఇతివచనం, తోషణార్థ మలములో భూతివచనై భవతివచనం, అహ్మతి' మనస్సుః ని కడ చేసివార్య-వ్యాపల విత్తుమన, అవిజ్ఞాన వాన్' విజ్ఞానగోతుమో' విద్యా హీనుమన, అవతి' ఉండుచున్నాడో, మో అనకు, అక సవా' ఆ అవినాము' కింకారవాద్యుడు మన శత్రువుడు, త అహ్మతి' వాదనము. సంసారం' స' అన్య మరగ ప్రవాహి రూపము అహ్మి, అభవన్మనో' వాదనచున్నాడు.

మనస్సు వశతు మనంబలతో భావములు విడిచివేయుట. మరణ త్వుడు ముఖ్యము సంసారంక పోల్చబడేనాక సంసార చక్రమున వశ్యులులే జనక మరణముల బాధలచునును. ౬౧

“సంసారం గతమను కలుగు గతి విధి, ను చున్నాడు.”

62. యస్మై విజ్ఞానవాన్ భవతి సమనస్సుః సవా శుచిః |

స తు తత్కృష్ట మోహాత్కృతి యస్మైన్ భూయా న జాయతే || 3. 8. ||

౬౨. యః, తు, విజ్ఞానవాన్, భవతి, సమనస్సుః, సవా, శుచిః, స, తు, తత్కృమం, అహ్మతి, యస్మైన్, భూయా న, జాయతే ||౬౨||

1.౨. యః తు' విద్యతే, అదా విధిమ, శుచిః' శుచిగా, సమనస్సుః' మనస్సును నిర్లభించి జయించినవారయ, అహ్మతి' మనో' విధికి కలుగున, సవతి' ఉండుచున్నాడో, యః తు' విద్యమనున వాడు, అహ్మతి' విధివచనం,

“రంధ్ర మంత్రములచే నరదుపవమును వర్ణించుచున్నాడు.”

64. అంద్రియోత్కలః కరాస్తిలాః లోకస్యైవ పరం ము...
 మనసను(1) విరాచుచ్చి స్థిప్తైశ్చారాణాం సహస్ విరా || 1. 3. 10 ||

అ. అంద్రియోత్కలాః కరాః, లా, అక్షరం కరైత్కలా, మ, ప్రసం, మను
 మనసే, రు, విరా, చుచ్చి, యస్తా, అన్తా, విహస్, మ... || ౩ || ప్రాంతి!
 మనసన్త!

అ. అంద్రియోత్కల శాస్త్రజ్ఞానముకంట, మో నిర్మలము, అష్టా
 గంధాదులగు రవాత్కలల బంధితములు, అనాది ప్రాకృతము, అక్షరార్థ
 విషయానులకలై, అనాది మార్పు, అనాది జ్ఞాన-స్వభావం. అం మనసే,
 అనాది అంతకవిమల మనస్సుకంట, అస్తికై నానానాక లుకై, అనా
 మ-స్థితం. ముఖ్యే శాస్త్రకలనై, అక్షర శాస్త్రాంతియోచ్చి, మనోర
 మన శాస్త్రము, (1వ పట్టి బంధితము) మనస్సుచే నిర్మలంల అక్షరము; అనా
 నాన్తము.

పరకృతుకమ శ్శిష్టమనియు నాంకావ్యయ్యునిక. ఇందు మంత్రోపమం
 నూత్నత్వము ప్రమాణగా కర్తవ్యమేనక.

అష్టాంశోత్కలపర్తికై ప్రమాణ త్పంచును ఆదనైతతః పరంపరి
 విశేషముకర్తవ్యమనిక. స్థలపున హయానస్య - కాన్తయ-పర్తికృతి వినిమ
 గాప్తికాశ్రమైయిప. నిస్త్రికాల మున్నప్రమాణ్యాటింబియున్నాను. కావున
 కాన్తాన్తానైలుగు బంధితములమంది అంకవింబి ప్రభుకరణంక మున్నుక
 లుక కర్తవ్యం. వింపరణంక పరమాత్మక మున్నుత్వముక (క. లం. చు. ౬
 కొరకెటుల ఉపదేశించెనె, అర

65. మహతః పరమో వ్యక్త మత్కైకాత్ ఫుటమి. పరః |

పురుషోన్మ పరం కింబిత్యై కాప్ట సా విరాగతి || 1. 3. 11 ||

అ. మహతః, పరం, అత్యుక్తమి. అత్కైకై, ఫుటమి, పరః, ఫుటమిత,
 స, పరం, కింబిత. సా, కాప్ట, సా, సా, సర || ౧౧ ||

అ. (మహత) పరా త్పర్యయకంకై, (అత్కైకై) ఉపాసముగ బం
 ధునవి వ్యక్తవచుచుకు వింకాని ప్రకృతి, (కాప్ట) మున్నుత్వంక. (సంబియలో

విస్తరముకంటె అపారముగాను విస్తరించును. (సాక్షాత్) అనుకొని ప్రకృతి
 కంటె (భావము) ప్రకృతికంటె విస్తరించును. సాక్షాత్ భావము విస్తరించును. ప్రకృతి
 యు: కంటె భావము: (సా) విస్తరించును. ప్రకృతియందు విస్తరించును. ప్రకృతి
 యు: విస్తరించును. (సాక్షాత్) ప్రకృతియందు: (సా) విస్తరించును. (సా
 త్) విస్తరించును. (సా) విస్తరించును. (సా) విస్తరించును. (సా) విస్తరించును.
 ప్రకృతియందు: (సా) విస్తరించును. (సా) విస్తరించును. (సా) విస్తరించును.
 ప్రకృతియందు: (సా) విస్తరించును. (సా) విస్తరించును. (సా) విస్తరించును.

ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు:
 ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు:
 ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు:
 ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు:
 ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు:

ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు:
 ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు:
 ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు:
 ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు:
 ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు: విస్తరించును. ప్రకృతియందు:

"పరమ మూర్తియను పరమాత్మను తెలుసుకొను విధానమును వివరించుచున్నాడు."

66. విష్ణు సర్వము భూభోజును సూతాత్మా (1) నే మృణాళదే.

భృక్ష్మతే త్పున్యాయా బుద్ధ్యానూత్మయా నూత్మీ వర్షిణి॥1.2.12॥

౧౨. విష్ణు, సర్వము. భూభోజును సూతాత్మా. ఏ, మృణాళదే, భృక్ష్మతే, తు,
 అగ్నేయా, బుద్ధ్యా నూత్మయా, నూత్మీవర్షిణి॥౧౨౨॥ (సా: (2): సూతాత్మా.)

౧౩. (విష్ణు) భూభోజును, (సూతాత్మా) భూభోజును, (మృణాళదే) భూభోజును,
 (సూతాత్మా) సూతాత్మా. బుద్ధ్యానూత్మయా నూత్మీవర్షిణి, (వర్షి
 వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి,
 (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి,
 (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి,
 (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి, (వర్షి) వర్షివర్షిణి,

కను, (బ్రహ్మ) నాశ్చ్యుత్వా బ్రాహ్మణ్యం, (నాశ్చ్యుత్వాచి) తాశ్చ్యుత్వమున నుపలభే, (స్మృతే) నాచి కపం స్మృతి.

ఈ క్రింది యాది 10, 11 ముగ్ధులలో వర్ణించబడిన ఈశ్వరభక్తుల విధిని మనునది బ్రాహ్మణ్యమునందును, వాంఛనమును, మామనోహరములైన మత్రీ అంతర్ముఖ శక్తులను అందరియినా బుద్ధుల నుండు నుగళం, విష్ణులయగళం బ్రహ్మశాసనతో అభివ్యక్త సాక్షాత్కరణమునకు నుపయోగకరములు. 10

“ మదమాత్మమ దర్శయమ మహాయమిమమ హా ప్రమచ్చామః. ”

67. యచ్చేత్ హి జన్మనః (1) సాక్షాత్ ప్రవృత్త్యై తే జ్ఞానీ అత్మని జ్ఞాన మాత్మని మహతి నియంత్రే త్రవృత్త్యై బ్రాహ్మణ్య ఆత్మనః || 10-13 ||

68. యచ్చేత్, రాత్, మనసి, సా-జ్ఞా, తత్ మచ్చేత్, జ్ఞాన, అస్మిని, జ్ఞానమ అత్మని, మహతి, నియంత్రే, తత్, యచ్చేత్, సాక్షి, అస్మిని || 10-13 || (సా-1) మనసి

68. (సాక్షి) ఆతిరయ ప్రజ్ఞకుం జ్ఞానమున, (మనసి) మనస్సునందు, (రాత్) నాశ్చ్యుత్వాచి) తాశ్చ్యుత్వమునందు, (యచ్చేత్) నిరూపణ మొనర్చు వలెను. (తత్) అనుబంధమున, (అత్మని) అత్మమనసునః (అతని) అతని మన అతని విచిత్రియంత్రే ప్రాబ్ధుని విధి అస్మిని : (సాక్షి) బుద్ధులును, (యచ్చేత్) తమ మిందలియనుభవమునః. (అత్మని జ్ఞానే) వ్యక్తికరణే వ్యక్తికాశ్చ, అత్మని వర్ణనాకరణే విచిత్రియంత్రే, వ్యక్తికరణం వర్ణనా విచిత్రియనా కానించి అత్మలో వర్ణనాకరణము జ్ఞానమను బుద్ధుల రణింపజేసవలయునని కొందరు మొనర్చుచున్నారు. (జ్ఞాన) బుద్ధి, (సాక్షి ఆత్మని) మనశ్చ త్రవృత్తయనను అస్మి మనున విచిత్రియమునందు, (యచ్చేత్) శమియాల కేవలమునః. (తత్) అతని శక్తి క్రమమున, (సాక్షి అత్మని) సాక్షాత్ ప్రవృత్తయై తే జ్ఞానమున, (యచ్చేత్) నిరూపణ మొనర్చవలయును. (మనసి) మన హాశాంతిరమున కానించి త్రవృత్తయః.

వినుతములయందీ మరల్చుకొన్నట్లు కలదుమలదు భావించుకొనుమలదుః లేన మొనర్చవలయును. జ్ఞానోద్ధియములను అనాంకాగములో విశోధనమునందును, అన్యకార : (సాక్షి) మనసు మింది యేమియు అభివృద్ధింపజూగనను. ముంపుల కాం తీర్చుకొనుటకు వలయున్నట్లు విచిత్రియమున కొందరు తాదము. ఇటులాకల్పమునకు

ద్యమై వినవార్యమే మానవంకం. గాఢ ప్రణవార్యమేవ ఆత్మ నిర్మలమే
 నీవార్యమై వాగ్యమే గాఢం. ఏలయం వాగ్యమే నర్మలమే. వ్యాస తీర్థాగ్రమే.
 అను వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే
 వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే
 వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే
 వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే వినవార్యమే

"వరమాత్య ప్రియై వృషాక్ష పాపపుంసాం హృదయమివై" -

68. అక్షయై వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే
 వికాతా దురకృతయా దురకృత వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే
 ౬౮. అక్షయై వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే
 వికాతా దురకృతయా దురకృత వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే

౬౯. మునుస్సుఖానాం | (వృషాక్ష) వృషాక్షం. (వాగ్యమే) వాగ్యమే వాగ్యమే
 (వాగ్యమే) వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే
 వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే
 వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే
 వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే
 వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే

అనిర్వాచ్య ప్రమాణాలన్నియు బహు విద్యనందు నేటికావరము. అన్నేరియ
 ప్రమాణ ప్రయోగం గురువును నమోదించును. గురువైవాద్యానా నిర్వృత్తానములు మరల
 ముగియవలెననియు. ఈమార్గము తీర్చుటకు నిర్వృత్తానమును మాత్రమైయు.
 నీవిధానమునకును. ప్రమాణాలన్నియు ఈమార్గమును కానినను మహావిద్యను
 యనుకున్నాను. ౬౯

"వరమాత్య భ్రాతృమణి మృత్యువునుంకి నిర్మలై కలుగునని చెప్పియన్నాను." -

69. అక్షయై వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే
 వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే
 వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే
 వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే వాగ్యమే

కా. అకళ్యాణం' మునుకొమ్మలవాడ, అది-అం' వానియమ్మ, అ
 కేవలం' నిర్మలత (అర్చితమాలుకానిది). 'నిర్మల్యం' నిర్మలములచే, నిర్మల
 జన్మనాభవించుచే, నిర్మల్యం' నిర్మలములచే, 'నిర్మల్యము' ప్రతి కర్మము
 భాగవదను దహించు వాడను, పర్యవసాదికము, 'నిర్మల్యము' వ్యాఖ్యాన
 తప్పినుట-కర్మకాండనినుటకను, అనుష్ఠాన' మునుకొమ్మలచే, కథామృతము
 తనములములవ్యాసా, అన్ని' ప్రకాశమునాభవించుచున్నా, అన్ని' ప్ర
 పేయవైయవ్యాసా, అన్ని' ప్రకాశమునాభవించుచున్నా, అన్ని' ప్ర
 కాశము ప్రకాశము.

అన్ని వాకలెడ నున్నది కెవలం' వానికొమ్మలవాడ నిర్మలములచే
 మును కేవలం' నిర్మలత (అర్చితమాలుకానిది). 'నిర్మల్యం' నిర్మలములచే, నిర్మల
 జన్మనాభవించుచే, నిర్మల్యం' నిర్మలములచే, 'నిర్మల్యము' ప్రతి కర్మము

అన్ని వాకలెడ నిర్మలములచే, నిర్మల్యం' నిర్మలములచే, నిర్మల
 జన్మనాభవించుచే, నిర్మల్యం' నిర్మలములచే, 'నిర్మల్యము' ప్రతి కర్మము
 భాగవదను దహించు వాడను, పర్యవసాదికము, 'నిర్మల్యము' వ్యాఖ్యాన
 తప్పినుట-కర్మకాండనినుటకను, అనుష్ఠాన' మునుకొమ్మలచే, కథామృతము
 తనములములవ్యాసా, అన్ని' ప్రకాశమునాభవించుచున్నా, అన్ని' ప్ర
 పేయవైయవ్యాసా, అన్ని' ప్రకాశమునాభవించుచున్నా, అన్ని' ప్ర
 కాశము ప్రకాశము.

"మార్కాండేయవచనంబు అతనిలోనే ఉన్నది మార్కాండేయమహర్షి."

0. మార్కాండేయ మార్కాండేయంబు అతనిలోనే ఉన్నది మార్కాండేయమహర్షి.
 అర్చితామృతము వాక్యము కర్మము, ఏకత్వము తత్ || ౧. ౧. ౯ ||

౧౦. మార్కాండేయ మార్కాండేయంబు అతనిలోనే ఉన్నది మార్కాండేయమహర్షి.
 అర్చితామృతము వాక్యము కర్మము, ఏకత్వము తత్ || ౧. ౧. ౯ ||

౧౦. మార్కాండేయ మార్కాండేయంబు అతనిలోనే ఉన్నది మార్కాండేయమహర్షి.
 అర్చితామృతము వాక్యము కర్మము, ఏకత్వము తత్ || ౧. ౧. ౯ ||

“వరదాత్య వ్యూహము నివహించుచు చెప్పుచున్నారు.”

84. అంగుష్ఠమాత్రం పురుషో బ్యోజితో ధూమికః | క.నారాయణాత్
 చక్రస్యైవ ఏవాద్యైవ ఉ క్రూః | ఏత ద్విలక్షణే || ౨. ౧. ౧౩ ||

౧౩. అంగుష్ఠమాత్రం, పురుషో, బ్యోజితో, ధూమికః, క.నారాయణాత్
 చక్రస్యైవ, ఏవ, ఏవాద్యైవ, ఉ, క్రూః, ఏత ద్విలక్షణే, || ౨. ౧. ౧౩ ||

౧౩. అంగుష్ఠమాత్రం అంగుష్ఠమాత్రము క్షుద్రమాత్రమున నొక
 తలన, పురుషో బ్రహ్మం, క.నారాయణాత్ క.నారాయణుని నుద్దేశమున, బ్యోజితో, ఇత
 బ్యోజితవై బ్యోజితమాత్రం, ధూమికః ధూమికః అంగుష్ఠమున, క.నారాయణాత్, క.నారాయణాత్
 అంగుష్ఠమున, చక్రస్యైవ, చక్రస్యైవ అంగుష్ఠమున, ఏవాద్యైవ, ఏవాద్యైవ అంగుష్ఠమున, ఉ, ఉ
 క్రూః అనే కేళుల జాతులు. ఏత ద్విలక్షణే, ఏత ద్విలక్షణే బ్రహ్మము ఇతను
 ఇతను నిర్మలు.

అంగుష్ఠమాత్రం అంగుష్ఠమాత్రము క.నారాయణాత్, క.నారాయణాత్
 క.నారాయణుని నుద్దేశమున, బ్యోజితో, బ్యోజితో అంగుష్ఠమున, ధూమికః, ధూమికః
 అంగుష్ఠమున, క.నారాయణాత్, క.నారాయణాత్ అంగుష్ఠమున, చక్రస్యైవ, చక్రస్యైవ
 అంగుష్ఠమున, ఏవాద్యైవ, ఏవాద్యైవ అంగుష్ఠమున, ఉ, ఉ క్రూః అనే కేళుల జాతులు.
 ఏత ద్విలక్షణే, ఏత ద్విలక్షణే బ్రహ్మము ఇతను ఇతను నిర్మలు.

“చిత్తం శుద్ధం బుద్ధము శ్చ వ్యూహస్యైవ వరదాత్యైవ ఉచ్యతే”

85. చుత్తే దకం దుర్లభే వ్యూహం పర్యజేతు విధావతి | వివం ధర్మాన
 వ్యుత్థం పశ్యం స్థావేదాసు విధావతి || ౨. ౧. ౧౪ ||

౧౪. చుత్తే, దకం, దుర్లభే, వ్యూహం, పర్యజేతు, విధావతి, వివం, ధర్మాన
 వ్యుత్థం, పశ్యం, స్థావేదాసు, విధావతి || ౨. ౧. ౧౪ ||

౧౪. చుత్తే, చుత్తే అర్థం, దుర్లభే, దుర్లభే అర్థం, వ్యూహం, వ్యూహం
 అర్థం, పర్యజేతు, పర్యజేతు అర్థం, విధావతి, విధావతి అర్థం, వివం, వివం
 అర్థం, ధర్మాన, ధర్మాన అర్థం, వ్యుత్థం, వ్యుత్థం అర్థం, పశ్యం, పశ్యం అర్థం, స్థావేదాసు, స్థావేదాసు
 అర్థం, విధావతి, విధావతి అర్థం, || ౨. ౧. ౧౪ ||

యిది చూడనివాడునుండే, (కాబో వీర) అభ్యర్థి [నుం] ముందే, (అని నిధానం) అనునంది యోచించువాడు. [(రాక్ష) నియమిష్టానములందు: (వ్యక్తతేజ) నిష్ఠా స్థానములందును కొంచెం అర్థమునర్చెను.]

సూర్యుల వెంటాడువాడు నుండే ప్రసాదించాలను, ఈశ్వరవలయమున నానాత్వవారిను భావించువాడు వ్యక్త వ్యక్తివలె చల్లచేర్చె ప్రవహించును. నుండే నుములకు చువనాయ కంటంభము, నూరుకు గమనించిన తద్వారా నుండే నిధానంకపోవుట అభ్యర్థము- నూరుల నునకుంచువాడు సంసార వ్యక్తమలోపడి తిరుగాడుచుండును గాని మోక్షమును పొందజాలడు. నూరులతో పోతూ నుండే మోక్ష ప్రసాదించవలయును. ౨౧

౨౬. యుద్ధోదకం కుండై శుద్ధ మూపికం తాద్యుగేవ భవతి ।
 ఏవం మునేర్పిబానత అత్యా భవతి గోతమ ॥౨. ౧, ౧౫ ॥

౨౬. ముదా, ఉదకమి, కుండై, శుద్ధమి, అని క్తమి, తాద్యుక, ఏవ, భవతి, ఏవం, మునే, విభావతా, అత్యా, భవతి, గోతమ ॥౨౬౬

౨౬. (గోతమ) గోతమ వనోత్పన్నుడైన వచికరా ! (ముదా) ముదా కైతే, (కుండై) కుండై ప్రత్యేయం, (అని క్తమి) వాసుగా తమిసుండిన, (కుండై ఉదకమి) వలకున్న మేన జలము, [(కుండై) కుండలముచు, (అని క్తం) పోయబడిన, (కుండై) కుండలము అనియు అర్థమై వచ్చుచును.] (తాద్యుకే వీర) అనూభవగానే, (భవతి) ఉంచుచున్నకో, (ఏవం) ఇతరులనుగ, (విభావతా) విభావంబుచును, (మునే) అర్చనాపీఠము, మనశ్చయముల అను మునియొక్క, (అత్యా) అత్యయి, కుండై వలగ-చరిత్ర మైనది (భవతి) అనునట్లు ౬.

చెల్లెత్తిన జలము పరిశుద్ధ పాత్రలయంచునీన వెడిపోవలదుటదేగాక ఎక్కువగా శోభించును. తల్లంకారముచు నొకరించును. ముడి పాత్రలందు దోషములైన నీల చెడిపోవును. ఇటులానే దివ్య సకలార్థము ఉపాసించు అర్చన దివ్యసాంఘిక చేర్చికాశించును. ఈశ్వరస్తుతి పోర్చివా...కాపానలయొక్క. ఫలి గేము తానును ఆ చరిత్రకులముల భావించునట్లుచును అని మహర్షి దయానంద వరవర్తి చెప్పెను. ఉపాసకుడు ఉపాస్కుడు చరిత్రసాములకు ధరించవలయును, అర్చన ఉపాసన సఫలమైవలయును. అర్చకు కర్మలందు అని భావించి అవి

త్రాంతి కరోవినిపచిచ్ఛాభివృద్ధి అనే పుస్తకమును ప్రచురించినది. విశ్వవిద్యాలయము ఈ ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ముద్రించిన పుస్తకములను అమ్మకం చేయడంపై పునరుద్ధరణ చర్యలు చేపట్టినది. ౨౦౨౦

కరోవినిపచిచ్ఛాభివృద్ధి ప్రథమాపత్రిక.

(అదిత: కరుణాపత్రిక)

కరోవినిపచిచ్ఛాభివృద్ధి మునుపటి విషయాలైన కీ అన్నే పుస్తకము వాగ్యుత్తరంపై కర్మ కుమారులకు కేవలం గాననే వ్యాఖ్యానించిన కరోవినిపచిచ్ఛాభివృద్ధి ప్రథమాపత్రిక.

—: అద ద్విత్వీయాభ్యాయే ద్విత్వీయా పల్లీ —

“ బంధనమును-బంధన విచ్ఛేదనీ వర్ణించుచున్నాడు ”

87. పురమేకాదకర్షార మజస్యా వశ్యచేతను । అనుష్ఠాయ న
కోచతి విముక్త్యై విముచ్యతే । ఏతద్వి తత్ ॥ ౭. ౫. ౧ ॥

౧౧. పురమే ఏకాదకర్షారమే, అజస్యే, అవశ్యచేతనా, అనుష్ఠాయ, కోచతి, విముక్తః, చ, విముచ్యతే, ఏతత్, వై, తత్ ॥ ౧౧ ॥

౧౨. (అకర్)నేర(ః) నుకరయః కుశీలమునువని పదస్య నేరకం । వశ్యచేతను గలబిము, ఒకాదకర్షారయః నన శేషకర్షారపల్లీక, (అన్య) ప్లక్షుకనేరమిగు లేవాన్యేయోక్తుః, (ఏకాదకర్షారమ) పురమేకంను వ్యారములు ది శం కియములు, అజస్యే కాన్య పాదకమునులే వ్యారములు, తే గండుగణు, గండు చక్షులు, గండు ముక్కులు, కోణు, వాగ్ని, గురూ, లాగము, బహ్యుః । పంశు ఏకాదకర్షారములు ప్రక్షేపం అవశ్యాయ వ్యారమేకతే, ద్విత్వీయా నుంకుయి, గణీయస్య (పురమ) ప్లక్షుకమునుకర్షారమును, (అనుష్ఠాయ) ను అని భావించి వ్యార క్రమభేదములు నిబంధనముగ వీరించి, (నకోచతి) కోచః చక్షుః (విముక్తః) చూడబడుగమలమునది తత్త్వజ్ఞానము వ్యారమును (విముచ్యతే) నేర బంధనమునది విచేద్యమన్నాడు. (ఏతత్ వై తత్) ఇతద్విత్వీయానమునకు ఫలము.

ఈవర్ణనము పదసాకండు ద్వారములు గల పల్లినాడు. శ్రీల బంధనమునువకు నేరకు వ్యారములునునును. ఏకతీ కేఫువు విచ్ఛేదించుచును, నెంచి మూత్రము చదలవది, అందు పదసాకంజీని వీర్యములు సామాన్య కర్షణః పు విం దకలయును. ఇంగు కేఫుడు బంధనమునది యుండును మహాంశ్యేన్య లేవాన్యే ఇంచునేతను ప్రహ్లానమునది విశుద్ధమిగో పమానముగ ముడును. పోయినది మె-న-మ-వ-హ-ం-తి కనవమరం బాగవములనునది వినుక్తి పూ అందలకై నువోన్య చిత్తములు పాగవముగ-ప-వ-త్ర-ము-గ-క-ర్ష-ము-ల-గ-ల-ం-వ-ల-యా బ్రహ్మానములను కలుగు పలిమిదియె.

లేవును నిత్యముభ్యవయ్యు శ్రుతునే బంధనములో నమ్మకొనుచు- జునియు బ్రహ్మమును జ్ఞానము కలుగుకో ముక్తిసాందిన నామమున్నాటిని

యావారూ కథవశాత్. కైకావ శిష్యాంశ ముచ్యుంబులకారు. ముక్తి నిత్యప్రొత్త ము. జ్ఞానానిష్టానములవలన లభించు అవస్థావిశేషము ముక్తి. ౮౭

“ జీవమేయం యోనులంతు అన్యంయనో విచిత్రకరించుచుచ్చాను. ”

హగోలవో శుచిషద్ మమర వరిక సదృతా వేదిపథతరి కులోణుసత్ |
 న్నషద్ వరవద్యుతుషద్ జ్యోమనద్రట్టా గోతా ఋతుజా అచ్యోబా
 యితర బృహత్ || ౭. ౨. ౨౪

౮౮. హంతు, శుచిషత్, మమః, అన్యకరివత్, చారాణా, చెదిపథో, అచిః
 ణసత్, ప్పుపత్, వరవద, ఋతుజా, జ్యోమనద్, అజ్ఞాః, గోతా, ఋతుజా,
 ణాః, ముతం, బృహత్ ౮౮ ||

౮౮. జీవాక్య భాషాలో అన్యము వాచనమొప్పునది. (హంతో కరే
 శరీరాంతరం గన్యేతి హంతు) జీవశరీరమునుండి ముగళకరీరమునకు పోవు
 కొనక జీవాక్య హంతు (శుచిషత్) పరిశ్రమలను యోనులవను, స్థలమంతలను,
 గాన్ముఖియారు: ప్పితుషు, వనూ' మనఃస్వారి యోనులంతు పరించువాడు,
 గోతుషత్' హదియను అంతకన్న గుణంబుండువాడు, ముక్తిజై అంతరిక్షము
 తిహించువాడు, భులోణా' యోగాగ్నిని కేళింపువాడును, అచ్యుత' శర
 యనునో పృథ్వియంబుండుండువాడు (వేదములో ' ఇయరావేది' అని పృథ్వి
 లలో వేద శబ్దము వాచయివని.) అతిథి: ఏకారములోను స్వీకరముగా మం
 చు, చాకపోకలకు తెల్లనివర్ణమును తుణువాడు, అలలోణునో' జులోణుమనంతు
 కవనుం. శరీరహం కుక్కులనుండుండువాడు, (న్యమవో' మునకుశరీరముల
 క ముచిచ్చువాడును, శరవతో' శ్రేవకరీరములంబుండు: ౮౯. 'ఋతుజానో'
 గాణంబు: సత్యవిలువయు అంబుండువాడు, శోమంతు' నిత్య శరీర ధానియై
 నుండుండుండుండువాడు, అజ్ఞాణా' తలశరములంబుండుండువాడు, 'గో'ణా' వృక్ష
 కులంబు: పృథ్వినింబుండుండువాడు; 'ఋతుజా' శరీరకాము, పాద్యభావకాక
 విజివములంబు: సత్యమునంబు స్థిరుంబుండుండువాడు, అజ్ఞా'ణా' పర్వతము
 ధా: రూపములో నుండువాడు, 'ఋతుజా' పవిత్రములొప్పును, పచ్చి యొప్పుడు,
 ద్రుదావనుతో ఏకరముగా నుండువాడు, 'జ్యోమనా' గంధీరవిచారముగన
 ఆచేతన పదార్థములలో గొప్పవారును అంబుండుంబువాడు.

" అత్మ దేవమాత్మైవ భవేతిమీల తెవ్రామన్మాదు. "

ఓ పృథ్విష్టురుమితా ! మీరు :-

సంకల్పముగల్గువాడు, (సంవిష్టుగల్గువారకుడు.) కులిపత్ కువిలు
 ధావేషం వ్యవహారము వస్త్రమామ: (వస్త్రాభిష్టునలవారములలో వ్యవహారించువాడు.)
 సూ. సంకల్పము ఏదనీ లేదుం వివాహముగా వా. (సమయంలో నివసించువాడు
 సకల వ్యవహార వివసించుకేయివాడు.) అర్హతకల్పో యో భర్త్యావకారే సీకా-
 కృత్యం ఆనకారముల నిశుడు.) ఇకోతా సన్యస్థ్య క్రోధా త్రాహాయితా వా
 వన్యోయను క్రోధాంశునాడుతు. (క్రోధాంశునాడువాడును.) వేదవక్ యో వేద్యా
 కన్యాం ముక్తకాలానాం వా సీకః, (సమస్త వ్యవసయిక లేక యన్యవే
 మిదు స్థితికును.) అనిధా అవిద్యుమానా రిభివ్యస్థ్య న కావ్యం క్రమాదు యా
 అనం ప్రభుభవన్యా, (కావ్యం క్రమై అనో లితే వనయములంబు ప్రభువ వివ
 స్థివాడుకు.) మతోనాత్ యో యతోనే అన్యైస్త ముక్తకాలాత్ కృతే సీకః త
 అన్వియతు ప్రలిఖా కుభిషియతి వాకారముల వ్యాప్తకు. లేక కృతములా
 అనువాడు.) స్యుపత్ యో వామలేషు సీకః తి (సీకః అయిపుల కదిక్కులే)
 గదో య సా వ్యవేషం రిప్రస్థ్య సీకః (కర్తవ్యవిద్యాంకుల యాన్య లో స్థితుకు)
 సకఠో సు బుధే వత్సే నిపితే (ప్రభావలవనియించా నొడుకు.) వ్యవ
 త యో వ్యాధువత్ వ్యాకఠే వామేక్యలే సీకః. (ఆకారమువల సన్యవ్యా
 మేవకు ఏకత్వంబు యిదు స్థితుకు.) అన్యో యో అప మోనాన్ అన్యవ
 : (క్రొధాములకు ప్రకరింపకేతువాడు.) సోతా యో గాన అన్యవయానే
 కుకా వా అనానో (ఇంద్రియములకు లేక విశుతలను ప్రసంగియొన్వివాడు)
 సగ్నా: అం బుధం సక్తిం బుధం వనయతి వా. (వత్సవిద్యులము సుక్తిన్న
 యన్వివాడు.) అన్యో: యోన్యో నేమోన్ అనయతి (మేధునుల వన్విలకు
 యే విద్యాంబుకు.) బుధేషు సన్యక్ (వన్యస్థ్య గాఢుకు.) వ్యసాత్ మహాత్
 అనంత బ్రహ్మణి, కేదమయ ఏతయవాడు) ॥ అన వ్యవయతి విధితి స్వామిగా.
 ॥ అగా వేదే ఏకంకరయి అనవకులో సుంకుతుగా !

అన్యయను :- మే ప్రజావనా మూతం యో సామ: కులిపత్ వ.
 . కంకత్త, సత్కా వేదవకపి వ్యసావేష్యున్యవనకృతవో వ్యవసవనన్య
 . సా బుధా అన్యో బుధం వ్యసాత్ బ్రహ్మ దేవక్వాసీ యదీ వాసీనాన్
 . వభాధీం రాజానం కృత్యా ఏక మోవదః.

భౌవాత్మము — ము తువ్వర వ్యవృత్తిగా పాలయించు సుఖయగుం కెన్ను
 నుక గ పేర గానా భక్తికుం యొక్క సాగ్రస్థు ల్లా వివా ప్రగా సుఖిన్లోని
 భుంతు కున్నది. (అస్మిన్నని నో సమావయో భ్యుజిత పాశ్చిమకుతు గుం
 కునూకాత్మము: కునునవకు భుంతుచే రాజగుభు యోగ్యును, విభవించి రాజ
 భుంతు భుంతుకు సుఖయ భ్యుంతునూ.)

మనోని పరమానందను వేదములోని ప్రకరణము నలువలించి వలంబ
 బ్దుయెనలించెను. కిరికె అన్య విదమాత్మక విదముగా అన్యకొలన్య విద్యునుకాని
 విద్యునలోని ప్రకరణము నలవలించి నేనాత్మ విద్యునోక వ్యాఖ్యానంబుల
 నుంబలంబు. రా

(వెన్నుట మహర్షి పరమానందం భౌవ్యములోని కొంతకీకీకలవాకముం
 గ్గుబీకె. సంప్రకృతము నలుగానే ఉంబలించెను. అవిభవంక అవికావచ్చునో
 గా యుగ్యేకభావ్యము అంభీకరింబలకి ప్రకటింబులకు ఈ వచ్చాటముల
 లంబుకొని.)

"శరీరమంతా నుంబు తాత్మయొక్క స్థితిని వర్ణించుచున్నారు."

89. ఊర్ధ్వం పౌగానముస్థయ త్వపానం ప్రత్యగస్థతి । మద్వే
 తామన మాసపం విస్వ దెవా ఉపాపతే ॥ ౨౨. ౩ ॥

౨౨. ఊర్ధ్వం, పౌగానం, త్వపానం, అపానం, పృథక్, అస్థి
 వ్యు, వామనం, అనం, విస్వ, దేవా, ఉపాపతే ॥ ౨౨ ॥

౨౨. (ప్రాణం) ప్రాణనాయువులు, (ఉర్ధ్వం) నై ప్రాణ్యంబునకు,
 (ఉర్ధ్వం) అర్ధ్వం మెనప్పునన్ను. (అపానం) నుక ఉంబుల వలంబునాయువును,
 (పృథక్) ప్రాణం విస్వకేకముగా కనుభులొగి, (అస్థి) వినువేయకున్ను.
 (మద్వే) నాకొ కంబుల వ్యు (అనం) స్థితి నై, (వామనం) ప్రకర్తవైక
 కిను, పరిస్థియమును, వివనయముల అంబు కనాత్మను. (విస్వదేవా) పౌగ్గం
 నింబులు, (ఉపాపతే) నేనింబులకు.

(ప్రాణ-అపాన-ఉపాన-వ్యాన-సమాన-నాగ-మోక్ష-కృత-కేవల-కే-
 భుంబుయింబులను కలిపినవానింబుల వ్యానా కేనాత్మ అనయంబునింబులచే
 నాయుంబులు చేయును. అని కరీకముగా పొకలోలోకి ఉంబి యంబుంబుని

ముఖో వినిశ్చేయమను. అది తనలో జేసినట్లు అనగడు. కామనశ్చయు శరీరాత్మ పరిస్థిమ్ని చని కూరిండుచున్నది కావున అట్లే విశుభ్ర కావాలను.

౧౫. ప్రాణము, తేజము, అపానము, భూరిశము, అమానము, శరీరముల
 ౧౬. రసమును అంబుజమునది. శుభ్రము' కలమునుండి అప్పు నోసియుముల భాగ
 ౧౭. క్షయము. వాగ్మనము' వర్షకాలమున మోచింపజేయునది. 'వాగ్మము' అవిశ్చితము
 లను వాని విశేషనామము నొనర్చునది. 'శూన్యము' కనుకెప్పు కేయలమునది. 'అప్పు
 లము' అగ్రాధిపత్యము నతనించునది. 'నైవేద్యము' అప్పుకొంటిని కావలమైనది.
 'భవంబయము' మూర్ఖు, స్పృహలేశ్వరు, కులపెట్టులు, ముదలనువానికి కారణము.

దాగ కూర్చు కృకర వివేకత్ర భవంబయం యువాః పంచవాయుభః ।
 విలేహు కర్మాణి చ యదాకృతుం అనగానోస్థిలం శుభాలనన విజ్ఞంబన
 మోహయాసాతి ॥ వందితనవ్యణ, అపానం, క్షో ౪౩. ॥ ౧౫

" శీవాత్మయొక్క అజ్ఞానంతి చిట్టలమచున్నాడు. "

అన్య ఏనంప మావస్య కరీరబస్య దోహతుః । దోహ ద్విసమచ్య
 మానస్య కమత్య పరికమ్యతే । ఏత ద్వి తత ॥ ౧౫ ౧౫ ౪౪ ॥

౧౫. అన్య, ఏనంప మావస్య, కరీరబస్య, దోహతుః, దోహత్, విముచ్య
 వస్య, కమి, అత్య, పరికమ్యతే, ఏతత్, తై, తత ॥ ౧౫ ॥

౧౬. (అన్య కరీరబస్య) వాచనమావముగ కరీరముగానున్న, (దోహత్)
 కేయలుల నుండనోరః నేలామునుండి, (ఏనంపమావస్య) కేరగు నుప్పకానుమ,
 నుంబు మావస్య) ముక్తమును అను, (అన్య దోహతుః) ఈ అత్యుతు, (అత్రి) తాళి
 యా, (కమి) ఏ చిత్తము, (పరికమ్యతే) కేషినిం యుంతుచున్నది? ఏనుత్తి
 లోయన తర్వాత కరీరములా నుండను. (ఏతత్ తై తత) దిట్టకొన భూమ
 త్వవిషయము ఇదియే.

" శీవాత్మ కరీరములా నుండగా చేయ క్రియలను పై మంత్రములా
 క్షీరించెను. అక్రియలే కర్తవ్యులు శీవాత్మను మోచింతును. శీవాత్మ కరీరమువలన
 ర్వాత మాన నుత్తరగాని క్రియలుగాని శరీరములా నుండనే సంభవ్య. తనలో
 ముదిర్వార శీవాత్మమాత్రము కరీరములా నుండను. ఇందు శీవాత్మయొక్క

కర్మాగ్రాహి నిర్ణయమునుబట్టి కేవలము అనుసరియై ఓభిక్షా భావము కుష్టమున ఉన్నది. ఇట్లున్నను కర్మాగ్రాహి అపకరణ జయనము. ౯౦

“వైఖాపమునే వృష్టపరచుచున్నాడు.”

91. స పాశ్యనేన నాపా నేన సుర్వై తేవతి కక్కువ । అథరణ తు
తేవన్తి యస్మన్నై తా వుచార్షితౌ ॥ ౨. ౨. ౩. ॥

౯౧. స, పాశ్యనేన, స, అపానేన, సుర్వై, తేవతి, కక్కువ, అథరణ, తు: తేవన్తి, యస్మన్నై, తా, వుచార్షితౌ ॥ ౯౧ ॥

౯౧. (కక్కువ సుర్వై) ఏమనగా, (ప్రాణేన) ప్రాణముతో, (స) తేవతి, (అపానేన) కేవలము, అపానముచేతనే తీరినందు. (యస్మిన్) [అంతరార్షినో] ఏకతర్యాత్మయః, (ఏకా) ఈ ప్రాణాపానములు, (ఉచార్షితౌ) ఉచార్షయోః యస్మిన్, (సకలం) ఇతరమున నానుకూలమున, (దేవతం) తేవించుచున్నాడు.

వరీణమునకున్న చలనశక్తి ప్రాణాపానములే యని కొంతభక్త భావించినారు. కేవలకర్మములకు నూత కర్మములు అనగా నో మరణించెవరని అప్పుడనే అందరి కిందు ప్రకృతియొక్క ఇంద్రములు విడుదలయ్యారు. వేరయితే మరల నుండుటనే నూతకర్మములతో గాని వచ్చును అప్పుడు ముందుని ప్రవచించెదట. కాని తే మంత్రమున నీవిధాన తేవితేవార్షితావనీ యింద్రదేవతయను, క్షేత్రమును క్షేత్రములు ఇంద్రదేవతయినది అభావమనీ యున్నవనియు, అదియే అత్యుచితము కేవలము అనగా ౯౧

“తేవత్యులను ప్రకాశంకరమున ప్రకాశపరచుచున్నాడు.”

92. హస్తః త ఇదం వ్యవక్యమి గుహ్యం బ్రహ్మ సవాతనమ్ ।
యథా చ మరణం ప్రాప్య తస్మా భవతి గౌతమ ॥ ౨. ౨. ౬. ॥

౯౨. హస్తః, త, ఇదం; ప్రవక్యమి, గుహ్యమ్, బ్రహ్మ, సవాతనమ్ యథా, చ, మరణం, ప్రాప్య, తస్మా, భవతి, గౌతమ ॥ ౯౨ ॥

౯౨. “గౌతమ! నోరకు ముహూర్తము! ‘హస్తః’ అర్హామూ! ‘సవాతనమ్’ అనగా ‘సవాతనమ్’ ఈ సవాతనము, ‘గుహ్యమ్’ గుహ్యమైవయన

ఏకాంతమునకు కుశలేనంద తోచనియు నను, 'అప్రేక్ష్య' బ్రహ్మము, 'చైవ్యైవ' బ్రహ్మముననున్నది. 'అప్రేక్ష్య' బ్రహ్మము, 'చైవ్యైవ' బ్రహ్మముననున్నది. 'అప్రేక్ష్య' బ్రహ్మము, 'చైవ్యైవ' బ్రహ్మముననున్నది. 'అప్రేక్ష్య' బ్రహ్మము, 'చైవ్యైవ' బ్రహ్మముననున్నది.

కవికేవలము ఆత్మ భవనాత్మ్యం తెలిసి నుండి ప్రవృత్తిని తిరుగుట, అతనిని తెలుసుకొనుటనే సంక్షేపనిష్పత్తి కావాలను. కావున ఇది బాధ్యత్వం ముఖ్యమని తిట్టతే విచిత్రమునదీనిన బ్రహ్మమునకుండియు జీవమును ననువించుట చెప్పవచ్చును. అందుచేతనే ఇది సంక్షేపనిష్పత్తి. ఇట్టి ప్రవృత్తిని తిరుగుటనే నానందం గుర్తించుట, బ్రహ్మ జననమునకుండు సేవనాదు. జీవమునకు జననమునకుండు సేవనాదు అన్న వాక్యమును నుద్ఘోషించుట, దుష్టపాపములను ప్రవృత్తిని తిరుగుట ప్రకృతిని తిరుగుట.

"దుర్జనానందరము జీవాత్మయుక్క గతిని వివేచివరించుచున్నాడు."

92. యోని మనస్యే పృథువ్యంతే కలేవన్యాము దేహినః | ప్రాణు మున్యోజనమ సంయంతి యథాకర్మ యథాశ్రుతమ్ || ౨, ౨, ౮ ||

౯౨. యోనియే, అన్నే, పృథువ్యంతే, కలేవన్యాము, దేహినః, ప్రాణుః, మున్యోజనమ, సంయంతి, యథాకర్మ, యథాశ్రుతమ్ || ౮ ||

౯౩. 'అశ్యే' కౌన్యి, 'వేన' అప్రేక్ష్య, 'యథాకర్మ' అని తేజస్వీ భవనం నుండి, 'యథాశ్రుతమ్' బ్రాహ్మణ్యము నుండినది, 'కలేవన్యాము' అనుబంధముననున్నది. 'అశ్యే' అనినదిని నిర్వచనముననున్నది. 'యథాకర్మ' అనినదిని నిర్వచనముననున్నది. 'యథాశ్రుతమ్' అనినదిని నిర్వచనముననున్నది. 'యథాకర్మ' అనినదిని నిర్వచనముననున్నది.

కేవలం బ్రాహ్మణ్య భావనముల కళం నుండినది యథాశ్రుతమ్ అన్న భావనా భావనం చేయుట కర్మముననున్నది, అ భావనం నుండినది నున్నది. అ భావనం నుండినది నున్నది. అ భావనం నుండినది నున్నది. అ భావనం నుండినది నున్నది.

“కేవాత్మయోక్త్య వియంతయోగు బ్రహ్మను వర్ణించుచున్నాడు.”

94. య ఏవ సుప్తేషు బాగ రి కామం కామం పుకుజో నిర్విమాణః ।
తదేవ శుక్రం తద్రుచ్యతా తదేవాన్మృతముచ్చ్యతే । తస్మిం లోకా
శిశ్వా నవ్యే తమ వాత్సృతి కక్చన ఏత ద్ద్వ తత ॥౩౫.౫.౫॥

= 2. యః, ఏవ, సుప్తేషు, బాగ రి, కామం కామయః, పుకుజః, నిర్విమాణః
తత, ఏవ, శుక్రం, తత, శిశ్వా, తత, ఏవ, తమృతయః, తుచ్చ్యతే, తక్చన, చిరా
శిశ్వా, నవ్యే, తత, త, న, తవ్యతి, కక్చన, ఏత, ద్ద్వ, తత ॥ ౩౫ ॥

౩౫. ఏయ ఏవః ప్రాణిణో బ్రహ్మాండోదాయం యం ఏ లోకాభ్యుపగమః,
కామం కామం' మానోమాతీకమభిప్రేక్షా కాలావశానానానానా తర్జ్యవ్యక్తిక,
శిశ్వానానా' బ్రహ్మాండవనలోని గోల్లలలల పుష్పంనయ, 'తమృతయ' ప్రమా
దాబ్రహ్మణులంబ నిర్విమాణస్య నిర్మాణావృత తథాలో, 'కాన ద్ద్వ' మేలకొలు
తున్నాడో, 'తత ఏవ' అనవ, 'తవ్యతే' తవ్యయ, 'ఏవో శిశ్వా' అనవే శిశ్వా
తత ఏవ అవ్యుపగమ' అనవే అనునను అనవ, 'తవ్యతే' తవ్యుపగమవ్యయ.
తవ్యయ' బ్రాహ్మణ్యలో, 'నవ్యేనా'నా' భృగవ్యాని ని'కేమయ, 'కక్చ (ద్) కా
క్చన (కక్చ) ముక్తే యున్నా. 'తత త' తతమం వ్యయయన, 'తవ్యతే' ఏవ
కన, 'త తవ్యతే' అనవ్రాశించానానం. ఏవ త' ద్ద్వ తతో ఏవకేవ బ్రహ్మాణే
యతః.

ఈశ్వరుడగుచు, తేషుం కన్యల ననువించి యాకేవ మోక్షము వృక్షంబ
లకుట. అనవీయంకు పునంకు శక్తియున్నా. కావున ప్రతి బృహ్మిని నలకే కమి
యవ. ఇది అతని వ్యభావయ. బ్రహ్మాండమంతయు వలనలోనే యుపగమియున్నా.
అతల మాతృకలంబ నిర్జుతుకాను. అతనిని కేవలంబ లంఘించువలదు. అతను
కున్యయ, కన్యకు, బ్రాహ్మ, ఆయనమ, ప్రాణులన్నిటికీ యుపగమి కనిగించగిడి
గానగు నుపగమంబతీయుయచ్చి దయానుయతః. ౩౫

“బ్రహ్మీ బ్యాకతర్కమును పోషమానముగ వివరించుచున్నాడు.”

95. అగ్నిర్బ్రహ్మైక్ కువనం ప్రవిష్టా మానం యవేం ప్రతిమాసోబభూవ ।
ఏకస్త్రా సర్వభూతాంతరాత్మ యవం యవంప్రతిమాసో బహిష్టా ॥

౯౩. అస్మి, యదా, ఏకః, భవనం, వ్యవిధ్యః, రూపం, రూపం, ప్రతి రూపం, బహుశః, ఏకః, రథా, నరకమాతాంతరాత్మ, రూపం, రూపం, వ్యతిరూపం, బహుశః, చ ౧౯౫ ౧ (౨, ౨, ౯)

౯౪. (యథా) ఏకభజనం, (ఏకం అస్మి) బహుస్త్వరూపానంక నిజస్త్వి, (వ్యవిధ్యః) లోకములో, (వ్యవిధ్యః) ప్రకటింపి (రూపం రూపం) నవ్యరూపము లన్ని రూపం, (వ్యతిరూపం) ప్రతిరూపము స్వర్ణవర్ణముగా, (బహుశః) బహుశః, (రథా) అనంతము, (ఏకం బహు రూపాంతరాత్మ) వరుణు లక్షణేకములకు అంతరాత్మ గాను పరమాత్మ, (నరక-మాతాంతరాత్మ) రూపములకు ప్రతి-రూపముల నను, (వ్యతిరూపం) ప్రతిరూపం నై వ్యవస్థాపనమునకు నోచుకొనుచున్నాడు, (చ) బహుశః, (బహుశః) అమాకర్మఫలము బహుశః విడిగా వ్యాపించి యున్నాడు.

కలమాతృ యాచరిణోఃకు యః బహుశ్రీ వ్యాపించియున్నాడు ఇం నుల కస్మి యుచియూనయం చెప్పబడినది. రూపములను అస్మి, రూపములకు ప్రతిరూపం నున్నా లోకమున్నది. బాహుక వాచియందు ప్రవేశక రూపములేదు. అతిమా-కర్మములకు అంతరాత్మకముగా ను క్తిని కలుపకయును, బాని యున్ననా నాకర్మ నుములు లన్నిటిలో ప్రకాశమానములు కావు. అటులనే ఈకర్మములకు నిరాకారమై బహుశించియున్నాడు. ౯౪

" అంకిత కృష్ణాంతముల దానిని అంకితముచేయును."

96. వాయవ్యస్తో భువనం వ్యవిధ్యః రూపం రూపం ప్రతిరూపం బహుశః | ఏక ప్రథా నరకమాతాంతరాత్మ రూపం రూపం వ్యతిరూపం బహుశ్య || ౨, ౨ ౧౦- ||

౯౬. వాయవ, యథా, ఏకః, భువనం, వ్యవిధ్యః, రూపం రూపం, వ్యతి రూపం, బహుశః, ఏకః, రథా, నరకమాతాంతరాత్మ, రూపం రూపం, ప్రతిరూపం, బహుశః, చ ౧౯౬ ౧

౯౬. (యథా) ఏకభజనం, (ఏకం అస్మి) లక్షణ వాచియందు, (భువనం ప్రతిరూపం) లోకములో ప్రకటింపిం దు, (రూపం రూపం ప్రతిరూపం) అంతా రూప ములకు అంతరాత్మకముగా, (బహుశః) బహుశః, (రథా) అవిభజనం, (వ్యతిరూపం) ప్రతిరూపం నై వ్యవస్థాపనమునకు నోచుకొనుచున్నాడు, (చ) బహుశః, (బహుశః) అమాకర్మఫలము బహుశః విడిగా వ్యాపించి యున్నాడు.

(ప్రకః పుష్కలూతాంతరాత్మా) పుష్కలూతాంతరాత్మయను పరమాత్మ్యం (పరమో యామి పుష్కలూతః) ప్రతిపూసేమమనం నోచరియతి, (పరః) బాహ్యమనం గాతే అంతరాత్మ గా వ్యాపించియున్నాడు.

ఈశ్వరమను నర్వచ్యాపకము. పరాకాశమనవ వాయువు లోకమంతట వ్యాపించియున్నది. అటులనే పరమాత్మ్యము వంతట వ్యాపించియున్నది.

ఈగంటు క్షోకములు కేరలముల కలెడను లెలియజేయుచున్నవి కాం నాన ప్రసించుచున్నాము. ఈప్రకృత్యంతయు అపమానముల యర్థి సాధనముకాదు. లేనిచో యునున్నోకములో నూయ్యని ఉపమామిచ్చి పరమాత్మ నిర్మలమని చెప్పి యుండదు. ౧౬

"నర్వచ్యాపకయ్యం పరమాత్మ నిర్లప్తమని నిరూపించుచున్నాము."

97. నూల్యై యథా నర్వతోకన్య చతుర్వ తిష్యతే చాతిపై ధ్యాన్యై జ్యైః | ఏకే నృథా నర్వయాతాంతరాత్మా న తిష్యతే తోకదుఃఖేన చాహ్యైః || ౩. ౩. ౧౦. ||

౧౦. నూల్యై, యథా, నర్వతోకన్య, చతుః, నె, తిష్యతే, చాతిపై, చాన్యై జ్యైః, ఏకః, తదా, నర్వయాతాంతరాత్మా, న, తిష్యతే, తోకదుఃఖేన, చాహ్యైః

౧౧- (యథా) ఏవిధముగా, (నర్వతోకన్యై) వసానమునకెఱి, (చతుః) చారులతో సంఘనము, (నూల్యై) మూల్యము, (చాన్యైజ్యైః) చక్కఁగులంఘములగు (రాన్యైజ్యైః) రాన్యైజ్యములచే, (న తిష్యతే) తిట్లకుకాదు, (తదా) అదిగో ముగానే, పుష్కలూతాంతరాత్మ, (ఏకః) ఒకఁడు, (చాహ్యైః) వ్యాప్యవస్తువుల కం బులచే, చాన్యైజ్యై, (రాన్యైజ్యైః) రాన్యైజ్యములచే, (న తిష్యతే) తిట్ల మునుచుకాదు.

కర్మలొనఱించునది తీవ్రము. నాని భవితమొలగు నుభయైజ్యములను అనుభవించునది తీవ్రము. ఈశ్వరమను నర్వాంతరాత్మమిఱ్ఱెఱి అన్వితములలో నున్నను అవికేయ కర్మలకుగాని, పొందునుక ముఖములను గాని కర్మయు భక్తయు గాదు. అందు కాష్ఠినామ్రెయం-కర్మలయల నవిభవించుకేయెను గాని యనుభవించువారు కారు. అతను నిర్వికారుడు, నిర్లప్తము. యాన్వయవసాన్యైజ్యైకకర్మచే పుష్కలీజ్యైకర్మయలకు ప్రకాశనవేయుచు తీవ్రమ మధానభ కర్మలతో కలుస్తానుకాదు.

శరణులకు శిష్యులైకాదు. బ్రహ్మ శరణావసానం కాకపోయినచో, వేదాదులు ఈయం త్రోవవలసినవేరయ్యవు.

95, 96 మంత్రములతో ఈశ్వరుని సర్వవ్యాపకత్వం లోకవ్యాపకత్వం జగదంతే కాని సర్వయాగోపనము కాదుని నానంద్రిని వ్యర్థులైములచే స్పృహకునున్నది. ౯౫

“ పరమాత్మ పర్యవేషించి నిరంతర ముపాసించి కలుగుననుబుద్ధాను. ”

98. ఏకోవశీ సర్వభూతాంతరాత్మా ఏకం యోపం బహుభా యో కరోతి ।
తమాత్మస్త్వం యోజనుపశ్యన్తి ధీరాస్తేషాం సుఖం కాశ్యతం
నేతరేషామ్ ॥ ౭౭, ౭౮ ॥

౯౮. ఏకః, ఏశీ, సర్వభూతాంతరాత్మా, ఏకమి, యోపమి, బహుభా, యో కరోతి, యో, అత్మస్త్వమి, యో, అనుపశ్యన్తి, ధీరాః, షేషాం, సుఖమి, కాశ్యతమి, ఏ, ఇతరేషామ్ ॥ ౯౮ ॥

౯౮. బ్రహ్మభూతాంతరాత్మా' సర్వాంతరాత్మాని యను సర్వబ్రహ్మ, 'ఏకః' ఒక్కఁడు, 'యో' స్థావరచంగమములన్నిటిని సకలంబంబువాడు. 'యో' ఏవఁడు, 'బహు' గొప్పఁడు. 'సర్వభూతాంతు' యేకభూతాంతరాత్మమున నుండి యెవఁడూరమున నోరంబు ప్రకృతియను కారణమును, 'బహుభా' బహు కార్యమునములును, 'ఇతరే' నేయునున్నాఁడో, 'అత్మస్త్వం' తమాత్మలోనున్న, 'యో' అరెని యే ధీరా' ద్వానీయలగు తీరనివిధము, 'షేషాంకే' సుఖంబదేకాదుకలదు యానందమునున్నను. 'నేతరాం' అటువంటివారికి, 'కాశ్యతమి' కాశ్యతమై, 'సుఖం' సుఖము, 'ఇ ఇతరేషాం' ఇతరలకులేదు.

ప్రకృతిని వేర్వేరు కార్యములందున వేర్వేరున్నాకరి చెప్పినందుచే అతడు కర్తనీనికీ కృతానందు అగుట కాని జాయోవాదులు భావించునును అట్టి వృద్ధినివోచానావ కాదనము మాత్రము కాకాలకు. సుకృతా శీర్షాలలోనున్న వేర్వేరు భూతంబులతో కార్యణములను భేదంబవలయు అక్కణానున్న వేర్వేరు వేలునుగోమచారితే వేరుబలరియు నొక్కొక క్షాణించి లక్షణులచే నిర్వహణాగోమల లక్షణ లక్ష్యోత్పత్తి లక్షణగని తెలియచున్నది. తేవుణానంద స్వరూపుడు కాదు. సచ్చిచ్ఛ్వియా ప్రభు. సచ్చిదానంద స్వరూపుడు పరమాత్మ జ్ఞానములే

కాశ్యపముఖము అన్నది లభించకపోయినచో నాచార్యుని పాపక ధేరుమచే నీవీద్యములు చేసినచో ను సూచితముగుచున్నది. ౯౯

“చెత్తు అవిత్తులకంటె బ్రహ్మము విన్నవని ప్రతిపాదించు చున్నాడు.”

99. నిత్యే (1) నిత్యానాం చేతనశ్చేతనానా మేక బహుభావం యో వివక్షాతి శామాన్ | తమాత్మస్థం యోజయి పశ్యన్విధిరాస్తేషాం శాస్త్రే కాశ్యపే నేతరేషామ్ || ౨. ౨. ౧౩ ||

౯౯. నిత్యః, నిత్యానామ్, చేతనః, చేతనానామ్, ఏకః, బహుభావమ్, యః, వివక్షాతి, శామాన్, తమే, ఆత్మస్థమ్, యో, అనుపశ్యన్తి, విధిః, తేషామ్, శాస్త్రేః, కాశ్యపే, న, నేతరేషామ్ || ౯౯ ||

౯౯. (నిత్యానామ్) నిత్యములందు (నిత్యం) నిత్యము (సారా : అతి అత్యంతములను నిత్యము) (చేతనానాం) చేతనములందు, (చేతనః) చేతన మునుగాను, (ఏకః) చేతనములకు చేతన మిచ్చునాడు. (బహుభావం) అనేకములలో (ఏకం) ఒక్కడు, (యః) ఎవన, (శామాన్) తేజులకై శామమును కర్మఫలము లను, (వివక్షాతి) వివక్షింపుచున్నాడో, (తమే) ఆత్మస్థమ్) ఆత్మస్థికితము ఆ పాపము తప్పకు, (యో) ఏదీగులు, (అనుపశ్యన్తి) నిత్య నానివలె అనుపశ్యన్తి, యోను చున్నాడో, (విధిః) గాఢి, (కాశ్యపే) కాశ్యపే, (కాశ్యపే) కాశ్యపే అను కాశ్యపింకను, (నేతరేషామ్) ఇతరులకు కలుగదు.

పంచమాత్మ యనిత్యమున కార్యరూప అది అపశ్యకం అని, నిత్యమున కారణ రూప పశ్యకం అని, అపశ్యకమునకు తనకార్యరూప అని భిన్నము భేదముతోను ఇతరులకు పశ్యకం అని తనకార్యరూపమును అపశ్యకమును గ్రహించుటలు. కాని తన్ని పాదార్థ్య అపశ్యకమునకు తనో పంచమాత్మతో గ్రహించకపోతే సుఖముకు లోం దగులదు. ఈ రెండు ముఖ్యములలో ఎన్నో పాదార్థ్య 1.3-15 లో విస్తృతముగా ప్రతిపాదించుచున్నది. ఈ పాదార్థ్య తన పాదార్థ్య ప్రతిపాదించుచున్నది. ౯౯

" సవికారమిదు అవిచ్ఛేద్యుని గురించి తన వందిహమును, వినివందిచు చున్నాడు."

100- తదే తదితి మన్యంతేచనిర్దేశ్యం పరమం సుఖమ్ | కథం ను తద్విజానీయాం కిషణ భాత విభాతీవా || ౨. ౨. ౧౪. ||

౧౦౦. తత, పతత, ఇతి, మన్యస్తే, అనర్దేశ్యమి, పరమమి, సుఖమ్, కథం, ను, తదే, విజానీయామ్, 6౦, త, భాత, విభాతి, వా || ౧౦౦ ||

౧౦౦. వికారమును... (పరమమ సుఖమ్) నశోన్యస్తేన మభ్యర్థ్యంతే భ్యిష్ట్యా, (నత్ ఏతత్) అని. ఇతి. అని. (అనర్దేశ్యమి) నిర్దేశంతుమకు కలుకొనినాది అనీ. (మన్యంతే) విజానీతి విచారములందును భావించుచున్నాము. (కథం) అని. (కథం త భాతి) స్వస్వరూపమున గుణాలవలననే ప్రకాశించుచున్నదా? ప్రకాశమునకు సేతుభూత మనినప్పుదా? (వా) తేక, (విభాతి) ప్రకాశించెయు నస్తువా? (కథం ను) ఎటుల, విజానీయామ్) నే నెఱుగఁజూపి

బ్రహ్మసంఖ్యమైక యుభయోశ్చ మిన్నతస్యాత్ విచారమునది ఇది యని యని నిర్దేశించుచును చోక్యము విలుగా లేనప్పుడు తెలుసుకొనదు. ఇది అప్పుకొనినది గాని ఎవలల యని? సంకేతము తద్వికారం కావున మరల ప్రస్తావించెను.

వినివంది చేసిన యముని కభవముగానే భావించెను. ౧౦౦

" వ్యయం ప్రకాశితుం నతనియమతి సూక్ష్మాది త్యోతిర్దేశ్యమిదు ప్రకీర్తా హినమా లని సుతువుమర్చియిడు."

101- వ తత్య సూక్ష్మ భాత న చంద్ర తారకం నేమా ఏద్యుతో భాత సుతోచయమగ్నో | తమేవ భాప్త సంనుభాత నిర్దం తస్యభాసా పర్వమిదం విభాతీ || ౨. ౨. ౧౫. ||

౧౦౧. వ, తత్య, సూక్ష్మ, భాతి, వ, చంద్ర తారకమి, వ, ఇమా, ఏద్యుతా, భాప్త, తుతా, అయమి, అస్మి, తమి, ఏవ, భాప్తమి, అనుచాత, పర్వమి, తస్య, భాసా, నిర్దమి, అదమి, విభాతి || ౧౦౧ ||

౧౦౧. 'నేనో' బుచ్చియ్యుతో, 'సూక్ష్మ' సూక్ష్మము, 'వ భాతి' ప్రకాశించెను. 'వ చంద్రతారకం' చంద్రుడుకాని నక్షత్రములుగాని చంద్రుడొకడవు.

‘వయో విద్యాయో’ ఈ విద్యాయులును, ‘వ దాఠో వాఠివత్త’ అయిన అన్నీ, ‘భా తు ధాఠికాఠ్ఠు, భవతఠి పఠిభిభి’ అతమేద భావనకు’ కర్మయంత్రకాళమైవ యథావిధే యానవతిం, ‘వర్షసు’ వర్షము, ‘అభవధాఠి’ అభవభావించును. ‘తస్య ధాఠా’ అతివ క్షిణలవ, ‘వనకు వర్షమి’ కుంకరము, ‘విధాఠి’ వ్యధాఠుడు అన్నది.

ప్రకృతి వ్యయవచకాళమ, అవసరములును మార్గ చంద్ర తో దాగని యును తేకాఠాఠాఠులు. అతవి ప్రకాశముచేరితే మునియును ప్రకాశించును. అతి విలే నివర్ణలదీవ ప్రకాశముగల ముచ్చాఠుల వ్యకాఠాఠులే వలదిని పీఠులగాఠవ గలము. వ్యకాఠాఠులు అత్యులో వలదలంపి. వావి అఠాఠులు కౌఠిక ప్రకృత్య ముల గాఠుటకనును. పఠనాఠ్య వర్షనను అఠాఠులు వాఠ్యయవని కయవయోగ మును. విత్యయలలో విత్త్యులు, వేదాఠులులో వేదవత్త యునిటికి ప్రకాశకులై బ్రహ్మ్య కర్మకరములే సదా విదాఠాఠాఠులై యున్నారఠ. 1110

అతి ద్వితియాఠ్యాఠి ద్వితియ వల్ల (వంశమే పల్లి)

కృష్ణాఠుఠలాఠతథత ముదునూఠు వికాయులైవ శ్రీ అన్నే పుష్పయ్య నాగయ్య వంశకుఠి జ్యేష్ఠ కుమాఠుగను కేవల్య గుఠిఠే వ్రాయుటవివ
 కలవనవిదార్యుఠాఠ్యమఠాఠ వంశమే పల్లి వమాఠమము.

ఆథ ద్వితీయాధ్యాయే తృతీయా పల్లీ

“ ఉత్పాదకం నిసిత్త కారణమసి నాప్రముగ్నాథుః ”

102. సూర్యమూల అనాకాఖ ఏషా అశ్శతః సూరీషా తతేషు శుకం
తద్వృక్ష్యా తదేవామృత ముచ్చ్యతే । దన్ష్కం జ్జీకా ॥ 39 ॥ షాః పర్వ
తమ వాత్యేతి నకృన ॥ ఎకన్తై తథే ॥ ౩-౩-౧ ॥

౧౦౨. సూర్యమూలః, అనాకాఖః, ఏషః, అశ్శతః, సూరీషాః, తతేషు, శుకం, తద్వృక్ష్యా, తదేవామృత ముచ్చ్యతే । దన్ష్కం జ్జీకా ॥ ౩9 ॥ షాః పర్వ తమ వాత్యేతి నకృన ॥ ఎకన్తై తథే ॥ ౩-౩-౧ ॥

౧౦౩. 'సూర్య మూల' శబ్దము కలప, 'అనాకా ఖాః' తామ్రము ప్రసాదన ఉత్పాదకము, 'ఏషః' తామ్రము, 'అశ్శతః' సూరీషాః, 'తతేషు' 'అనాకాఖ' అనాకాఖమనమి. 'అశ్శతః' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'సూరీషాః' సూరీషాః, 'తతేషు' తతేషు, 'శుకం' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'తద్వృక్ష్యా' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'తదేవామృత ముచ్చ్యతే' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'దన్ష్కం' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'జ్జీకా' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'షాః' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'పర్వ' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'తమ' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'వాత్యేతి' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'నకృన' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'ఎకన్తై' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప, 'తథే' తదేవ తితియమ మరేతామ కలప.

(క శ్చ క్షిప్తానీ అశ్శతః) కేవలము నిలవని ఉచితము అశ్శతము - అనాకాఖ అనాకాఖ మరేతామ కలప, (అనాకాఖ) ప్రవాహ రూపముగ నవాదియై యున్నది. అనాకాఖి పృథ వేనని గూఢాక్ష మయిన నిలవనియున్నాకా యా వృక్ష్యా శుకము, అస్మకము అనాకాఖ నా నిలవనియున్నాకా.

సూరీషాః తామ్రమును ప్రసాదించు ప్రకృత ప్రసాద రూపిణి అనకును. తామ్రము క్షిప్తమునను. కాని అనాకాఖ సూరీషాః తామ్రమును తీసుకొను సూరీషాః అనకును కోత క్షేప నులొనరును; లే నొకటియగునునునియో, నొకటి అనాకాఖ అనకును, కావు క్షిప్తములను తీసుకొనే సూరీషాః అనకును అశ్శతముగల అశ్శత

కార్యముతో బాధ్యుడవై, తద్వారా నులుముడ వసేయనే వ్యక్తమును ప్రసాదించవచ్చును.

కేవలము కృత్యము స్వయానముతో కలిత్యైవమత కృష్టిప్రవాహు మానవముల వద్ద ప్రవహింపను. ఈ విధముగా కార్యమును నిరచించు విధానం యింట యింటి యొకటి యొకటిగా ఉంటుంది.

"అప్యక్ష్మానమునే సమ్యక్వేదము పూర్తించుటచే చెప్పవచ్చును."

103 యుద్ధికం కిచ్చా జగద్భువ్వం ప్రాణు విజతి విసృతమ్ |
 మాహాత్మ్యయం వాక్యముద్భవం య ఏతద్వియం
 తస్మకాష్టే భవన్తి || ౫-౩-౨ ||

౧౦౩. యతః జవతి, కిచ్చి, చ, జగత్, సర్వమ్, పూణీ, విజతి, సామ్యుక్తమ్, మాహాత్మ్యమ్, ఉద్భవం, ఉత్పత్తిమ్, యే, ఏతత్, వయః, అస్మితాః, తే, తస్మై || ౧౦౩ ||

౧౦౩. (బ్రహ్మవిద్య) మనవేదనిశ్చిన్తయైవ (జురో) జవతి కిం చ జగతో కర్తవ్యం | ఈ కవిమయము కల కలంకము, (పూణీ) పూర్ణమును ప్రసాదించుచున్నదికా, విజతి అనగా, (విజతి) వేదమును మరల-సర్వకర్మలను ప్రవృత్తిగానుచున్నది. అజవతిశ్చ, (మాహాత్మ్యమ్) జగత్తులకు భయముకొల్పినాడు, (సర్వమ్) సర్వములకై ఏకమ-కాథకు కలియబాడు, (ఉత్పత్తిమ్) జన్మమరణ దోషములన్నిటికీ శోకువులు వల, (విసృతమ్) ఈ కవిమయము, (యే) ఏతయ, (వయః) వియములకీ, (సే) నాకు, (అస్మితాః) ముక్తులు, (తే) అనుచును.

కార్యముల కమా ముక్త్య కర్మములను కరే (11.4.1) అను శాఖ్యో వేద కలనాదిసారము, భూకరితై వై ప్రాణు అని వైదిక సమ-గాములుచిట్టి ప్రాణులను ఉపన్యాసము. మనములుచిత్త పుటములు: ఉత్పత్తిమ్ విజయమేతే ధరించుచిత్త తస్మై వువలె, మాహాత్మ్యయం వాప్యవియోచకతయే. అగోచరుని స్వకీయమున్న యిది సామ్యుక్తయము వసేయవలెము: సామ్యుక్తమ్=ఉత్పత్తిమ్ యుక్తిమ్. అరేచితి సామ్యుక్తినిమే మానవం ప్రాణులయి. (ఉత్పత్తిం కృత్యమ్) సామ్యుక్తాంకారము.

కర్మమును ప్రాణులకై క్రియమయవచాను. అయితే కర్మఫలములను మామిధియను కేనువారిని. కార్యముల కర్మముల నలమును మామములు మాత్ర అరేచే

“ఆత్మవర్ణన కృమిమూలము పరిశింపదున్నాడు.”

106. యథాదర్శే తథాత్మని యథా స్వప్నీ తథా విత్తులోకే ।
యథాస్మృ పరి, తస్య, వర్ణనా, తథా గంధర్వలోకే చాయా తపయో
కవ బ్రహ్మలోకే ॥ ౧౦౬ ॥

౧౦౬. యథా, అదర్శే, తథా, అత్మని, యథా, స్వప్నీ, తథా, విత్తులోకే,
యథా, అస్మృ, పరి, తస్య, వర్ణనా, తథా, గంధర్వలోకే, చాయా తపయో,
కవ బ్రహ్మలోకే ॥ ౧౦౬ ॥

౧౦౬. (కర్మణి) కర్మమున్న గలవారి మహాకృష్టిలో, నిర్మల దాగ్ధి
యందు వ్యాపయోగముచే నాత్మ (యథా, అదర్శే) ఎటువలె అర్జునులలో కనబడునో,
అటుల కనబడును. (విత్తులోకే) విత్తుమును కేవలముండి నానంద యుగమునను
వలయునర్హతయందు వ్యాపా యాత్మ (యథా స్వప్నీ) స్వప్నములో భాగించి
సంస్కారములవలన విత్తుములలో సంబంధము లేవనినదిగతే ఎటుల కనబడునో,
(తథా) అటులనే నోచునును. (గంధర్వలోకే) గాయత్రులవ్యాపా విధిని
ధ్యానముచే నాత్మ. (యథా అస్మృ తథా పరివర్ణనీ) నిత్యో కర్మము
అర్జునులలో కనబడువలె, తథా విత్తులోకమున ప్రవేశించును. (చాయా తపయో:
కవ) నిశ్చలమిదివలన. (బ్రహ్మలోకే) బ్రహ్మవిద్యు మోక్షముననుకూలములో
బ్రహ్మజ్ఞానము మహర్షులో, నిర్వికల్ప సమాధివ్యాపా విధికి ప్రవేశించునట్లుగా వర్ణ
నకము గావలెననుక.

అర్జునులలో ప్రవేశించుననుక యాచునున్నాము. కలలో వస్తువులను
కనినయోగములలో గాంచుచున్నాము. నిత్యోబిన్న వర్ణనములక అర్జునులలో
వలనోకొనుచున్నాము. అటులనే ఇతరసాధనముల వ్యాపా అన్య స్వప్నమున
తెలుసుకొనవలె నుండును. అన్య వననాత్మను కలిపి తెలుసే యున్నది. తెచ్చేది
వస్తువులేవనుక తెలిసి స్వపాలనముననుక. వాక్యవ్యాపనముగా కలిపి విడిచి
యున్నది. క్షానము మహాసేనసమాధివ్యాపానే వారి యుండునొకరినొకరుక తెలుసు
కొనవలెను. ౧౦౬

“ అంధియముల నేర్పరావమును పఠించి దీక్షలు భోగించును.”

107. అంధియవాం పృథ్వ్యావే మందయాస్త మయో బ యత్ |
 పృథ్వీత్పృథ్వీ మానానాం మత్కా ధీరే న నోపతి || ౨. ౧. ౬ ||

౧౦౭. అంధియవాం, పృథక్, భాషణ, అమయాస్తయా, య, మత్, పృథక్, అత్పృథ్వీమానానాం, మత్కా, ధీరే, న, నోపతి || ౨. ౧. ౬ ||

౧౦౮. (పృథవీత్పృథ్వీమానానాం) వేదవేద తస్మింశ్చ మతి పృథ్వియాయ్, (అమయాస్తయా) అంధులములయొక్క, (పృథ్వీత్పృథ్వీ) అత్పృథ్వీ ధీర్షత్పృథ్వీ, (య) మాయ్, (మత్) పత్, (అమయాస్తయా) అమయాస్తయా నులములగ్రహణలో అమయాస్తయాలో ప్రోచములు ము. అమయాస్తయా వలన అమయాస్తయా క్రిందయే, (పృథక్) వేద, (మత్కా) తేద, (ధీరే) ధీరే, (న నోపతి) భోగించును.

ఇంద్రియముల అపాస్పృశ్యములు. వాని పఠించిచే వానిద్వారా వారి విషయములను గూడ గ్రహించారనీ అనవచ్చు. వేదములను మునుకుండాను వింధింపవలసి అంధియములకు. వానిద్వారా పాఠమును ముఖమున నేర్పియుంది భావించును. అందుంటే పఠము భోగించును. ఇంద్రియములతో పరమాత్మ సంఘటించునాను. కేవలము సంపాదించునాను. కావున వేదపఠములకుండు అత్పృథ్వీ పరమాత్మలు ధీర్షియ అపాస్పృశ్యములు. ౧౦౭

దేవు పాఠములచే పరమాత్మని సూక్ష్మత్వమును దక్షింపుచున్నాడు.

108. అంధియేత్పృథ్వీ వరం మనో మనసా నిత్య ముత్తమమ్ | వత్సాదధి
 మహానాత్మా మహాతోపస్మిక్ ముత్తమమ్ || ౨. ౩. ౭ ||

౧౦౮. అంధియేత్పృథ్వీ, వరం, మనో, మనసా, నిత్యమ్, ఉత్తమమ్, వత్సాదధి, అధి, మనో, అత్మా, మహానా, అస్మిక్తమ్, ఉత్తమమ్ || ౧౦౮ ||

౧౦౯. అంధియేత్పృథ్వీ' ఇంద్రియములకుండు, వారి యింద్రియములకు, మనో' మనస్సు, 'మనసా' మనస్సు మనస్సు, 'నిత్యమ్' నిత్యము, 'ఉత్తమమ్' ఉత్తమము, 'వత్సాదధి' అధి, 'మహానాత్మా' మహానాత్మా, 'మహాతోపస్మిక్' మహాతోపస్మిక్, 'ముత్తమమ్' ముత్తమము, 'అధి' అధి, 'మహానాత్మా' మహానాత్మా, 'మహాతోపస్మిక్' మహాతోపస్మిక్, 'ముత్తమమ్' ముత్తమము, 'అధి' అధి, 'మహానాత్మా' మహానాత్మా, 'మహాతోపస్మిక్' మహాతోపస్మిక్, 'ముత్తమమ్' ముత్తమము.

కలె, ఆస్మక్ష్మత్ ఆవ్యాకృష్ట ప్రకృతీయన సేవణగల ప్రకటికముగాని కాగ
 యను; వ్యక్తియే నాంకారము. ఏమిష్టేలో ప్రకృతి, ఆ తైజసీ' నూన్ముమయినది.
 వికృతములగునె.

మనుష్యుడు తన స్వేణుతుని ప్రాప్తిన ప్రశ్నకు మొనరులోకటకై యం
 ద్రియ వివేచకుడని పదవి యంతర్ముఖము కావలయును. అందుకై క్రమక్రమ
 మునా నుకొ; కింకాని తస్యేషుః సర్వంమయేతి. ౧౦౧.

" మరల పరమాత్ముని సాక్షి క్షుణ్ణుని తప్పదున్నాడు.

109. ఆవ్యక్తాకు వరః ప్రకృతా వ్యావశోకలిక వివచ | యం బ్లాత్యై
 మువ్యతే జస్తు రేమృతకర్మం చ గచ్ఛతి || ౨, ౩, ౮, ||

౧౦౧. ఆవ్యక్తా, తు, వరః, ప్రకృతా, వ్యావశోక, అలికా, వివచ, య
 మం, బ్లాత్యై, మువ్యతే, జస్తు, రేమృతకర్మం, చ, గచ్ఛతి || ౧౦౧ ||

౧౦౧. ఆవ్యక్తాలో మ' ఉపాసావశారణమని ప్రకృతిగంకె; వికృత
 మున, 'ప్రకృతః' పరమాత్మ; 'వ్యావశోకః' కార్యవశము, 'అ' వివచయి, 'అలికా'
 గంకరహితుడు, 'యం' మాన్యునులగుడు, 'మ' కయయోజ్యాదు. 'యం'
 కవని, 'బ్లాత్యై' పరి, 'జస్తు' (కీరమ) పరమ్యుడు, 'మృత్యుతో' పరివ్యాస
 కుఱులు సుదీ వివరి, 'అవ్యతే' అవకర్మమును. తాక్షును, 'గచ్ఛతి'
 గాంచుచున్నాడు.

మారక కర్మలా చెప్పిన భావములను పరమాత్మ స్వరూపము అతి
 బ్రాహ్మ్యములచే విశేష వివరణాత్మకమని మరల వివృత యుక్తికొనెను. ౧౦౧

" పరమాత్మ జ్ఞానని ముక్తి సాధనమని రిస్తుచున్నాడు. "

10. న నంవ్యతే తద్వతి రూపమన్య న చకషి పక్వతి కశ్చనైవమి |
 ప్మాదా మనీషా మనసా తి క్షా య వితర్కియర మ్మతాసై
 తవైతి || ౨, ౩, 9, ||

న, నంవ్యతే, తద్వతి, రూపం, అన్య, న, చకషి, పక్వతి, కశ్చి, వివచా
 ప్మాదా, మనీషా, మనసా, తి క్షా, య, వితర్క, య, అవ్యతా, త, తవైతి

అనుభవితో కలచుచున్నాడు. అతని అనుభవము యోగి, శ్రీకృష్ణుడు కృష్ణ భవతి ప్రమాదముచేసియున్నాడు. యోగి ఏమియునా, యోగి? యోగియే, అతని వాక్యముతో అనుభవించుచున్నాడు. అందుచేతనే అతని వాక్యము అనుభవము. ౧౧౨

"కందు మంత్రములచే యోగిగమ్యుడగు పరమాత్మను నిరూపించుచున్నాడు.

113. వైవహతా న మనసా పోస్తుం కర్మే న చతుషా । ఆస్త్రేతి
బ్రువతోపస్మత్య కథం తదుపలభ్యతే ॥ ౧౨. ౧౩. ॥

౧౧౩. ౧, ఏవ, వాచా, న, మనసా, ప్రాప్తుమ్, కర్మ, న, చతుషా, ఆస్త్రే
తితి, బ్రువతో, ఆస్త్రేతి, కర్మ, తథా, తదుపలభ్యతే ॥ ౧౧౩ ॥

౧౧౩. (౧ ఏవ వాచా ప్రాప్తుం కర్మ) వాచితోవైవ హతాదులు తో
వాచా, (న మనసా) మనసాతో హింసకర్మము కావినాదు. (న చతుషా) కందు
తోప ప్రాప్తియేమిటి ఏమి కావినాదు. అటువలెయును, (ఆస్త్రేతి బ్రువతో) నే
యమి అన్నాడు అనుభవించుట, (తథా అస్త్రేతి) వాచితో అనుభవించు
అర్థము అని అర్థమును అనుభవించుట అనుభవించుట.

పరమాత్మ యుక్తియగుచున్నాడు అనియును అతని అనుభవములలో
వేరటి కావించుటచే విక్రమము అనుభవించుట. సాంఘిక అనుభవములో సాంఘిక
వాదన భావములు కనబడుచున్నవి. ఈ వాదనలన్నింటిని కర్మ. అతని అనుభవ
యంతి అనుభవించుట అనియును అతని అనుభవించుట అనుభవించుట. అతని అనుభవ
ప్రకృతియను, అతని అనుభవించుట అనుభవించుట అనుభవించుట. అతని అనుభవ
అనుభవించుట అనుభవించుట అనుభవించుట అనుభవించుట. (ఇది
నానుభవించుట అనుభవించుట అనుభవించుట అనుభవించుట.) ౧౧౩

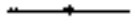
114. ఆస్త్రేత్య పేపలబ్ధమ్ వైక్రమ భావేన తోభయోః । ఆస్త్రేత్య చోపల
బ్ధ్యో తత్త్వ భావః ప్రసీధతి ॥ ౧౨. ౩. ౧౩. ॥

౧౧౪. ఆస్త్రే, తితి, ఏవ, అనుభవించుట, తత్త్వభావేన, న, తోభయోః,
ఆస్త్రే, తితి, ఏవ, అనుభవించుట, తత్త్వభావేన, ఏవ, తితి ॥ ౧౧౪ ॥

౧౧౪. 'అనుభవించుట' అనుభవించుట అనుభవించుట, 'అనుభవించుట'
అనుభవించుట అనుభవించుట అనుభవించుట అనుభవించుట, అనుభవించుట

భోక్త, అర్చిత ఇతి ఏక కుపలబ్ధ్యన్యః' అనితమ నిఘంటువేదమనాశ్చ తిన్యాదనితేన
 అపలబ్ధమనిత్యవలగనాను. శానికా నీతియంత కేమంజనకే వంతతత్త్వములు
 నిజమర్చనార్థమున కలుకుంజనలగునని అర్చిత ఇతి ఏక కుపలబ్ధ్యన్యః' తిన్యా
 వాని నిష్కరముతో నివలబ్ధమునొచ్చి నగుచున్నది. అర్చిత్యభావం తేనోకానైవదాము
 ఎవనానినను. అర్చితేదో ప్రవర్తనమనియ్యనే అనంతముల ఆపవదనింపారు.

(అధికారాని) మునుప్పుకు అప్పుకొను వాక్యములు అప్పుకొనిన వాక్య
 10 అర్చిత. అర్చిత్యభావం' వా ప్రధమముగా. అర్చిత ఇతి ఏక కుపలబ్ధ్యన్యః
 తిన్యాదనితేన అనిత్యవేదమశ్చ నివలబ్ధ మునికంజన అనజాను. ఏవమనగా,
 అర్చిత ఇతి ఏక కుపలబ్ధ్యన్యః' తిన్యాదనితే నిశ్శబ్దముగా నివలబ్ధ మునికంజన
 ముప్పు అర్చిత్యభావము నిత్యత్యభావం. అర్చితేదో నిజనిత్యమనియ్యనే. అనిత్యం
 అప్పులు అర్చిత్యము.) అనంత

"మమున్న పాపశ్శారణముచే కలుగు కుడుముల చెప్పియున్నారు."

115. ముదా నిర్వే ప్రమమచ్చత్వై కామా యోతుస్య హృది శిర్షాః |
 అభి మోహ్యైలమ్యుతే పోత్యైత ప్రవ్యా సమస్యైతే || ౨౨ || ౧౪౮

౧౪౮. ముదా, నిర్వే ప్రమమచ్చత్వై, కామా, యో, తుస్య, హృది, శిర్షాః
 ౧౨, మోహ్యై, అమ్యుతే, పోతి, అభి, ప్రవ్యా, సమస్యైతే || ౧౪౮ ||

౧౪౮. (ముదా) ప్రవ్యా యో కామా నిర్వే) హృదయే [అంకితం ౧౧] ముద
 ముద అప్రతిబంధనమున్న కామవాచకమొప్పును. ప్రమమచ్చత్వై) వైరాగ్యములే
 ముదిమతే వైరాగ్యము, (అభి) అమ్యుతే అనిత్యమునై, (సమస్యైతే) అమ్యుతే అర్చిత
 అమ్యుతే ముద్ధిదానం చేస్తాడు. (పోతి) ప్రవ్యా అభిమ్యుతే) ఈ ముద్ధిదానం
 ప్రవ్యావదమల అనుభవించుచున్నాడు.

విద్యార్థులును కామవాచిలు అని. అనీవో నిజమనుభవమున్నాడు.
 అప్పునికం ముద్ధిదానం చేయాల ముదే ముక్కడ యాశ్చర్యం చేయవలసియు
 ఉన్నాడు. || ౧౪౮ ||

"కాస్త్రమయింకా యింకొక ప్రయోగమును కూడా చేయుచున్నాను."

116. యదా నర్త్యే వ్యభిచారే హ్యుపయోజ్యే హ ప్రశ్నయా । అథ మస్త్యే వ్యమ్యుక్తౌ కవితౌ తాపత్యమే (1) కవివచనము ॥ ౩. ౧౫.

౧౧౬. యదా నర్తనం ప్రకృత్యై హ్యుపయోజ్యే, అథ ప్రశ్నయా, అథ మస్త్యే, వ్యమ్యుక్తౌ, కవితౌ, తాపత్యమే ॥ ౩. 1. ప్రవచనము.

౧౧౬. యదా యదా తాపత్యమే వ్యభిచారే ప్రశ్నయా, ప్రభోక్తౌ తే వ్యభిచారే తుల్యాదుగా ఉపయోగమింకా, అథ, వాచనాది తుల్యాదులు ప్రకృత్యుపయోగం అర్థవ్యవహార వివేచనము, అథ ప్రశ్నయా, అన్వయం, అథ మస్త్యే తుల్యాదులు అన్వయం (మేల్) ప్రకృత్యులు. ఏదోచోచిన అవకాశములో వాచనము అన్వయ ప్రకృతిని పోలగా వ్యవహరింపవచ్చును. ప్రకృతి మొక్క క్షయములేదు.

కాస్త్రమయింకొక ప్రయోగము. తాపత్యమే తాపత్యమే ప్రకృతిని తుల్యముగా ఉపయోగించుట. ఏదోచిన అవకాశములో ప్రకృతిని తుల్యముగా ఉపయోగించుట. అర్థవ్యవహారము, ఉపయోగములలో ప్రకృతిని తుల్యముగా ఉపయోగించుట. ప్రకృతిని తుల్యముగా ఉపయోగించుట. అర్థవ్యవహారములో ప్రకృతిని తుల్యముగా ఉపయోగించుట.

తాపత్యమే తాపత్యమే ప్రకృతిని తుల్యముగా ఉపయోగించుట. ఏదోచిన అవకాశములో ప్రకృతిని తుల్యముగా ఉపయోగించుట. అర్థవ్యవహారము, ఉపయోగములలో ప్రకృతిని తుల్యముగా ఉపయోగించుట. ప్రకృతిని తుల్యముగా ఉపయోగించుట. అర్థవ్యవహారములో ప్రకృతిని తుల్యముగా ఉపయోగించుట.

"కవితమయింకా తాపత్యమింకొక ప్రయోగమును కూడా చేయుచున్నాను."

17. కేతం దైవా చ మృత్యుమర్త్య వాభ్యుప్రసాం ముక్తాన మర్త్యుణా నిఃసృతైకా । తయోర్మమాయ నృమ్యుతత్య మేతి వివచ్యా ఉక్తమేవే (1) కవిత ॥ ౩. ౧౬. ॥

వెనకొకడులకు ఆర్థ్య వీర్లు మైవది నూరిండుటకుగాని శరీరము ముంజుకొర్రో నడచుంచుకొనెను. బ్రాహ్మణులవిద్యా ప్రభావముచే పరిస్థితులు మూలములైన కేవలమునాటంతులనుగ్రామముగా మారుచున్నావలయు, భాషకల వివేచియులు ప్రాచ్యుల తోనువోవకులు యుయుల మాయావాదులు వానియెవరికి. నూనికే వానివృద్ధిలో జన్మభక్తియనుటచే శరీరము లేదు. బ్రాహ్మణులు శీతమయ్యె ననుటచే దీనమాలేదు. ఒక కుంజుకొర్రో యువనూయలు అభివృద్ధిని గుఱువచ్చుచు లెక్కచేయుచును కి ఇది ముంజుంచావము మిగ్గాళ్ల గ్రామి వ్యవసాయములో నీవలు అనిలేదు. కావున మాయావాద కల్పన నుపసంగతము.

శీతల కల్పిత ప్రయమైనది శరీరము. ఇటు జన్మకల్పాంతముల నుండి జనానికొలముచుండి నుభయ అభవించుచు వచ్చుచు. కావున దీనియందు వానికే కాగమున్నది. దీనిని సామాన్యము ననుభవించు. తప్పకనుక వజ్రకెట్లు పరిశీలించిన చాలా భేదములు. ఇదియే గ్రంథి. కావున యోగి వ్యక్తుగా మగ గములు ప్రేమించవలయును. శరీరధారణమున్న వేదవిద్య నుంచువలెను. కనుకనే కుంజుకొర్రో వాల్చుకొనెను. ౧౦౨

‘సవిదేతమపి కలదు ఉపసంహార మొనర్చుచు కలకరించి పిల్కానుచున్నాను.’

[19. మృత్యుస్యాక్రాంతం నదికేళోజభ లభ్యా విద్యామేతాల యోగ విధిం చే క్షుత్త్వం । బ్రాహ్మణ ప్రాప్తా విరజోజభాద్వి మృత్యు రన్యోజప్యేపిం యో విద్యాత్మమేవ ॥ ౨. ౩. ౧౦. ॥

౧౦౧. మృత్యు ప్రాప్తమ, నదికేళి, ఆన, లభ్యా, విద్యామే, ఏతాలం యోగవిధిని, చే, క్షుత్త్వమే, బ్రాహ్మణ ప్రాప్తా, విరజా, జభాత్, వి మృత్యుః, రన్యో, అపి, విపేపి, యో విత్, అభ్యాత్మమే, ఏవ ॥ ౧౦౧ ॥

౧౦౨. ‘అభ మృత్యుస్యాక్రాంతం’ అనగాశరీరమున మృత్యువుచే కెప్పి చెడినది. అగ్నియందొకరి యుపసంహారము; లెప్పించి. ‘ఏతాం విద్యాం’ ఈ ప్రకారము లభ్యము, ‘న క్షుత్త్వమే నానవిధిన్’ నువ్వులు సంభ్రాంతమైక యోగించినా నాన్ని, ‘ఉపసంహారం’ విరజోజభాత్, ‘అభ్యా’ నువ్వులందరి యోగి, ‘బ్రాహ్మణ ప్రాప్తా’ బ్రాహ్మణుల గానికనాకై, ‘విరజా’ విరజుతుము, ‘జభాత్’ నూనెవలెనొకరినొకరు, ‘వి మృత్యుః’ వి మృత్యువును, ‘రన్యో’ రన్యోవును, ‘అపి’ అపియు. ‘అపి’ అపి

యః, ఇవలం బావ యవలై న్న, ఏవం బత్' ఈపదమున నెరిపించెనే. ఆపద్య
 త్మ, నేనా అపద్యార్థ్యార్థ్యోపాల నిమిత్తంబనయ. (అపద్య అనీ యీ అపద్యార్థ్యం
 ఏవం బత్' నేనా ఇవలై: బావ ఎవలైవా అపాత్మ నివ్యకు తువకముగా ఏనీ
 యువ్వు బలయల ఎవ్వయదు. అతను వెళ్ళవలసి పొందెను.)

అను " అర్థ్యార్థ్య పాస్త్రం" అని చెప్పుచునుండుటచే బ్రహ్మ, చేర
 నియు, బ్రహ్మచ సాంబావారు చేరనియు, అ'వ'వలసివచ్చెను. కనుక 'లేన'వచ్చి
 టికి బ్రహ్మార్థ్యార్థ్యయని యుపసర్జితమిది మంతవ్యయ. అర్థ్యార్థ్యయక
 సులమలన (లేనయలై) బ్రహ్మార్థ్య'వలనన సాంబావారు యుపసర్జిత బ్రహ్మార్థ్యయ
 వాస్తవము అని. బ్రహ్మార్థ్య యుపసర్జిత యుపసర్జితయని యుపసర్జితమనునో
 వలనాలో 'అర్థ్యార్థ్య' అని బ్రహ్మార్థ్య యుపసర్జితయని యుపసర్జితయని
 అ బ్రహ్మ 'అర్థ్య' అని వాచియుండెడివారుకాదు.

కాలాశలవలంకాలకావనియు, కాలవలంకాలవలయు, కాలవలయు.
 సావలయు లేన అల' వచ్చ వలంబని యుపసర్జితమనుం బ్లావలంకాల వలంకాలయ్యును.
 బ్రహ్మార్థ్య అనీ బ్రహ్మార్థ్యయని అ భాష్యునియే. అని

ఇతి వ్యతిరేకాప్యాయో త్యతీయావచ్చే. (వచ్చివచ్చి)
 సమాప్తి యుపార్థ్యపీయేయ ముపనివచత్.

అనిబిందుయొక్క క్రమబాంధమున గురుకిమ్ము తిరుపురు పర
 మాత్మని మహాసంబంధ కాలపిత మొనర్చెవరు.

ఓం నమో నా నమో-నమో నా భువనసు
 సహచర్యం కరవాలపా
 తేజస్వి నా పతిత మస్తు
 మా విద్మహి నమో ॥
 ఓం కాంఠి: కాంఠి: కాంఠి:

కృష్ణానుపలాంకనం మునుమాదు గ్రామవాసి యుం బచ్చె యిమన్య గతి
 క్షేపితునునా నామ్యుగాతి క్షేపిత తమాకాంఠి కేవల్య క్షాపే
 రంపించవని కళాపరిపాదార్థబాస్కము సమాప్తము.

ఆచార్యత్వక ప్రశ్నోత్తరీ

(కాగజపేషాచ్య భాష్యముల సంహారము - తావులందు కలుగు గుండె
పొడులు - పాఠశాల నమాధానములు.)

- ప్ర:- దానములో నోదానము పర్యవేక్షకుని వాచించుటగా నదికేదము
పొడవుల వాచించి మొదలుకొనె?
- ఉ:- వాగదానపుటగా చెప్పబడినది. పాఠశాల భాగము చేతాన్వయస్థులదికడకు
పాఠశాల, పాఠశాలములకుఁ దొంగపదానికి ముగిసికొని యుండుటకు
దానము చేసినతో పదలంబులును కృష్ణార్థక క్రియలకు నవ్వను.
- ప్ర:- కృష్ణార్థక పాదము?
- ఉ:- కృష్ణార్థక చెప్పినదము, అనగాఁ దానమును ప్రకృతికారమునానె యుండు
పాఠశాలమున నుండుకాదు. అదనతో తామును ఉపకార మొదలైన
పదలంబుల పాదముల నుండునను మేము. అని ప్రకృతికారమున
కృష్ణ, అనగాఁ దానము యుండునను. పదలంబులకై ఉపకారము
చేయఁగలక, పాఠశాల వాగదానముల కై అతాపనము, వినుభక్తి
యను కలిగించుచున్నది కావున తన పాదార్థమును నున్నది.
- ప్ర:- తనములకును దానములకును సవ్యకరము చే నిచ్చునా?
- ఉ:- (పాఠశాల) కలుగు దోషు లానవ్యముల నుండునది విశ్వభక్తికై నదికేదము
పాఠశాల కృష్ణార్థకపాదము తామును వాచించుటకునో (పాఠశాల) కలుగు
దోషములకు పాఠశాలకునది యుండునది నుండునదికై. మనములని
అనవ్యకరల వాచించుట పాఠశాల. కావున కేంద్రియ విద్యావిద్యాన
నుండునానవ్యము నుండునది కృష్ణార్థకమున నుండునది భావించి
యొప్పు
నా కై విశ్వమును వాచి ఆచార్యక కర్మనందితు. అది కృష్ణకుని
భావించునది వాగము క్రియలకు కాదు.
- ప్ర:- (పాఠశాల) కేదమున కిచ్చించునది నదికేదమును యుండునతో
పాఠశాల కృష్ణార్థక (పాఠశాల) కై, అది యొండునది కేంద్రియ
- ఉ:- నదికేదమును కృష్ణార్థక పాదములు. కావున కృష్ణార్థక పాఠశాల

సర్వజన్యము చేయించి తిండికి దింకా ప్రోథమమునకును సోమ్యుల
శ్రీమముల కొరకు వాడెంచి ముందు కరమునే అలలు కొరకు. దీని
మొదటి భాగము లిట్లున్నట్లు వ్రాయవలసివచ్చును.

ప్ర:- పరమాత్ముడని యెవరి నందఱి
ఉ:- అది యిట్లు న్యూనము నుండి వాధానగడియింపబడి, పరిచ్ఛిన్నమును
కేవలము వ్రాసినట్లుగా వ్రాయవచ్చును. కాని ప్రాకృతిక కర్మముల నుండి బయట
యెడలనే పరమాత్ముని ముందుంచి తెలియజేయును. వ్యవహారము వాని
నగుమును వ్రాసినట్లు అగుటలేదు. అది: పరమాత్ముడని అనునది.

ప్ర:- అవిచ్ఛిన్నమున గలదును తెలుగు కలదును?
ఉ:- అవిచ్ఛిన్నమున కాశక్తివలననే పరిచ్ఛిన్నము అనియెను. పరిచ్ఛిన్నమునకు
పరమాత్ముని బాధించినట్లుగా వాని అపార్థమునకును కొరకును. వానికంటె
పరమాత్మునిమును బాధించుటయు సంభవించును.

ప్ర:- సాంసారిక కర్మములను అర్హులగుటకు పరిచ్ఛిన్నమున పాత్ర పరిమిత
కలదును యెందులకు వ్రాసినారు?

ఉ:- సాంసారిక కర్మముల విధమున వివరియించింది. వే కాని వేరైనా అన్ని
విధములను నుండి వాని, అన్ని సంస్కారములను పుట్టి, నుండి, వలయు,
అన్ని, వేరెవరి కున్నట్లుగానే కేవలమునునున్నట్లు అర్హులగుటకు
ముందు, అవిచ్ఛిన్నమునకు యుండునున్నది. కావున అర్హులగుటకు
సాంసారిక కర్మములను చేయవలసివచ్చును.

ప్ర:- పాపములకు పరిచ్ఛిన్నమునకు?

ఉ:- 1. పరమాత్ముడు అన్నివేళ నమ్మునను శీలమును, 2. పరమాత్ముడు
సర్వజన్యమునకు: కావున భావించును, అతడు పరిచ్ఛిన్నము, ఏక దేవతయను
అను విశ్వాసును కలిగియుండును. 3. పాపములొందెనది ను వానినంది
నక్షయము చేయవలసి యున్నది అప్పుడే తెచ్చును. ఈ మూడు
పరిచ్ఛిన్నములలో పాప విచ్ఛిన్నము అగును. అది కావలసివచ్చును.

ప్ర:- అవిచ్ఛిన్న పరిచ్ఛిన్నములలో అనుభవ కర్మములను తెలుగు పొందుకొనవచ్చు?

ఉ:- పరమాత్ముడు పాపములను అర్హులను. కావున వానియందు కేవలమునకు
పరమాత్మునిమును బాధించుటయు సంభవించును. అది:

కర్మము దూషితము గాకపోవునట్లుగానే ఎండ్రియనులు వలెము వలెనందును. యమదేవులారావచ్చి తేలేంద్రయై ప్రహ్లాదాన ప్రాప్తి కర్మ దేయ్యును.

ప్ర:- నిజమత్యాంశం కర్మాంగీకారం కోసం (అనుభవం) ఎలాంటి
ఉ:- దోషములో నేకములు, తిప్పలు చేసినవిధములవిధించబడుచున్నాయి. పట్టు
బడినవలె తిప్పించుకొనుటకు రాజు పురుషులవలె కష్టతనినవలె ప్రయత్నం
త్పించుటయి, కాని పోషాత్మకం అన్యాయపడకగలవలె కఠిన కష్టాలలో
నెవలెను నిలబడి కొట్టకాలదు. ఎన్నడువలెనవలె విధిగా తిక్కల నమల
లెంటి నుభవముల వలె వలెనవలెయింతు. ఈ వలెనవలె విధానమును
అర్థం చేసుకొన్నప్పుడు కోరికలు పోయి కార్యముల వెలుగున
వచ్చు? అదలు అ పుష్కలత తిచ్చివెల్లు కొనదు గదా!

ప్ర:- తిచ్చివచ్చుకొన్నవేదాన అర్థమయితే నమోయితే యాదునో విధి వాద
నమోయితే ఎందుకు?

ఉ:- తిచ్చివచ్చుకొన్నవేదానమేదానియిన కష్టములు వాటి సమాధానం ముగిసిన
యొక్కాడు. జ్ఞానము ప్రబంధకము, సుకొహరికృతములు వాటిపోషణంకాదు
మేధావల్ల వచ్చుచుం. మేధావల్ల అచాపకం వచ్చిన వెలుగియు నాకలవి
యొనవలెను. ఈ కలను వివిధ కర్మాంగీకారముల వలెయొనవలె. కావున
మేధావల్ల అచాపకం కఠిన విధముల వచ్చినవలె అర్థమయినవి పొందుట
వచ్చునో యగును.

ప్ర:- పోషామల వాటికంటే మాత్రమున వినియోగముల వలెము వచ్చునను?

ఉ:- అచాపకముల ముఖ్యక కారణములు, మనస్సు కాని మేధాత్మకములయి
వినియోగమునో వానివే లేదును, అధిక సంపాదనమునో మనస్సు కఠి
మనవచ్చును, కష్ట సంపాదనము లేకున్నచో మనస్సు పని చేయదు. ప్రాణ
ముల మోడ క్షయించును. పోషామల కఠి యావర్తనచో నేరకము
మనేతేవలెను కనిపించును.

ప్ర:- కొంతటి సుఖములు సిద్ధమయినవి అప్పుడందును. వాటిని ఎవరించి విధి
అధిపాత్రముచేయి?

ఉ:- అచాపకముల కష్టమయినచో వానిని అచాపకములకు ప్రయత్నములే. అ
చాపకములకు వాటిని అచాపకములకు ప్రయత్నములే. అచాపకములకు

అను ప్రతి కారణమునందేమనవలెను. ఇప్పుడు ౧. చలనము అను ద్వంద్వము, 2. వేగమునను అను ప్రకారము, 3. అంతరణసర్థి, 4. మహాకర్మకర్మము, 5. కర్మకారణములు తెలియజేసి; ఇతన్నియు ఇంది ౧94 మనునకు శ్రవణముగా నేరెందుట కు.వారి అభ్యాస వైకార్యముల వలనగాని గ్రహిష్టాభ్యాసము జేయించు.

ప్ర:- మా నీలంబుకు నుంటే యా శరణులో అభ్యాసమును పొందవలయు కనుకలో మరేమ చేయలే?

ప్ర:- అన్నికప్పుడలో మారక లభ్య శ్రేష్టమైనది, మొత్తపాక్షికిది మారకు నొకానను. వారు మొక్కానరినో నభవదగినే. ప్రకృతి అత్యంతముల లుకాని కాలము. ప్రకృతి స్థూలము అత్యంతశ్శుభము కావేన. ప్రకృతి మారుత కనుకొనుచున్నను. కరమాత్యయం నవలను. కనుక మరణించుటకు ముందే ప్రవేశించులో నన్నునా నిద్రికము మారణించుటకు.

ప్ర:- మృత్యువును దేవునిమించుట ?

ప్ర:- అనుభవించుని వస్తువులను ప్రవేశించి దేవుని నుక నిలవించు. అత్యంతము ప్రవేశ దేవునియొక దేవునిగా నుండి ప్రవేశము జానిని భాగించి యుంటే కలుగును. అప్పుడు దేవునిగాను స్వీకరించు. కావున అలా అభ్యాస ప్రవేశించు దేవునిచే మరణించి మృత్యువు వారకైదు. కాని అత్యంతాభిలాషి మృత్యువును దేవునించు. కానిని తిరించి వలయు.

ప్ర:- అభ్యాసమును పొందకుటే మృత్యు ముఖమునందే విముక్తులెటు లుంటును?

ప్ర:- మృత్యువులను తెలుసుకొంటే మృత్యుముఖమునందే విముక్తులగును. అనుభవజే తీరమునే అత్యంత భాగించుకొను మృత్యువులను భయపడవలెను. మృత్యువు శరణు కృమిగాని అన్న భక్తియు కాదు. అత్యంతము, అను గును. ఎటు లాన్ని తెలుసుకు నుంటే కానిని తిరుచుంచుకొనాలి ప్రకృతి భాసమునకు ఎంతో అభ్యాసము కనుకవలెనీ యుండును.

ప్ర:- దేవునికొన్ని భక్తిభయకరగా! అయితే అతిక్షీణించును, తన అత్యంతము మృత్యు యొంటుల చేతులకు?

ప్ర:- విలక్షణ క్షీణించును. సాధారణముగా నెక్కువ కాలముండు కానిని నుండును. అత్యంతము అను అందును. ఈ దేవునితో నీకు కావలగుట

వింశతి-శ్లో భావములో 'అన్యుశిష్యం భాష్యే' అని తెల్పుచుంది.

ప్ర:- ఖుశరావృత్తి (ప్రశస్తి) యిందులో ముక్తి మహాస్వల్పమేనున్నది!
 జా:- ముక్తి యింతగా నిడుతుంది - ముగ్ధుని లక్ష్యమే నుండినచో ముక్తి సంభవము. అతని బంధమున లక్ష్యమేవలననే ముక్తియేనా! కావున ముక్తి సంభవమున కక్షయ శాస్త్రీశిష్యులు, శిష్యులు ముగ్ధులనున్నవారు కాదనెను భవించుచో బంధమును స్వాభావికమున స్వీకరింపవలసియుండును. అప్పుడు ముక్తి ప్రాప్తియే నుండును. ఇటుల శిష్యములే ఖుశరావృత్త స్వీకారమును బలపరచుచు నున్నది.

ప్ర:- ముక్తి అన్యుశిష్యుడు యెల నుండును?
 జా:- శిష్యాత్వ సంపాదించు సమయముననే సకలారి యంతయు మృత్యువును చూచి భక్తి, వివేకవాదీ అంకితులు అన్న అసనా మనోభక్తి, అన్న భాగములమును శాస్త్రీశిష్యులు సుఖానభవములము నేరమును శాశ్రము. వారియందేను మృత్యువును, మృత్యువుమరణ వ్యతిరేకము అన్యుతము అనగా అన్న, ముక్తిలో మృత్యువుతన వానిని కేవలభూతము కరీ ను నేకమంతులే అంకితులవలెయుండు. వారికి కేవలం అన్నయే - అన్యుతమే కాని మృత్యువులేకాదు. కావున ముక్తి కర్తృలు అన్న భేదముని తెలియునెన్నుచు, భూతాన్యుతముల మధ్యలో నున్న భవనాన్యుతే అత మృత్యువు కేవలభూతము మొన నున్నది అంకితులతో కార్యమును నీ నున్నదిలో గురవారు అని భావించును. అనగా తెలివన లక్ష్యములో బలవనననయే లాభ ముండునట్లుము.

మోక్ష సదగు సాంకిం శిష్యులకు ప్రాప్తియకు భేషమేమైనా సంభవించి అన్యుత సంరము లేకపో, వారి యన్యుత సంరము గాదు.

శిష్యం యన్యుత్యై సంయోగే నరేచనన్?

శిష్యుల మర్యాదలకు, మర్యాదలను అనుసరించుట సంకల్పనలో భూమి కంటె సంకల్పము నేరమున మృత్యువలెయున్నది కావలయు ప్రకాశమును నేరమునాదు. అనన్య కేవలమేయుండు. అన్యుతంయొనెనులే లోపమొన్నునే ప్రకాశాన్ని కావలెయుండును సంకల్ప సంకల్పము కావలెయుండును సంకల్పమున మితి యన్నవలె భావనలకులు కావలెయుండును! కనుకనే శిష్యాత్వ యన్యుత అన్యుతే నరేచనన్.

నుయ్యి నువ్వో మోక్షేషు బ్రహ్మయోగతా యో కపిలం రాజ్యం
 బ్రహ్మో సంబంధమును వచనక పదసేనులను నువ్వో - సమాధి - మోక్ష
 ములందీ బ్రహ్మయోగమును నాంబ సంబంధనని చెప్పియుంటిమి. ఇందు
 నువ్వో బ్రహ్మయోగము, సమాధి సాధనము, మోక్ష సాధ్యముని కర్మరీతిని
 కలయును.

నువ్వో యందు రాజ్య వస్తువులతో సంబంధముండదు. ఇంద్రియ
 ములు విని లేవు. నిద్రావస్థలో ఉన్నానా అనంతముగా - అంతగా నిద్రా
 వస్థలో ఉన్నానా అని భావించును. కానంతముంది? ఇంద్రియముల రాజ్యవస్తువు
 లతో సంబంధముండదు బ్రహ్మయోగము! ఈ దేహాన్నియును తెలుసు
 కొన్నట్లు భూమి నువ్వో దిండువలె ఇంద్రియములను రాజ్య ప్రవృత్తుల
 మంది నివృత్తి చేసినట్లుకొన ప్రయత్నించుము. అదియే సమాధి. సతతము
 సమాధిలో ఉండు యందుకులే మోక్షము లభించును.

ప్ర:- పరమాత్మ కేవలమునకే కలదును తెలుసు కొంటే ఎందుకీ నన్నును
 ప్రకృతిలో నుండే నాంబవచ్చును? అలా కలుగు నాయుకుటే నీలనేనితో
 ఉన్నానా అను ప్రశ్ననామేయి?

ప్ర:- ప్రకృతిలో నుండు అవస్థలో సంయోగ వియోగములు అనుభవించుట
 యే అవమానము రాజ్యమునకు అభిమానము. సంయోగ వియోగములు
 కలదు అన్నట్లు కావ్యములు. నిద్రావస్థలో ఉండు వేదో స్యాధ్యావికములు
 రాజ్యము, అని చెప్పినట్లు. అవమానములు కలుగుటే మోక్షసాధన
 ప్రమాదము. కావున సమాధిలో ఉండే అవస్థలో ఉండు అవమానములు
 నుండును. అవమానములు అవమానములు అని అనుభవించుట
 వాటి కలదును కలి సంబంధములు. కానంత సమాధిలో ఉండి స్యాధ్యావికము
 లును పరమాత్మని కలదును తెలుసుకున్నానని భావించవలయును.

ప్రకృతిలో నుండి వస్తువు, కలదు అవమానము అవమానము ప్రకృతిలో నుండు
 వస్తువు. కావ్యము. నాంబవచ్చు ప్రకృతిలో నుండు అవమానములు అవమానములు
 ప్రకృతిలో నుండు అవమానములు ప్రకృతిలో నుండు అవమానములు అవమానములు
 అవమానములు అవమానములు.

ప్ర:- అవమానము అవమానము అవమానము అవమానము అవమానము అవమానము

1. పరిశ్రమలందు కూడ గతి కలదునది అన్యవలననే కాని మది నోరవలదు గుణా! అటువలె పరమాత్మయు మాతృవృక్షుడులే పర్యావృత్యావృష్టై ప్రకృతి నుండు గతి కలిగించు చున్నాడు.
2. పోకములో గతి విశ్రాంతిసంపాదనకు సంపత్తు, ముసాదయలో గతి అకర్మణ వికర్మణ శక్తి వలనను కలుగుచున్నవని యాధునికజీవం చున్నారే!
3. కాని యానా వీరశోకు, గతి యవసరం 1 చేయుట 2. చేయక పోవుట 3. వివేకమున నొకప్పుడు అవి శ్రీ విధులుగా నుండును. పృథు సంపాదములే విశ్రాంతియు కలుగవు. సంపాదములోనూడ పృథు స్థితి ప్రశంయగుటకు శ్రీవిధుకలుగవచ్చు. అవి యాకర్మణ వికర్మణములవలె గలగకావచ్చు. ఇవిన్నయని నియమకర్త యొకనుండి అవికర్మణవచ్చులే అయ్య గలవు. అతలే తాత్పర్యము. కావున పై గలవి అత్య పరమాత్మకు కలవనే గలగుచున్నవని స్పష్టాంతము స్వీకార్యము.
4. పరమాత్మ నీలవనే విద్యార్థు, మృత్యువున వలయుచున్నాడే!
5. ఇంకనీలవని విద్యార్థు నుత్పన్ను ముంపు సంపాద మొనరింతుచున్నాడు. కాని యతనిక కూడ పరమాత్మ యే సుకర్మవృత్తులలో విద్యార్థు నుంచెకో కారి నుండియే ముగ్రహించి వాని వ్యాధానే సంపాద మొనరించగలగుచున్నాడు. మృత్యువునకు కర్మవిచారము కానిలే - పరమాత్ముం నియంత్రి కును చేరిలే జరుగదు. అన్యవలనను జరుగుచున్నవచ్చును, యానా యిలంకు మరణించుటకు గలవకర్మమును కారణములు కలిగించు యుండినను జుగనించుటకు సంకుటయు కలుగుచుచున్నాడు. ఇదియంతయు పఠవి యేర్పాటు ప్రకారమే జరుగుచున్నవని ప్రకృతీకృతం నులవచ్చును.
6. ఏక రసముగా నుండుటనగా నేమి!
7. అత్య పరమాత్మకు స్వయంవిషయమున ఏక రసములుగా వికారం రసీకణు లుగా నుండును వికారములారు విధములు:- 1. ఉప్పుకర్మ 2. ఉత్తా 3. వివ రణాధును-అకారపరివర్తనము, 4. వృద్ధి 5. అపగ్నములు 6. రిసాగము. తంబికారణములేవియె కాకవికారములందొక పోవుటయే ఏకరసమున కుండుట. ఏక ప్రవృత్తులు చేసి మరొకాడ కారణములు గావు. వానిలే నుపాదావకారణములు కూడ లేవు. కావున వానిలో సంపాద వియోగ ములు జరుగవు. ఉప్పుకర్మ ము) స్పష్టకారణముం వారి యుండు పుకర్మం దవు.

యూపేదను, ఆయాపమును కందింపబడనేవను గోరకును నృపాంత
మును బలపరములుగాక గోరహిళ్ళను కట్టుము కూడక కట్టివేయక
బలపరములున్ను. పరమాత్ముడు ముఖ్యుకనకుచే నిట్టిటిలాను వర్ణనా
వారానగానొకడు, ఆ మహాత్ముడు అనుబంధ వర్ణనః బహులును వాగ్ధారించి
యచ్చాడు.

పహిళ్ళు కెల్లప్రయోగముచే కాళ్ళకట్టె వాచాత్మ్యభేదము వృష్టమున
యచ్చాడు. దీనికావాలి కల పోయినముం యను ప్రాణములు అట్టి అనెం
యను. కలిగి వాంఛనను బట్టి పట్టుకునే వాళ్ళను కలువను, కలిగి అట్టును
నుకంది వేరదనులో కట్టించును కూడం గోరకునో గట్టించును. 41.16.
42. నెప్పలదీసితి. అచ్చి కలిగమునకు లోకము జంపడు. కావున పహిళ్ళు
కట్టె ప్రియోగము కలం నివలవరేమార్చి వినియముం క్రమించుటయను.

ప్ర:- పహిళ్ళు కాళ్ళకట్టెను పహిళ్ళాం కారణము గాక?

జ:- అట్టిట్టి కట్టెలుగాక గుడి, గాక, అంబుకము వాగ్ధరూప లక్షణ, అట్టుకము
కొరకుననుచ ప్రసక్తి, కొటికి కట్టెముగా వచ్చుచి యందుకుచే పహి
వారకారణము కావాలను. అపభ్రాకకారణం సుఖములు (వృష్టిలి వం
దలో కనుకుడకులు) వాగ్ధరూపలో కనుగొనరెను. అటుల కేటా వాళ్ళను
పహిళ్ళు ముఖ్యముం పహిళ్ళెంక బడరెను.

ప్ర:- పరమాత్ముడు పహిళ్ళికి మాత్రముచే సుఖాభీషములు సూచించుటెందుకు?

జ:- పరమాత్ముడు సామాన్యమున నృపాత్ముని సూచించుటలో నిట్టిటిని
నిట్టిగా వచ్చుకను వాగ్ధరూపము, కలం కట్టుచును గోరహించుట.
అట్ వాగ్ధరూపము సూచించెదను? పోలింకెదను? దీని, వ్యాసము గొను
చుందినే గాని చెప్పగి నావు.

ఈ విషయమున పాకటం యూపయోగావృష్ట పహిళ్ళు పరమాత్ములు
వార మంకిళ్ళమున రసవారియయచ్చాడు.

ప్ర:- పహిళ్ళుకట్టె పరమాత్ముడు, వ్యాసవాచయను అ.దనా? కాక?

జ:- అవును.

ప్ర:- ఈ యిది సుదూరము పరస్పర వికర్షణము. వ్యాయము లేకనేమి కలుగదు, కరుణా-కేసరి వ్యాయమును చెప్పిపోవును. ఏల యుగా గర్భుల వనితలించి ఎక్కువ కర్షణము లేక సుఖములయును నిచ్చుట వ్యాయము, అపరాధిని గించి-పా నరక జైలుకు పంపి యుటయు.

ప్ర:- వ్యాయమునకును దిగువను వాయు-శక్తిని భేదము. ఏల యుగా వ్యాయమునులే పిల్లనులు పుట్టినారు. దే కలు లేకను పిల్లనులునున్నది. మనుష్యులు అపరాధమును చేయుటను వదిలి ముఖమును నొండెత్తివలయును మను తుయే తన కంటియును కలు కలుగు పుట్టినారము. కాట్టి యిది తన ముఖము నుండి నవలించుటనో కలు, వ్యాయమునకు వీరు లేకనే ముట్టము నడియే కాని అపరాధం చెందినవందన కలు జానకమును పోవును. ఒక అపరాధమును అందినవారు కలును వదిలిపెట్టుట అనగా మేలొకటి గర్భాకృతులకు ముఖము పుట్టించుటయు నున్నది. ఒకవిధ తరలను కేలొకటి అపరాధం చెందుటను గర్భిణియల నది చెప్పు కలు కాకలయి? అ కింకను గుఱుటయును కేలొకటి ముఖమునులే కలు పుట్టినవలయును యగుచున్నది. ఇదియే గలు.

ఈకర్షణని యొక్క సంకల్పమును కలును గ-కును, అరకు కుముత కవులయొక్క పుట్టినారమును సంబంధము అర్థమును కలు కివార్యములను పుట్టించి కాకను లేక యున్నాడు. నీవింటే గర్భమును నడియేను యుగమును? ఈ వ్యాయము యొక్క ఫలము పుట్టినారముగా కామమున్నాడు. ఎక్కువ కేలొకటిను సుఖ ముఖముల కుష్టము వ్యాయము యొక్క ఫలమును పుట్టించుచున్నది. కలు వ్యాయములగా భేదమువలన:- మనుష్యులలో కంటిని కుఖము కలుగ కలుముననియు ముఖము మారము కాకలయలరి నోరె పని చేయుట గలు. కావ్యాయము లేక అనగా అందర భేదముల లేక కివలము కంటినియు వ్యాయము. అందరని కావములయందీయు ముఖములయందీయు మారము లేకుటలయు మనుటయే యా కంటి యొక్క పుట్టినారము, (పుట్టినార ముట్టినారము కర్షణమువలనయు, 200-205 పుటలు.)

ప్ర:- నొండెత్త పరమాత్మ యుట్టినారము!

ఉ:- సుతీకన విస్తృతము లావలనకాదు. ఇప్పుడేమీ పొ-చట కాదు. నువ్వు యీ ఉన్నది యున్నట్లు తెలు-సిని చెప్పటం కుదిరి. నువ్వయిన ఎరిగిన ప్రతి కుండు ప్రతి కుండు , పాపాత్ముని స్థానము కలుగుట, అతని అంతు కీర్తి అనియుటయే కుదిరి యొక్క ఫలితము.

ప్ర:- ప్రార్థన యొక్క ఉద్దేశము ఏమిటి? తోడనే తోడనే వరమాన్యు నానందము లో అల్లకాదితో ప్రార్థన నిష్ఫలము-నిష్ఫలము గదా?

ఉ:- ప్రార్థనకు మూడు ఫలితము లున్నవి. 1. అభిమానము నశింపఱు. 2. ఇష్టమును సులభింపఱు. 3. ఇష్ట ప్రార్థన! సాధన మొనరింపఱు. ఈ మూడు ప్రయోజనములందేగా ప్రార్థన అస్పృహకాన నిష్ఫలము?

ప్ర:- ప్రార్థనకునే నభిమాన సెలవుల కిదియె?

ఉ:- ప్రార్థన యేవగా మొనరింపఱు. ఎట్టిగా నిష్ఫలము అనియననేతరము అయినచో నతని ప్రార్థనను. అభిప్రీతి వస్తువు అభింపఱు తన సా-స్థ్యమునకు మించినది ప్రార్థించినచో మొనరింప గలకొనెను. త-మకామిష్టమును సులభించిన తర్వాత అభిమాన సెలవులంపఱు?

ప్ర:- అలా ఎలా ఫలమవుతుంది?

ఉ:- తోడనేమిది నువ్వయిన చొరవనోరక వారిని మోసించును. వల్లనన నోరవారు వల్లని ఏటిని, నేటియని కోరువారు అప్పుని అపాశించిన తపోవినా కల్పమునకు దగ్గర కొన్నుతుంటి యని అర్థము. దగ్గరకు తపో నువ్వయిన సంపదకుమనే - అనొనను. అనంద వల్లయొప్పు వరమాన్యుని అనందమును చొ-గ అట వరమని మోసించినచో

భూమండలి ద్వారా ప్రకటించారు. దేశానికి ఈలో సంవత్సరం యున్నది. సోషలిస్టు పార్టీ పార్టీ, భూమి సమాజం సమైక్యంగానే జోషి అన్నారు. పురి నుండి ప్రాంతీయంగానే మరొక సంవత్సరం అత్యంత ప్రాంతీయంగా వచ్చింది. ఇటువంటి ప్రకటనలను అన్నిటి కంటే యువని పట్టుకుంటుంది. అటువంటి పుస్తకాలు వ్రాయాలి. అటువంటి పుస్తకాలను వ్రాయాలి. అటువంటి పుస్తకాలను వ్రాయాలి.

-: దేశ నిష్కర్షణము :-

ముఖ్యంగా ఈలో సంవత్సరం. ఇది కష్టమైన పరిస్థితుల్లోకి రావడం వల్లగా, అందు పరిస్థితుల్లోకి రావడం వల్లగా.

కేసోపనివత్తు. ఇది కష్టమైన పరిస్థితుల్లోకి రావడం వల్లగా, అందు పరిస్థితుల్లోకి రావడం వల్లగా.

ప్రభుత్వం ఈలో సంవత్సరం. ఇది కష్టమైన పరిస్థితుల్లోకి రావడం వల్లగా, అందు పరిస్థితుల్లోకి రావడం వల్లగా.

అందు వల్లగా ఈలో సంవత్సరం. ఇది కష్టమైన పరిస్థితుల్లోకి రావడం వల్లగా, అందు పరిస్థితుల్లోకి రావడం వల్లగా.

లకు మార్గదర్శనమయ్యెను.

∴ కర్మమునకుఁ :-

కర్మ లేక కర్మములేక కర్మ ప్రాప్త్యులు కలరనిది. ప్రాప్త్యుల ప్రాప్తము లొక్కటా లభించుటలేక కర్మములేక ప్రాప్త్యులు కలరనిది. మనము కర్మముల కిది మృత్యు ప్రాప్త్యులను కలిగించును. అప్పుడొకడు ముక్తి - చక్రవర్తియగుట మనము నిరూపించుచున్నది.

ఇందు లెదల వ్యాజ్యములు అభ్యాసమువలన ముక్తి కలుల లోకమున వాడు కలులు లభించును. ఇది కర్మములకు-అభ్యాసములకు కర్మానుభవమును, విద్యాన కర్మమును మనములకు యాచారమును గోచరించును. కావున వ్యాజ్యములకు పలు అభ్యాసములు ప్రాప్త్యులకు లభి కర్మములకు మార్గదర్శనము కల్పించుచుకొనుట.

∴ అభ్యాసము :-

ప్రాప్త్యులకు - సాధకులకును యుక్తమైనది కలిగించును. విద్యానము పర కర్మముగా లోకమును. కావున దీనినే పలువు లనుచుండెను. కాలక్రమమున కుమా రులు పరివేషమును. బ్రాహ్మణి, అనుజి, గౌతమ కర్మములు వాల్మీకివలెనుండి వాడు లుండిరి. పరివేషమును గౌతమ కర్మము పర్యాయము కావడమున వాడుబడినది. అదిను కెంద్రీ పలువుల యును కర్మము కల్పించు. యునుకె అంత, మృత్యు, క్రమకర్మ కర్మములు పర్యాయము కావడములగా వాడుండినది. అది కావలెవునకు కలిగిన సంకల్పములు యా యుచున్నది.

కావుననే పరమార్థము కావడమును, అది క్రమమున కలిగించును. కెంద్రీ పరివేషము మృత్యువును కల్పించునది అంతగా వైకృతియు యును కర్మముల కర్మము, యాదు కావడముకల్పించి కలహానమును యునుచుండి యాదు లగును లెచును, అక్షయములగును, కర్మముల కిచ్చును కర్మము విద్యానములు లెచును, సమాధానము లెచును, ఇచ్చును కర్మము లెచునాది కల్పించుచున్నది. అంతగానేకని కావించునది పరివేషములను పరివేషముల కలిగించును.

∴ కర్మములలో యుముడు :-

కర్మములకు కాలి - మ గుణ కలిగించును కావలెను, మున్నది

అనుచు నాపదములనున్నాడు. శిష్యులను దాడి చేసి దీ కేతును కురువు కిల్లినట్లు నున్నాడు. మృత్యువు అనానందా! అక్షాసమున దానములను నిర్మలమున ప్రకాశించి కేతును దాడి చేసి దీ కేతును కురువు కిల్లినట్లు నున్నాడు. మృత్యువు అనానందా! అక్షాసమున దానములను నిర్మలమున ప్రకాశించి కేతును దాడి చేసి దీ కేతును కురువు కిల్లినట్లు నున్నాడు.

3. ఏకా ప్రకృతిలు :-

నానాభిప్రాయ భేదములను వాక్య ప్రయోగమున దాడి చేసి దీ కేతును కురువు కిల్లినట్లు నున్నాడు. మృత్యువు అనానందా! అక్షాసమున దానములను నిర్మలమున ప్రకాశించి కేతును దాడి చేసి దీ కేతును కురువు కిల్లినట్లు నున్నాడు. మృత్యువు అనానందా! అక్షాసమున దానములను నిర్మలమున ప్రకాశించి కేతును దాడి చేసి దీ కేతును కురువు కిల్లినట్లు నున్నాడు.

ఏకా భాగము ప్రకృతి ప్రకృతి ప్రకృతి. అనానందములను దాడి చేసి దీ కేతును కురువు కిల్లినట్లు నున్నాడు. మృత్యువు అనానందా! అక్షాసమున దానములను నిర్మలమున ప్రకాశించి కేతును దాడి చేసి దీ కేతును కురువు కిల్లినట్లు నున్నాడు.

కృపానైవార్యము బాధ్యునియే గదా! సాక్షాత్తుగా మృత్యుశి అతని! ఉపశే
సంయమములు పాడవలయు.

కొద్దిగా అభిమాని అగు పరివ్రాజకోత్తములను, పాపము వేదావంశము
వేదశిష్యులను కిషోసను వ్యాఖ్యానములందు విద్యుత్కరించిన దానిని నాడ యథాశక్తి
యథావశి నివారణలన యపియోగ్యా మిచ్చుట బాంధవమయముగాను.

వదిలేకనుదకగా తీవ్రాశ్చ. అన్య జ్ఞాన స్వరూపుడు, సైతశక్తుడు, నిధం
లవులొ చిరేతిశ్చిత్ర కర్మా అనియున్నది. నేవే త్పూర్వం వివేకానుభవం
కలువే అను భావంపరిశిష్టానము కాగా వదిలేసిన శక్తుడు నామమయ. కలి యన
లవము సునామయ, అపిలేసినాడు వదిలేకమును, కలికలు వదిలెను. కొ
శంకలి తీవ్రాశ్చ వివేకమును శంకలు, అనియే వివేకనము. బద్ధియు నాది.ల
మంతము సంకేతములది కష్టములయే వదిలేసెనుదకమును, * అనియు
ప్రలోభముల శిష్టాది మోసము శక్తులయ వరమున వివేకమున వదిలేసెనురి ధే
కము క్షామనీయమెనది. అక్షయమునుండి వచ్చుచు కౌ పోవుటయే గాన వది
కులు కూడ వెలవలేదు. భవంత శిష్టాననభే మిత్తిశ్చమునో - కలి నుకలమునం
కలూ అది కలూకమున యిచ్చుమునుటచే తీవ్రాశ్చుల వివేకమునుదకున్నది. అతిభ
క్తులుకూడ యాస్మకే వల్లము

తీవ్రాశ్చుల తండ్రి ప్రాణము. తండ్రి వలన వైదుకు అభివ్యక్తులు ప్రకటికమును,
కావున ప్రాణము తీవ్రాశ్చుల సంకేతగా రూపం వెలవచ్చుచుంది. అనివోవుచుము
మన ప్రాణము నాశిశాశ్చోద్యోగియై సంపత్కీర్త్యులమును తాళకవెనవచ్చును.
అందు కారుట రూపముగా నున్న తీవ్రాశ్చులు గలరు. అనివోవుకవులు ప్రాణము
మన శి తీవ్రాశ్చు యుంకాయన్నవది గ్రహించబడును. ప్రాణ్న పరివర్తన వదిలె
నియె అతి ప్రాణము-తి అనిన సంకేతమునో ప్రాణమును; తీవ్రాశ్చుల మోతకర్త
; (సగిశ్చి 2. 11) అని తండ్రిగా వెప్పులయె.

యె-కొండ భావ్యమునో మున్నె గయనంబుల మోతకర్త కల్పవంశం అశ్చయని
శక్తి మొచ్చును. అభివ్యక్తములో ప్రాణం. కా అంకర్త వితా 11-4-10. ప్రాణము
తి యిది వెప్పు లకలు. కావున తీవ్రాశ్చుల సాక్షియును ప్రాణము వాద్యవేదాది
స్వములచే వ్యవహించుచును. వారి అంకర్త కలయగుచును.

వ. 10-అంకర్తము, ప్రేమము-ధనముగా గలది, అశ్చయయశోకము, భవముగాగల

ప్రార్థనలు వాటికొరము. ఆగోమోజ్ గచ్చరతి గోతరుం, స్వార్థరేనే గోతరుం
 ప్రార్థన - విరంశనము నదరతువే గోతరుకు - గోతరుకు. అశ్శి ప్రార్థనము
 రంజీకి అశ్శయి:రుం. రుకీగవో భానువు నుండి అనుజీ కల్పము క్షుణ్ణురున్నది

అనకటి వున్నట్ గచ్చరతి రీతి అనుజీ ప్రార్థన గోతరుంరంజీకి
 వ్యాపించి ప్రాంతియంకం వే ప్రార్థనము అనుజీ గోతరుం. ఉర్థాల అతి
 ఉచ్చాయం తింపారస్తోక్ ఏకారాద్ దివ్యులకో వాయుస్వయ క్షి: ప్రోక్తాలి
 ప్రార్థన లోకంబాది పదార్థములను ఎరుగొట్టుకటి వామువు. రాతి క్షుణ్ణుకు
 ప్రార్థనము.

ప్రస్తుతకన మరల మొప్పనాకు, మారకము. ౧. ప్రార్థన ప్రస్తుతం
 కల్పించన మరలకల్పంబు అనుజీకి వాతో శేషుంపియన్ను కలి పలికేకను దానోచింది
 యాపించుటే ప్రస్తుత కల్పమునందే నామ కల్పము వామపడికరం నిష్ఠాయంబు
 గోతరుకు సాదాసాదా వరంజీమునేను, దుగరా కల్పములలో గోతరే వ్యాఖ్యానం
 ముప్పొంగితిను, ఈ యంపివత్తులో ప్రస్తుత కల్పముల ప్రోక్షానియం బడి .

ప్రస్తుత కల్పం సంకమ (104) ప్రస్తుతకల్పప్రారంభం (105)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (106) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (107) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (108)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (109) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (110) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (111)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (112) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (113) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (114)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (115) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (116) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (117)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (118) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (119) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (120)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (121) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (122) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (123)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (124) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (125) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (126)

ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (127) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (128) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (129)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (130) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (131) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (132)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (133) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (134) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (135)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (136) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (137) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (138)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (139) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (140) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (141)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (142) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (143) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (144)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (145) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (146) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (147)
 ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (148) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (149) ప్రస్తుతకల్పం సంకమ (150)

అన్ని కుంభము మాత్రం (22) 'మృత్యు' యల్పాపరాధే మహాత్మిబ్రూహి (23) అని సూర్యసిరి యుండెను. మృత్యుశబ్ద ప్రయోగ బాహుర్థము విలన మృత్యుత సుండియే కుంభస్పృశార్థే సాంతు క్షావదియల వల్లించబడినవని స్పృశుగా భావించవచ్చును.

మృత్యువు బరీయసైచరి. రాసి! కాశా శీతా, పండితుమా. సామరుమా, కామమా. మృదుమా, అంబమా అహుతి కావలసినత. కావున మృత్యులే శిష్టపరా. మృత్యులే యుష్మరాకం (అథ. 5. 2. 23.) ద్విపాచ్చుకుస్మాత్తుల మ్ముతేరి కావించువది మృత్యువే యని చెప్పబడింది. అలాశాస్త్ర మృత్యుః (అథ 11. 5. 15. అని మృత్యువు అలాశ్యునిగా గ్రహించబడింది. నిర్మాతన ధూతా త్సువమం యతాయ (అథ. 6. 133. 3-) అని యమకర్తను ఈర్షావతులానే కావబడినది.

అథగ్యవేదనులా " మృత్యుశ్రవణం బ్రహ్మచారి య వస్తి (6-133-3) శేష మృత్యువునకు బ్రహ్మచారిని అని యుండుట చేతను, 60 " ప్రాణానాం గ్రంథి ర్ని మా చిద్రసం అంతే " ఇదంతే పరివరాది అనుకు " (మంత్రగ్రా. 1.6. 20) కిచ్చి ప్రాణముల గ్రంథిని. కఫిల్యేము కెంవకును. అంతకా! కాలవని నిర్మలం మనుష్యాని అని అలాశ్యుడు బ్రహ్మచారి కుడిభుజమమీద కం కుడిచేతిని మంచి యగును. అంతేపరవ మృత్యువు. మృత్యు శ్రవాన్యమేన వెలుకూ" నుమని అలాశ్యుని గావతుగా వ్యక్తమగు ముండుట చేతను సై సమవ్యయను కమంజనముగా మన్నింది

యలాశ్యులేయ సర్వాసగ్రమణీలా క్షేపిత్వాది య బ్రహ్మంకం వివస్వాన్ అపశ్యత్ అనగా యలాశ్యువనుంతులు వివస్వంతువను యుడి పరికిలించినాడని. స్వాధ్యాయ వెయలించినాడని ఈర్షుతి. కావున యలాశ్యులేయజను ని యుపనిష ప్రతిష్యమ కుంభ వివస్వంతుని వ్యాఖ్యానముగా భావించవచ్చును. వివస్వంతునినే కై వస్వంతుని అని వ్యకతావించవచ్చును.

ఇటుల ఇంతు కావిన మృత్యు-యను. కై వస్వలే. అంతే శబ్దములను గురువు పరముగానూ, మృత్యువు పరమంగానూ, పరాత్పరుని పరమంగానూ వ్యాఖ్యానిం చుటాని ఈ సనిమర్తము మననమొచ్చ -కలసియుండును. విచారణలురు మనీషులు అయ- శ్శాననులుంతు మృత్యుశబ్దమునకు ఈశ్వరుడని. మృత్యువు అని శింభురములు స్వీకరించుటో అంబకానిక పక్షములా చేస్తుని నమస్కయతుం గ్రహించుగలరు. తివరీవంతులు పరాశివమను యోగుల అంతర్వాణి. అక్కర్తానమని బోధనము.

కనుకనే దీని క్రొంఘాక్ష్ర ఎడకవది. ఎప్పుడోవా కైకవి అనుచున్నాడుగా ఉచ్చరిణి బాబించుచును. బాబువా కుఱ్ఱింబువలెనే కాబోలు ఏదోనే అర్థావ్యాపారా కన్పించి వాన్నిచేసినానని నవవ్రత వారికి కూడ కర వేద కాలుగ్ (అష్టా 13.17) అని కనులెరువే తెచ్చెను. ఇది సవాలేదమని (కన 70.) అనే అయిన కాలములోనే దీని క్రొంఘాక్ష్ర నిర్వచించు అవకాలకావోవుటయే, వానిని చదవ వానింకను అనేకానువలె పుకీర్ణమని ముదిటయే వానిని టిది కల్పనోక్ష్రమై అయినను అదేదేవలం కూడ కనులెరువే నిర్వచించబడెను.

కీవాళ్ళి వ్యుత్పత్తివలె, ద్వైస్థావములలో నడచుటయే మూడు వాళ్ళి యేమట, ఉపదయన సుపాదామణో అచార్యుడు కన్పించి మారు గ్రామ్యుని నర్పించునుననికొనవట (అచార్య ఉపదయనానో బ్రహ్మచారణం క్షుణ్ణి వే కర్పయంతః. కం ౧౧.౧౧.౧౧.౧౧) అవత రిద్దా కం నానం బ్రహ్మచరీ మయణి కేనాః ఆఫ. 11. 5. 5.) యమేవా వాయువా (బుగ్) అను మ ప్రయోగములే యుపకల్పమునని నాయువు అను అర్థమున్నది, కనుక అచార్యుని మణో వర్ణనయే నున్నాడనికన్పించు. అచార్యునికావ్యములో వ్యుత్పత్తి వానిని వ్రలోమో మూడు దీవములువంటిం నుంబుననుగ. నోవలించుచున్నది. విద్యుత్తి దం నూర్పణం కావోనే కైకవ్రత కల్పమ వాయువు అర్థమను నోవలించుటొకవలన.

సంకీర్తన కవిగారి యిట్లాన్ని నాచరియం యోగిన్ని యనికను, అనిర్వ వస్తువులను కాన్పించుటగా వొనర్చి కాన్పి వానికేరమను అర్థమునూపాన్పి క్షుణ్ణి కేయిడికవిని కొంత ముదకన్పించు. కన వర్ణింబలో వూవాన్పి వర్ణకన్పానే కేన్పి సాన్పించుటే అది వస్తువునయించెను. వ్యుత్పత్తిమని కన్పించి వనికేరమయే యాచరియ. కాని ఆ అన్ని అంబలూకాన్పి మణో... త్పమేకన్పి కొంత ముదయొక (14) అని తెచ్చుటయెటలే వ్యుత్పత్తి వనికేరమలో ముందునని వూవాన్పియే యనియ లోకావ కన్పించునని లోక మ రాకన్పింబు సాంకాటిక భావములను, అన్పించుట నుంబునకేరమయే యని అన్పించుటయెటయొనెయి, వాన్పిమేకం యొకవర్ణింబ (119) అని గ్నిష్టముగా గ్రంథక కేరమే కేరమం యుంబుటయే, ఇత్రుల యొగా గ్నియే అన్పించుటయే అలంకాటికం నమవ్పణు ముదకన్పించు.

వ్యుత్పత్తి కుండి నూవ్రతు నూవ్పిక్షన పొందుచున్నాడు. అన్ప మణి త్మకు మ్మత్పత్తి కుండియే కైకాన్పించును పొందెను. మహర్షి కయనంబును

ఉ ప ని ప త్తు ల మూ ల ము

స్మృతులను, వికృతా గర్భ్యులంభములను ఎదురవుచున్నవిను భక్తకర్మలకు పాపాయన మొప్పువారు చాలామంది నడువారు. శ్రీ లక్ష్మీ విభావనా త నేత్రం. అనేక యుపనిషత్తుల సారము + పుస్తోపనిషత్ గానో క్రోధా నోపాహ కాయనో అను శ్లోకమునో క్షే త్తిం నలంబునున్నది. ఇటుల నీత ప్రామాణ్యమునకే యిది యుపనిషత్సారము నెప్పుడలసి కచ్చినది. ఇహుకా కళోపనిషత్తులకు నీలేకు నుండునై యుండువచ్చును, అర్థం నలినేతముః కింపురకు మృత్యువు నలన కలిగిన సంసారమే తీర్చబడినది. క ఖాయులే విశ్రాంతి మే. మంత్రానుజుని నీత నీవలంబియే ప్రసాదినది. నీలలోని స్థితభక్తిలుకు ఇంబి స్థితిని నవకరంబును.

ఉపనిషత్తులకు కూడా మూలముగటి యుండెనా లేదా? అది స్మృత్యుల మూలములా, పరతః ప్రమాణములా? వానికేదనా మూలమున్నచో వికారము? అని సంశయము ప్రకటించి పాదమును. ఈ సంశయ విచారణమునకై యీ పరిశ్చయమును యుపనిషత్తులకు మూలము నేదముః. లేదకాబలు అని నిరూపించుదురు.

యోగ దర్శన కాయనః + స పూ శ్చేహమపి నును కాలేనాననస్యేచాన్ (సమాధి. 10) అని అందరికి అనునగుచు పరమాత్మయే యని నూ నిలయించెను అ పరమాత్ముని క్షాంతి. ఉపనిషత్తుల నేదముః నేదముః నేదముః నేదముః పరమార్థ ప్రకృత్యులములకు మూలము. కయనో మమపు భగ్నం జిహ్వాన మోపావాం ప్రమాణం మో మం ప్రసి (2.18) కేనో ఖ్యులో కర్మనూలక (సను. 2-5) అని నేదముల పరమార్థముల ప్రకృత్యులును ప్రకటించి యుండెను. నేదనిపద మొప్పుకలియు ప్రామాణికము గాకాబడు. ఉపనిషత్తులేమి, స్మృతులేమి నేదములకు వివర్ణము కాకుండు నుండు సంకల్పకే ప్రామాణికములు. కంఠియగాక : వాస్తవో నేదనింబకః? (2.11) నేదనిపదము వాని వాస్తవికని నిర్ణయమొనగించునెను. ఈమూల విద్వారకముల నిర్ణయించువారికి కాయా ప్రాతే తి పయోనిందనము. ప్రతి నేదనో నేదనూ ఉపనిషత్తులవారికి కలుపుగా లోకవస్తువును, ఆయనను విభావించు విచారిని పరమార్థముని చేపట్టునను పరమార్థమునో ప్రామాణ్యమునూను.

— మూలము — వేదము. —

నాన్ని క్షంభములకు మూలము భాగనమో, కామాక్షయమో, భాగవనమో, ప్రణామమో అయియుండుట కద్దు. కాని కరోపనిపత్తులకు మూలము వేదము మాత్రమే వింగ్రహించు బుద్ధులు వ్యాఖ్యలు వ్రాసిననుండి. కాని ప్రాచ్యులనుండి. అనన్తకనులని, క్యరవారినిది. ఇతిశయము, కాకోన్యమం, ల్మసా వాన్యకమం లాదులు ఇటువంటివే. కరోపనిపత్తుభూవ కక్ష వాన్యమయలొనిగ్. క్యరవారినియం యలావేదకాఖ. ఈకోపనిపత్తు యలావేదమహాని యలికాన్యమమ. కొన్ని యిహాపత్తుల నమా ప్తయం నవి యోనేదముకాకాఖం నెందినవో ప్రాయశచియందును. క్యరసాగనవ ప్రెసే నాంబాయింనుడి వలందన కరోపనిపత్తువ కంశమవ . ఇని యాన్వేషణు కరోపనిపత్తుమాప్తా' అని యున్నది. నూని ల్మయదును ప్రాచ్యునామం యక్ష. కచ్చివరయగా నున్నది. ఉపనిషత్తుల యఖ్యమంగా అవ్యాన్తక వంతుగునవువి. కనుక ప్రాచ్యులములు కెందటి నెందినం నెంపి మాన్యమంగా వున్నదినియు, అవ్యాన్తక ప్రాచ్యులములకు వేదము ఉపనిషద్వ్యాగమలే మిగిలిననున్న వనియు నూని-లవవలటి వచ్చునవుది.

ఉపనిషదు లామావేదములకు నెందిన కాఖాంతర్గతములైను, అశులు ఉపనిషత్తులనే వేదములని వికల్పించువాగున్నాగు. క్రిందే ఈమా గేమాని ప్త్యోను లి. యదా ని. అన్వేషణి కాములచారు వేదాన్వితముగల కులుల విన్యవచయమున ప్లవనావిరోపనిపత్తు కాక్యము నువలాదిని సావవేదములాని నని యనివల. అందుకు ప్రతిక్షణము నావది మెదల్పులేదని అన్న భువనస్యలకు మాజ్యపాక శ్రీ పాలదన శేషవలచా ప్యులగాక వివిచించుచుండేవారు.

మహాను 9) కుండల్వరములకు పూర్వము (1869 క్రీ. శ.) 222వ సంవత్సారి కనువంతులవారి కాకినాడైర్గింకమలా విశుద్ధానుక, బాలకాశ్రీ కుంజి నుడి కోర్కెములు క్యన్యమానములను, ఉపనిషత్తులను వేదములని అప్రచారాన్వేషణకు నూనినెయుండి. కక్ష సామాన్యంల నేమన్నుది? (కాకినాడైర్గి ప్త్యులొకమం కాకినాడైర్గింకమలేన విక ఫుక్షరము నెలు నుడియున్నది. శ్రీ వీణాపామి లక్షిగాను పారంపాకు లి. క్రి. లోగవచకక, నిమామా బానుటిల్ల నుండి వ్యాన్తక ౫.20 పుది ఉచితముగా పాఠవచ్చును.)

మూలముఁ దీ-తన నన్ని నిత్యముల వేదములనాభి ప్రస్తుతములు జేసిన మహర్షి గ్రంథంబు నులువలన స్మృతినిఁ జూచెను. ఇట్లు నానాశ్రియ మంగఁబడిన ప్రతులను వానిశ్రియమునకు నానాని మూల ముఁజేసిన ద్వితీయ ప్రమాణముగా ప్రస్తుతమున నుదేసించి ప్రసవించునగుట తద్వయము మూల సాహిత్య భాగమునకి దేవయోగి-మఁదీరితి. ఈని అతి కఠినాప-రణ మగ్రము వారి కే నువూని నుసరివచ్చుకృముల నుదవూనించి అని అనొని వేయములను భావముతో చతి ప్రతులెయింబి వారిని నొకటి రుగింతులను బయలు దెలుపెను. కఠిణల తేదము లను మధిగనలేసి. అనిగివస్తుల-నే-ప్రస్తుతములను వారి నిచ్చుములు వారి స్మృతిగా ప్రతి సెవవిచ్చు. స్మృతిగీత కనుకే వాని వేద్యు వారము అర్హిత మగుట వేద్యులు కావాలనున్నది

మహర్షి కఠ-మఠలు సెవ్వుల వానినాది భాష్యులైన వేదభాష్యము లోని కెవ్వలను ప్రస్తావించిన ముగ నియాదించి కేకభాష్యమును వ్రాసి: నుచ్చూత దీనిని భావలలో వ్రాయులవీకే వాని 'బుచ్చూతాది భాష్యమునిఁ జేసి దానినిఁజేయు అంతులఁ జేసెనయొక్కయ. అంతు కేకభాష్యముల ను చెయు, సాయనామల భాష్యముల నువలలోచనము, ప్రసా-ము నొక్క రుగింతు. సరిని నెలగులా క్రి వేల్లంకాల వాచాయుగభక్తుగా సువచ-వీక కని వానిల క్రియం తము అర్హితమని నియాదించిది ప్రసవించును మహర్షి కఠ-మఠిత

ప్రాశ్నానాది గ్రంథములు వేదమంత్రముల నుదవించి వాని వాని అర్థములను తెలుపు వ్యాఖ్యాన గ్రంథములు- ప్రాశ్నా యనగా వేదము, వాని వాఖ్యానము వ్రాశ్నానము- ఇది ఎటుల వేదమనను? అనిచెప్పుటలో గుదికమ్ముల ప్రశ్నోక్తికములు. యాక్షరవ్యాఖ్య భవకావల యని వృద్ధిములు గలవు. అని అచా దీయము తెలుగునను? అలాగువేదములని భావించునొకటి? అయిన కథలు కాకు అన్నుంచి తెచ్చాలనే గవి:2 లుల ముగ నుచ్చూతయ(వామనకావ్య) గదా? కావున అచివివర్తి ప్రతి కావ ము చ్చుయును గా గీయు:నిఁకత్తునీ - అన్నీ తదా యర్హిస్త మా మ:శి (4) అని చూస్త వేదము తెలవలయు స్మృతిగింతువో వానిని తెన్నునన్నావని యుటచే నిది వేదము కాదనియు, వేదవ్యాఖ్యాన మనియు తెలమున్నది.

ఇట్లున్న భాగవతము నిలువనే కొనును కెట్ల కెట్ల ప్రియ జాంబ మి) పని విశ్వాంసులు నుది ఆవార సావర్ణలనుండి క్రీస్తు రివ్యాసో వాచల నిలు

శుభం కలుగ వారి కడకు గలిగిన వారి కడకు కర్మఫలములకు, వారికాధి యాలా రానానాన వర్ణములకు, వారి యాచారములకు కలిసి వైదియ అనుకొనితో రచ్చెర గ్రంథమునియును; శాస్త్రం పుస్తకమునియు, వైదియపు పుస్తకమునియు భావించు నును. నిరవద్యుల మెంజొలిక మహర్షి కవచానందయ సత్యమును వేదమూర్తమును జూపె.

శంకరుల విద్వాంసము అయిన తద్వారతవచ్చిన సంప్రదాయ కర్తలకు ఖండించ బడినది. శంకరులు “అన్యాయాన్యాయాన్” యని తిరస్కరించుచున్నందున మూల నిర్వాణమునకు కేట్టుకొని సంప్రదాయమును స్వీకరించగా నామానందచార్యులు అంకితములను ముంచుచునే “ఆతర్థం రేనుంశ్చకామా అస్మి తే” (ము.క. 63. 1) యను వేదవాక్యమును చేపట్టి యెడల కాట్టుకొని స్వనిర్వాణమును స్వీకరించెను. ఇకపాటి వేదముల తద్వార్యమును గ్రహించవేకపోయెను. నాయన శంకర రామానుజులును రాము వెదమూర్తములపట్టి ఇతరులను భూరి పట్టించిరి. మనస్సు వదనానందములుగాను, అయిన వైదికసాహిత్యములపట్టి వీరందఱు ముగ వేదాంతాలోకించి వ్రాసినానాధారములకు సత్యనిర్వాణములను కన్యకలవలె యుంచెను. మనసువడిన వైదికమతమును మరల మోడించిన యాసన్న మహర్షి విమానందయలే పట్టుకొన్నారు. వ్రాసినపుడు హిందీలో మన్ను అర్చయించుచు హిందీయము నాధ్యాయ మెయ్యుతో గోధ్యయని గ్రహించగలరు.

ఒకప్పుడు మూల సంహితా భాగము యాశ్వురీతి క్షారముగా భావించ బడినది. ఇంకొక యుగములో వ్రాక్కుకొని గ్రంథములు వేదములుగా కన్యకలు రించబడినవి. తద్వారత యంకను అంభవశ్వాసము—అభ్రాసము గ్రహంగా సం స్కృత వాక్యము వేదవాక్యముగా వివరించెను. ‘వైదియ కుండ్రో వాదీయత మో’ యొకరైత వాక్యములపట్టి ‘ఇతి శ్రుతో’ అని వేర్వేరు సంహితములను వేదములుగా భావించుచును. అందుం పాస్త్రమునకు ఉన్నప్పుడు వాదముల భావించుకొను గ్రాన్థములలో చేటి కేర ప్రతిబింబించుచునే యున్నది. ఉపనిషత్తులు వేదములు. వానిని బ్రాహ్మణే రయల చవిదకొనెదట, వివరించెదట. శంకరాచార్యులుకూడ వేదాంతాన్వయ వాక్యములలో ఏర్పాటులలోను నొకరందని అక్షరమును వేదాన్వయము మొనర్చిన నొకరుని కన్యక గ్రహించుచును, ఇదియె దెట్లులో వేదము కలిగించి పోయియుని యు విధించెను. అయ్యి. రింపులో ఉపనిషత్తులే క్రమముగా! ఈ భాగములు భారతీయ సత్యవాదాన్వయముల కంతయీ కలిగిమాహాదీయ కీయుమున్నవి.

నేడమి పుణ్యముగ, 'యథేమాం వాచం కర్మాదీ మావహాని జనేభ్యః' (మః 22-8) అయిన వేదము చదువుదని తెప్పించుటగా 'ఉకర్త్యం పశ్యన్తు రన్య' (ము. 10-71-4) అని వచ్చు, ఇది, 'నామ కలిగిన ప్రతివ్యక్తి వేదమును చదివి దేవతలయొనరియు అటులొచ్చుకపోవునో' అయిన దైవములందరియు నేడమి గానే భావించవలయుననియు అదేకారణముననే వేదవేదమును నిశ్చయించుట కౌశ్ఠ్యమునూ? ఇటువంటి వాదమే శ్రీ కుస్థరాజ రాఘవచంద్రయ్య సి. ఎ. గానీ (విజయవాడ) పట్టణములో జరుగుటయు, మహర్షి యనునది శ్రీ బంలకు పాంబూర్తి గారును ఆచార్యుల పక్షమున జరిగినవలయు, తిప్పిలికనుగ శ్రీ రాఘవచంద్రయ్య గారు స్వాధ్యాయమునకు 'ఆధ్యాపక మహావారి యను ప్రాచ్యులు'ని నిరాకరించవలయును.' 'వల్లనీకుక్క, నెల్లనూనా?' అను గవ్యపద్య గ్రంథములనురచించి సాహిత్యములయందు అంధకారములో కనునకు విరివేసినవారి వారి సత్యావేదము ప్రకటించుటకుగలవారు కాని వారును వేదములను తనదేగా గ్రహించుకాలమునకు మేము నిరాకరించుచున్నాము. విజయవాడలో పుస్తకములను వేదములగురి అనువర బృందము కన్పించుట, కార్తలు, రెడ్లు, కృష్ణులు క్రిష్ణులు కారనియును సవిషకౌశ్ఠ్యలో వారు వేదగ్రాహకుని నిశ్చయించుట వేరేకని ఉచ్చయి.

ఈ దాఖలులలోనే కాక పాంబూర్ నిశ్చయించుటయు వేదములను వేదములగురి అనువర బృందము కన్పించుట, కార్తలు, రెడ్లు, కృష్ణులు క్రిష్ణులు కారనియును సవిషకౌశ్ఠ్యలో వారు వేదగ్రాహకుని నిశ్చయించుట వేరేకని ఉచ్చయి.

హాకకులారా! ఇవయములెప్పుడు మరలను, ఉపనిషత్తులన్నియు గాక కొన్నియు ఆయా వేదములను ప్రాయులకును, ఎక్కడ వాటికి వాడులదేకండు దకు కారణమేమిటో పూర్వము, కలెక్టరే యాచార్యులయనుని వేదములను వేదములను యజ్ఞకాండ మయముని ప్రబుత్తులు భావించెను. అయినను ఈవస్తువులన్నియు యజ్ఞశాస్త్రముననే తెలియునునుటనే ఒకప్పుడు వేదములకు కర్మకాండ పరమంగను, తిప్పిలికను గాండం పరమంగను కొలుకు తెలిసి

యొకటివచ్చును. కావుననే నేను కొన్ని కాలము దీనిని పాఠమునకు విడిచివేసియు
-వేరుతో లభించుచున్నది. దీనిని మరొకవారిని దుష్టించుకానే రను రను విషయము
లకు లభ్యమగుకొనవలయు నోచుననుచున్నది. కావుననే ఉత్పాదక భాష్య
కర్తలు కర్మకాండవారుల ననువదలించి యిట్లా ర్థములతోను, అపార్థములతోను చేసిన
భాష్యములను విడిచివేసిరి.

ఈకోపమునకు పూర్తిగా యాద్యైత్యులు అందిమాద్యైతులు తెలుసుకొనిరి. అది
అపవిత్రముల కన్నిటికీ మఱులాణుమానముగ నున్నది. ప్రస్తుత కపోపమునకు అందు
లోని యొక మంత్రభ్రష్టాత్మునిగా భావించుచున్నది. అనుభ్రష్టాది.

మఱి వాడుకరినది మమ్మరి మఱియు భాష్యములలో కలిసి :
ఓం క్రోధోపైత్యో ద్విదేవ్యై కృత్యనాస్యై : 40-17. ||

(కాయః) భాష్యవాయువు, (అనిలః) అంతరిక వాయువును, ప్రాణ
కర్మనిష్ఠులమనస్థిత తపనకర్మ భాగము తెలుపుచున్నది. జ్ఞు (అమృతః) మరణ
భయమునకు తెలివితేటలును అమరకీర్తనలు భారణముననుచున్నది. (అప) ఇనుల సంఘ
తో కర్మకర్మముల దీనిన విభజించుచున్నది, (కలికః) కలికము, (కర్మకర్మం)
కర్మములను - వాకమునకును యంతముగలది, అవగా మర్మకర్మమునకు
(కర్మో) కావున కర్మములును, పరిశుద్ధములను అను ఓకపురా! (ఓంకర్మ)
ఓంకారమును స్మరించుము. (కర్మకర్మ) కర్మములకర్మములను స్మరించుము.
(కర్మం కర్మ) కర్మకర్మములను స్మరించుము.

భాష్యవాయువు ప్రసంగించినది మృత్యువు సుఖించును అనియు దుష్ట
కును తపన కర్మము - మృత్యువునక తపనకర్మ సంగించినది మృత్యువు కలగును
యోగాభ్యాసములచే నీవు దేవ యోగి కలిగియును అనియు అక్కరముగా తెలుసు
కచ్చును. కావున కాయః-అనిల-అమృతము లసంఘటనము విడిచిన తపనమాదా
పదములను విడిచివేసిరి.

యందును మోక్షమునందులొందెదమునో కాయః, అనిలః, అమృతం అ
యందు మఱుమరిం దువహించెదమని. 'కర్మం, కర్మ, ఓం' అను స్మరణము
నివహించును యాదు ఇందు తెల్పినట్లును, ప్రాణము కేంద్రమునయు, అది
మమానందములు అంతరిక వాయులో వాల్చరము నుపకరణ కర్మముల కర్మము
తెలుపుకొనుటెది. మృత్యువు సమాహించుచును ఇంద్రియములన్నియు కలిగియు

‘మహాత్మీ విద్యాధిపతి నివాహ్య తక్షుమ్యుః మహా క్షుమవ్యతే’ (69)
అని కథనుకకరించినది.

“విద్యార్థుడైన హాస్యోని పత్వస్యాకీర్తికం మఖట” (యజు. 40-15)
అను మంత్రాశ్రయము ప్రకారము సదిశరసుడు కాంతాకవకాకాకాంఠి లోభవ
ముల వ్యాధా పరిశీలించబడెను. సదిశరసుడు గూటి ‘గత్ క్షుం ప్లామ్యుపా
స్యూని వశ్యే ధర్మాణు ప్లవ్యయే’ అను అశ్రువార్థమును సంతాప్తమొనర్చెను.
యజుర్వేదములోని ‘అనువ్యా నామలే బాహ్ అంశేవ రమసావ్యతా.’ (10-3)
అనురాని పునఃపఠించుచు పఠించు ‘అనందానామ లే బాహ్’ (3) అని వర్ణించ
బడినది. ‘వైవస్వతా ఆర్షువన్’ (40-3) అను మంత్రభావమును ‘పూంఠి
ఖాని’ (కవ. 12) మంత్రము క్షు క్షవచు మచ్చెడి. ‘కవో వ నిజనువ్యతే’
(40-6) ‘కామోహాః కి కోకా’ (40-7) ‘విద్యయాఽమ్యుతే మక్షుతే’
మొ యజుర్వేద వాక్యాశ్రయముల పనికరించు వాక్యములన్నియు నిందు ఆయా
స్థానములందు ప్రముఖములైవని. ‘సుఖరఖట’ (యజు. 5. 30-1) ‘ప్రాహా
వశీ’ (యజు. 2. 15-6) ‘విద్యాంక కథే’ (యజు. 10-59-10) ‘కవం కథమ
వ్యకం’ (10-135-4) అని మంత్రాశ్రయంబు కావలె నీవ శరీరవేదమును ‘ఆత్మా
నా కథయ వ్యకే’ (57, 58) అను మంత్రములలో హాసకమునే ముఖ్య వాక్యా
ముక చ్చిత్రించబడినది.

పౌరుషవ్రత ముకేతమొనర్చుచు నందఱు అతని వాసవాజనములు కొవలయు
నని ప్రవోధమొనర్చు హిందో పితృవయతో నీచకరణముక మునించెదకు.

= హా శేవకకర్ బాహ్యం ప్రాక్ శరీరస్య విప్రసాః ।

తతః పరేషు లోకేషు శరీరశ్చాణు కల్పతే ॥ (కవ 2-34)

ఈ మావవకవ్యలోనే అగ్నివ్యాజ్ఞాన మనోమయ నుండిన మాకుప్రాప్తి
కవకాశమున్నది. ఈవిషయమున తలవకొర యుండి వాక్యమును పాఠములు వృద్ధ
యతి లెచ్చుకొందుగాక!

‘మహా శేవోపథ పశ్యువర్తి న శేవోపేదీవ్యహతి మహ్నిః ।

ఈ వ్యాజ్ఞో అగ్నివ్యా విద్యారహస్యముక పరిచివో మందిరి, దేనివో
‘మహాశి మహ్ని’ సంభవించుకు నుమా ।

వీరస్వామి స్వర్ణకర్మ సుకవారిని వికవమునింపెను. పాతాళిక సాహిత్యములో వీరస్వామిని బంధించెను. కావున కనుక బంధము బ్రాహ్మణ్యము చేసిన మేటియగు కథకు లిచ్చింపిరి. యాంగ్లేయములో వీరస్వామిస్వర్ణ కథనర్త గాన (13.4) అను కుండ్రమున్నది. కథ విధ ప్రాస్థానములో వీరికి వాఙ్మూలముల ద్వారా చేసిన పాతాళిక వివరణలు అవి నిర్వచించెను. తేజోహితములు మాత్యమంద్ర కనుకొనుట అంబువని విశ్వేశుని సేవకులుగానే కవినియంతులచే వీరస్వామి స్వర్ణకర్మను అనుభవించి కలెను. క్రొత్తకర్మములకు గర్భము-ఉత్పత్తి క్రిందనున్నది కలెనట్లున్నది. ఈ మండ్రములోనే భూతస్వ భాగం, పది రోజు అనీ 49 సంవత్సర కలెములోనాడ ఈవారా భూతస్వస్వర్ణ, (58,54) గంధసాధ్యులవలనీ ఈవారా కలెనస్వభావముచే బ్రహ్మమున్న అట్టిని వినినో పాతాళిక కారణము ప్రోపించెనుననెను.

మంజుశాపవిస్త్రులను కప్పించిన బుద్ధుడ మండ్రము శాకవారిని కల్పానువుల నుపవాక్యముచేసెను చున్నాడు.

వ్యా సుద్విష్ణా వియోజా సఖాయా సమాసం వృక్షం పరిక వ్యుకాతే ।

తెజోగన్ధ్య పప్పులం స్వాత్వ త్కే క్షి సన్నస్వస్వో కళివాణ 40 I.164.20

వ్యా=కేసరిబాబు వివక్షకు, సుపద్మా=చేతన సాలనాత్మని గుణములు గలవారు, సఖయా=వ్యాద్విష్ణు వ్యాధిని భావించుచును మియుక్తిలు, సఖాయా=వివక్షుడ మైత్రీ కలవారై యున్నాడు. కమాసం=అటలకే రెంటిలో ఏమావము? వృక్షకు=అనాది మూలముల కాలియము క్షయము కావలయును కార్యయుక్తుడు అను వృక్షమున్నది. తెజో=అర్జును-కుండ్రములలో కొకరిని కీర్తించు కిష్టులం=వృక్షముల వివరించుచుండలి సావధన్య గూఢభావము. స్వానుజ్జక్తి-కానిగా నవిచూచుచున్నాడు. భర్తా=కాంతవచనకు సంకాత్య, అనన్వేక=కన్యభలములకు కల్పనచక-అనుభవించక, అభివాకశీల=కాలను వైఖలంబుగా లానిల మోషం నిర్వృత్త ప్రకాశమానుభవించుచున్నాడు.

ఇది విక సాదుర్మకథ. విక శెట్టు, రావిమీద రెండుపక్షులు అనా నుండి సమాసముగా కింశుముచ్చుచి. అంతికిటి వారి ఫలముల నానిని నోచునుం నుభవించును. రెండునది కింద. పాక్షియాసముగా దును. అరెండు సుపక్షములు, నయిబములు, సఖలు. ఈ కల్పా సుద్విష్ణు, వేదము, ప్రాజ్ఞా.

పరమాత్మ లోకములను స్మరించి రక్షించుచుండగా తీవుడు సంతానమును పని పోషించుచున్నాడు. కావున ఇద్దరు సుపల్లలు. బ్రహ్మ సర్వవ్యాపకుడు, అపరిచ్ఛిన్నుడు, విభువు. తీవము పరిచ్ఛిన్నము, అయివు యువను సీన సుస్పృహక కల్గినను పరమాత్మ తేవతోలుతడు. కావున తవ క్షేత్రితోకాను పరమాత్మను వీడక అంటుకోనియె యుండును, కనుక ఆరెండు సరుజములు. పరమాత్మ తీవులకు సఖుడు. తీవోత్పయిక్కు యభిప్ప్యోకారకే స్మృతిరి సుజలం కన్మత్రేక్రిమను చూపించుచున్నాడు. ఇక వారినిపులివ్వు కేవ మొక్కటియే. ఒకడు భోక్త, రెండవవాడు సాక్షి ఒకడు కన్మత్రైను కలిడవచాడు అతిపుడు. వినోహాలు అల్ల విసనీంను లెక్కువార అవారి కాలమునుండియే యుప్పుది.

ఇంకొక కట్టుకభవ. చాలానే మదీయస్కములైకం కేవ వ్యత్యరే తకుః పరివ్యక్తియనీ కేవనా సా మనుకీయా || అభ 10.8.25 || వెంట్రుకంఠె లూక్కు తర మైవకాకటి. ఇంకొకటి అవశోకలవడు. ఈ రెండీలకంఠె సూక్ష్మమై వీనియందు వ్యాపకమైయున్న కేవల ఇంకొకటి. నాకు ఆదేశలయే అత్యంత్రైయమైంది. సాకకలాదా | ఈ కథను విప్పుడరా? ప్రావృతి, కీవుడు, ఈశ్వరయే నుమా!

ఈ మంత్రములను త్రైతీవారము లక్కణ నిరూపించడవీని ఇంకొక కేవలమాణములెన్నియో గలవు. 'ఈ కావాంఘ నికం పర్వం గుకో' (యూ 40.1) లగ క్రింతలకు వీనువీచే వ్యాపించలడియున్నది. అదగా జగత్తు వ్యాపకము, ఈ కుడు వ్యాపకుడు తేవ్య క్షేత్ర భుంకీక, క్షేత్త్రభావమతో భుంకీవుడును వీధ విభావమనే నీకుంతు కిప్పు మైం కేవము గోతరమగుచున్నది. యాదా గోళ్ళతోఁ గ్షాక వ్యవధా క్షాశ్యోగీర్ణ్యః సమాధిన్యః (40.9) కాశ్యక్తిములును, తోమగా మిప్పు వీరకు నకు కేవముల కొరకు యథాతథ్యముగ - కిన్నుడున్నట్లుగ ఆగ్గసలను విర్యాలుమొనరింతు నున్నాడు. వీనిగలవ నిర్మించు కర్మ తోగీయు, ఏవకీంకంక విల రీవలనుచున్నదో ఆగీవులు కిప్పు లనియె, అనామలనయే వ్య క్త్రుగుచున్నది.

వీధిభను ప్రణాసలేతుండగనే త్రైతీవారాళ్ళకు వ్యాపకముల కేవలమాణము లెన్నియో గలవు. అత్రైతీవారముల కాదు. వానికంటెయే కల్లుం. తొనలే అధారములు. అలాం బ్రహ్మస్మి, ర్క క్షేమనీ యను మానుకు యాదే కర్మములన్న వాక్యములు వారికి నుహోవాక్యములు |

సామాన్యకవి వాగ్విదిగ పర్వములందు క్షేమయున్న కేవల వని గవీలులు తడిమి చూచెయె. క్షయిగ్య మేమున్నది? వ్యవ ర్మేమిటి? అని గూ వాలోచనకు దిగు

దరు, వ్యంజనా శీ సమస్తా శీ వచన నిమాఖ్యలయితో చదువు. ఇందు అగునువు అను విచారమును కావ్యములో శ్రేయముచేయు ముక్తిక సేవచాసిత్యము 2 నమంబు చదువారు, విశేషవారిచేతనే చేయబడునదియై యో శ్రేయ్యులకావలయు అభిప్రాయం లును. అందు వ్యాసునివ్యా యనునాకావలె. కలోపమస్తు నందున కళాపూజము నకు - మూలకావలకావలయును నోవలెననేయు శ్రేయ్యున్నది. ఉపనిషత్సూత్రంబు విజ్ఞానగోచ్యం క్ష క్షయవతిష్ఠానీ అయం లోకానాస్తే వర రుచి మానీ (3వ 1.2.6) అతి కళనములో నమనించుదు. భర్తృవర కీలయ విలక్షితమునకు సంబంధించినదియై కాను, కీలయితాలోకమునకు సంబంధించినదియై గాను. తెందు లోకములలో అభ్యర్థయం నిష్క్రమముల నిష్ఠించేయవలెయై భర్తృవరం నైవేదిక కావని మంత్రస్యమును పులింబుచు, ఈవలతోభాగమును అయిలోకానాస్తీ-వరం తతి అవియం, అయం లోకానాస్తీ వరం తతి యుచియు అన్వయసినవయ్యి తావితో విజ్ఞానతము తెలిగనా పుక్షులు కాగలను. అయిలోకానాస్తీ (2వ 2.1.2) వరం ఇతి (పశ్చాత్ సవ్యయ) అను అన్వయముచే అజ్ఞులకే వారవం పుదు పాదసాసనలకు. ఇటుల అర్ఘ్య లక్షణములకు మోక్షములభవంబు గ్రహించవచ్చును.

అర్ఘ్యం కల్పమునకు సాదా ఏమ మువ అర్ఘ్యము గ్రహించుచున్నట్లు అనినవలెను. ఏకాధిశు-విహితీలు-పురికావలె భేదములేని వాడర్ఘ్యకుడు. బ్రహ్మకు పాటినా వేదానా మూలము ప్రకాశము. విహితీయమునైన వేదపులం దును బ్రహ్మలో బులమాను తీరనలెను. ప్రహ్మ అనంబును, సర్వవ్యాప్తకుడు, వినివు కాలేన అతీరయంబు అని కాని, ఏది ఏము అని వ్యుక్తికావలె భేదములేదు. కావున అతీదర్శకుడు. ఈ శక్తులులేని అతీదర్శి-దే యని మువలెనును గాని అతీదీ ధిష్ఠయుగా మువలెనేయును మిథ్య, మోక్ష యతి అర్ఘ్యముల సంబంధించుచున్నలో నోచుముకావలదు.

సర్వవ్యాప్త సర్వగూఢ శక్తులగూఢ క్రోధచాచక్షుజీ సంవేదయన్నుని. మత్-విత్-అరంభస్యమాత్రము. తపము, ఈశ్వరము, ప్రకృతీ యూదుమి అమో' స్యుయాచయితే విత్' కర్తవ్యయాగమునే ప్రకృతి తెలివముకాను. కనుక అతి శక్తలంబులుంటే కరోశ్యులు గ్రహించెడుచున్నాను. అనుచస్యగూఢ శక్తులదా గమునే సీధమును విడిపోవుచున్నాడు. విచలాశ్చ యాకీర్తిరీ గ్రహించుచు చున్నాడు. అవ్యాప్త్య-అతీవ్యాప్త్య-అనునీవారి. తోవయలనంది ముక్తయెన్ను ప్రకృతి కేదైతుల నిష్ఠ వైర, విరమాత్మ గ్రహించుచుంటే మన్నికావలె స్వరూపే

నానము పరబ్రహ్మక ప్రయోగించుచున్నది.

కలోపవిషయలో చలుతావులందీ ద్రవిత భావము ప్రకటించుచుండిరి. ఇందు ఆత్మకల్ప ప్రయోగముల గణనలనుచో శాతకుల తత్వమును నిర్ణయించుకొన గలదు. ఆత్మకల్ప మనేకాళ్లములలో వాడబడినది.

జ్ఞానే ఆత్మని (67) జ్ఞానము; మహతి ఆత్మని (67) మహత్తత్వము; శాంతే ఆత్మని (57) పరమాత్మ; మధ్యే ఆత్మని, (83) శరణు; ఆత్మాప గణనం బద్ధి (97) మరలు ప్రాప్త్య ఆత్మా భవతి (92) కమాత్మ స్థం యోగని పర్యంతి (98, 99) కమాత్మ, యథాదాత్మే శభాత్మని (106) బద్ధి యు, వోటు లలో నిలువ ఆయా అర్థములందు ప్రయోగించబడినవి. మహీయా వాత్మా (19) మహా స్థం నిధు మాత్మావం మత్స్య రీతో వ శోచతి (51; 75) అను వోటు లందు పరమాత్మ యర్థమునందుకు ఉపయోగించబడినవి.

అనుప్రబంధం (41) వాయో కథా (55) అను ప్రయోగములు ధిన్వత్వ మును మూచించుచున్నవి. కేవలము అణువనియు, పరమాత్మకు విభిన్ననియు పంతు వస్తువెను. మహతో మహీయా వాత్మాఽస్య చంతోష్టిహితో నువాయాఽ (43) ఆత్మలో నిహితుడైయున్న పరమాత్మముని ధిన్వత్వము ప్రకటిపాడిన అనే కని. కమాత్మ స్థం యోగని పర్యంతి (98, 99) ఆత్మ పరమాత్మల ధిన్వత్వమును గానినది ధిన్వతే కాశ్యంత మఖము లభించువని ముక్త్యంతముగ తెచ్చెను. 'మహా స్థం నిధుం' అ కలచు క్షమదే శోభించుచు నిన్వంతముగ గొట్టి తెప్పించెను.

మనము ఒక వైపున 'కాలాదేశమదేమస్మిం' కంట్రాకకంఠే నూన్యూతి నూన్యూవని తీపుని విగ్రహంబు యుచుండు 'ఉభ ఆ బ్రహ్మో దేవీ' (బుగ్ 11.1. 6) పరిమాత్మ ఉభయబోకకుంబు నింది పరిభ్రాగుడై వ్యాపించి యుండునుకే గాక 'తదంతర్య పర్యస్య తను పర్యకాన్యస్య హాకాన్యతే' (ముగ 40.1) అతను అందరిలోపలయే గాక ముక్త స్పృశ్టికి వెంబలనూకే మన్నాచుని చెప్పఁబం దగను, ఏక ద్విభా సద్వర్ణాకాంతిరాత్మా రూపం బాసు ప్రతిభూదో లోకన్య యని. సుందరు కల్లోలో అంకుఃకీః అని చాణోపకే 'సోచ్చరించుచుండునకు' తనే కర్మము యధిన్వత్వము కేవలప్రతిభూతిరముగాని కేవలమహాలయగాని నిలువ కాగ బానియీకేవలభూతుల వేరములను స్యాభ్యాను మున్ను సత్వమునుగ్రహించెదరుగాక

ఇంతమాత్రములే కాకపోయి ఉపనిషత్కారులని మంత్రకమును తత్వమున ములో గ్రహించగలరను భావముతో నీ ప్రకరణమును ఘనీంధ్రుచున్నాను.

పరిశిష్టము 4.

మోక్షము-పునరావృత్తి

అట్లు అనాదియా, సాదియా? ఇప్పుడు నను అంతయలా పాఠములా? బాక్ష్మములంటి తులనావృత్తి నున్నట్లుగా తెనా? మాక్షములో తీర్పు గ్రహ్యతో లీకడనునా? మేరగా నుండునా? ముందుకు ప్రశ్నలనేకములు తీర్మానించుటకు కట్టువలసివచ్చెను. ఏవ్యాధిమణి - ఏవ్యాధి-ములు స్వస్థమాక్షముల ఆశలే నాక లోకుటవృత్తిగా మేనునవునొక్కనో అనునకముచేరిక వికృతమేనను. పాపాదిత వేదస్వరణ చేసినపాపముల-నున్నప్పుడు ఫలితముల నుండి తీర్చివచ్చునట్లుగా నాకు కనాకలాలానుచును. లోకములో దేవుడు కనుగొని పది అనుభవమును సుగమము నాజేయు అధికారులును వానియగుచును. అటులే నున్నప్పుడు మాక్షమిచ్చుటకు కనామనుచి ఏమిట్లు అని నామానాచనన కాలోలు, తీర్చునాగ్రీ వాని పాపములను నివారించుటకు మగాళ! ఒకసారియు నుపాదించుటకుతమే పాపములను పోనొక్కనొనుట-పుణ్యము సంపాదించుట-స్వస్థము పొందుట మాక్షము యాకలముకు అతిములభవను వాని పేరాళ. వాటి లోకములో అతిపాపవస్తువు మాక్షము, మిటిలో నున్నాని నాకునావృత్తికల మోక్షోక యామ, కరగాది కేరత్తన రాలును. ఏమిమీరి కావ్యములోనొక్కనను నివృత్తును, మేముకంటె వికాసం ములవివగాని లీకడనని తీర్చివచ్చునట్లుముండి వికృతమిచ్చున వామయోగిలే. లోక లోక వామలు ప్రకృతి అంతే అనుభవముకు యావుచున్నది. కొత్తం చేరాను మాదికత్తెన మాక్షమును నుండి గొట్టిగా ముచ్చటించుట దావ్యము: భావించి యత్నము.

మనాది దీనినా-చందముల నక్కావృత్తికాగము నుండివివాయముల విజయ వివరించెది.

120- శక్తును నుత్త: లోని నుగల అన్నమునక రూప తుభి వరియెత్తు చేరి తయ్యకా? వాదా? మేముక.....మేముండి నివృత్తులై మరల సుసాక మునెప్పటి? కాకో అదితేమిత్తియని వివరియవచ్చుచుది.

- అ:- ఇది పరికారము. ఏమియుగా కేరమందిరి వికృతములనుచేయున్నది యామము:
- కన్యయానక కేరమసామ్యకానాం మనామహీ వామ కేరకన్యకామ
- కోకోమనక అనివయే పునరాగో వివరం చ న్యుతేయ: ముంకం చ ||౧||
- అన్నకన్యకం ప్రకృతసామ్యకామోనాం మనామహీ లాభితనన్యకామ

సమీచ మహాకావ్య ఆశ్రయే పునస్తాత విధం చ క్షుణ్ణాన మరణం చ

|| (పాద 1, 2)

వ్యాకాశ్రమిక సర్వకల వాగ్విధానో వ్యేతః || పాద్యుః L. 100. (3)

ప్ర:- మహాకావ్యం వాచయిం గుణవైభవం తియ్యవలయును? యా వాగ్విధాన-
సర్వకలములు బ్రహ్మచారియైయుండు కవికాళ నర్వరాజ్యముల నేర్పమను
ముక్తి పుణ్యము వసనశిలినవశికి వ్యేతః నీ యాచారముల న్యాయుల్ని మాకు ఈ
వంశ్యుల కర్పవము కేయి యాచారము ఎవ్వరు? 100.

జ:- నరకము ముక్తి యందు వాచనమనునదియందలికి పుష్కల రోజు మన
నెలివంశ్యుల సుఖంబువంటి జన్మయిచ్చి తిలవంశ్యుల కర్పవము కేయి యా
ల్నియే ముక్తి వర్షంబుల కేయియె కుంకనీకి న్యాయులయొద్దకును. మహాకావ్య
ప్రకాశ పునామృతము, జలాదియె, పరామృతము నను పునామృతమునకు వాచ
యనే పునామృతము కలిపించువలయును. 101. ఈ సమయములయొద్ద లంకామర్దన కథ
లున్నానో యిత్రే సర్వకావ్యములను, పాఠశాస్త్రములకన్న ను నర్థంబు విశేషము
నలుగను, వాని లాభపాత్రముల సునాయునికేత్ర. 102.

ప్ర:- ముక్తి కుంటి కేషులు యవల కన్యవేది యలెదొరలనుమితులు వరస
యే నాయును? 103.

జ:- తే బ్రహ్మణోకే యా చాంతకాలే వినాయకాం తియ్యవ్యంతి కర్మ
(ముఖ 2. 5.) ఆ ముక్తి కేషులు ముక్తిని బొంది బ్రహ్మణులగావచ్చుమును లగానే
కావము వరసనరకముల మహాకావ్యములను లిక్కను ముక్తి సుఖమును నరక మరల
పానాచారము వచ్చులున్నాను. నాయునియొక బక్షల వినుపటి వేల కర్మములకొ
రకువర్షము అట్టి రోజులెల పునామృతములకొ నునాచారము, అట్టి
మచ్చుకి యాచారములకొ కేయము అట్టి పాత్రులు మాచారములకొ కర్మము,
అట్టి మాన కర్మములకొ పరాంతకాలము. నీవి నరకముల విక్రమము తిలక
నుడు వింత ఉచయము ముక్తి కుంటి సుఖమునరకములకు నరకము.

ప్ర:- పునీ జన్మభవంబులయొక్కయుని రాగవి సభిచ్చ సుసా యను,
ప్రంతకాలము ఆద్రోయివచ్చుదున్నాడు ననా!

జ:- ఇది యున్నట్టి వాచారము. యేయవగా కేపుని నాయుని పాశ్రమ్య
మును, వేదికాది పాశ్రమ్యముల దొంగములకు వినివెలియలు వాచ వాని పునామృత

మేముల బాంబులకి అవకాశం మనకు కలిగింది అనేది సాధ్యమే అని భావించి మన దేశంలోనే చేయవచ్చును అనే భావనతోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది. అలాగే మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది. అలాగే మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది.

మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది. అలాగే మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది.

మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది. అలాగే మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది.

మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది. అలాగే మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది.

మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది. అలాగే మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది.

ఇంకా మన దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది.

మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది. అలాగే మన దేశంలోనే మనకు దేశాభివృద్ధిని సాధించవలసివచ్చింది.

అది భ్రవరాక్షసిని వీక్షించిన, ఈవిషయస్థలమింక దైవమును భ్రవరాక్షసిని వీక్షించవలసివేసెనా! ఈకర్మముక్త్యానందు చేసినందు కర్మముల జ్ఞానము ప్రతి భ్రవరాక్షసుడు మనకువచ్చి అయోగ్యములయిపోయెను. అందుకే ప్రాణములను కరుణాగ్రాహితో విచారించుకొనవలెనాక. అది విన్నవించుచున్నాను.

తన: పుష్పల లోకము కరివత్యాదులు 1, 2, 3, 4, 5)

మార్గముపొంది మనల జన్మమున వృష్టిలో జనించు భాగ్యమును పొందును, అయితచాక్ర్య కర్మమును సురంజెదరు గాక!

మాత్ర సాధనములను సురంది మహా దయాశంక దరదర కర్మార్థ ప్రకాశముగాని ననమ సమస్తము తలకొంచుదని మునుష్యులకు దివ్య వింత మహ్యము.

పరిశిష్టము 5.

సావిత్రి-సత్యవంతుడు

కోపవిషయములను అనుచు సురంది ఇంతగా వర్ణించి వారాణ్ణి అనుచు నిరూపించెను. వారాణ్ణి త్రుణములతో చెప్పిస్తే అనుచు లేనది భావించుచో సావిత్రి కథలు ఎటుల వచనములు చేయవలయునో సావిత్రియు నదికే నడువవలె నున్నది వివేకములవలెననించెను. సావిత్రిని అనుచు మూడు వర్ణము లిచ్చెను. కవికాముని కొంచుగా నాచితో మది అన్నిటి కేమివచ్చిన వర్ణము చెప్పెను. సావిత్రికి కొంచుగా వచిపోగా మది నిచ్చెను. అయిత సావిత్రి సుఖము అనుచో దివ్యముల సావిత్రి కథలు సావిత్రికర్మములకు. సావిత్రికర్మములకు. నా! కావున ఈ అనుచు సురంద్రయము వరకంటె కష్టములవలె కాంక్షింపించెను.

కోపవిషయములను అనుచు సురంద్రయముల నిరూపించుచు భ్రవరాక్షసుడు వారాణ్ణి అనుచు నిరూపించెను. అయిత క్రీడ కార్యముల సావిత్రికర్మల పుష్పలంబులనినది. వైదిక వివాహ సుసాధనములో సావిత్రికర్మల లాభములు అయితో వారి సర్వముల సుఖములకు వర్ణనాదులను పవిత్రతయల పుష్పముల సావిత్రి

వీరవతులలో - ఆచార్యులలో నవమ గాంచలము. ఆరు వాళ్ళుంటే యిది భాగము అలంకారమున చేర్చబడినది అంటారు రమ్యము.

ఇతరము వ్యాఖ్యములందీయే మాంధ్రులకేయు. వీరవ కొంత మంది కొంత ఆచారములను నడుపజచ్చి అభ్యాసము లుల్లంబించి. కావుననే విరామాధిపతుడు 'అపరస్మైకాణ మాభ్యాసమ్' అని వ్యాపించెను. అనక అతగా ఆచారము, కర్మము-కాశ్యపము కావించిన 'కాశ్యపము' స్మరించి. అభ్యాసము లన్నియు నిర్వ్యాకులైన వీరవములకే చెల్లవని కావున కాశ్యప కృత్తులులు కావాలి. నిర్వ్యాకులలో కాదే 'యపి స్మృత్యన్వయే స్మరిత్యా-ం అభ్యాసం నాస్తి' అని చెప్పబడినది అభ్యాసము-కావ్యతా సైవిక నిర్వ్యాకులముల జోధింప రావలెనని భవతులుండెడి. కడ వాడైంది నిర్వ్యాకులకొకముకే వ్యాఖ్యకర్త వారిభాగము చేర్చబడినది అని భావించవచ్చును.

మహాభారతములోని ప్రాచీనముల గుర్తి కావించి కర్మ విధానముల వ్యత్యాసములను, దాని ఫలములను తెలియజేయుచు ద్రావిడములలో దానివలె అభ్యాసము చేయవచ్చునున్నాడు వారి కెందఱును గుర్తించి 'అభ్యాసము చేయవలెనని' గర్భవాల 'వరికర్త' వాక్యములను సభింప గావించి 'కర్మ' కువలె గావించి ప్రాచీనముల వరికర్తలను అవలంబించి 'అభ్యాసము' అనునది మాన్యులములే ఇతరములకు చెప్పవలె. దేవు. కర్మము లుండెడి:

ఆ పరివ్రాజకములు యా యాభ్యాసే అమాభ్యాసే ప్రవృత్తాభ్యాసినామ్ |
 అధిప మిమ్మున దా అధిభ్యాసములు సువేదము మహాభాగ్యములై చివ్వి

యని కర్మకాండమున వినిపించెను. ఇంకే నానికర్మకాండముల వాక్యములను సమయముల వ్యత్యాసములను తెలియజేసెను.

అందులను చదివెయింప నవసించునది యిట్లెడి. శ్రీకృష్ణ కర్మ వివరకర్త న్ముఖులైనది ఈ కథలో నూరికొనుచున్నది. గెయియలో 'అభ్యాసము' కారక వ్యాసనో (17) అనియునుకే వ్యాసకాండో అనునది శ్రీకృష్ణ కర్మ నిర్వ్యాకులను సంగరికారము చేసిన ప్రాచీనముల కనుచున్నది. వలకేయియు అనివాచికుడు, దాని హానిగిరి లాహి-కేక నివర్తనము. అభ్యాసము అంశములకి వివిధ కేంద్రములను చేర్చవలెనని దాని కేంద్రముల అభ్యాసకర్తలకే ప్రాచీనములెను. అంశములను. హానిగిరి యనుచి మాటములలో 'అభ్యాసము' అని యిదిగిరి అని ప్రవృత్తములను తెలియచి ప్రాచీనములకే గేను. శ్రీకృష్ణ అభ్యాసము

పాంథకలపీఠమున్నకు పరమహంసలబద్ధగా పాంథకకాండము. పరివ్యాసాచార్య పాంథక
 కలమును. కంఠ యునువినో అగ్రేణ అనుల సక్రిసాసించి యుండక పాంథకముకా?
 కప్పిందే పాంథకస్థి కిష్టలయ సమాప్తముల దాకానే వదలివేయుట సమంజస
 నని వివేచించుచున్నాను.

జీవనిష్ఠ ప్రసాదా కాలము

ఈకాలములో శీత్రవా ప్రాసాద క్రిందకును ప్రవేశించుచు వాని క్రింద
 కడకు గరించి అతని కాలమును గురించి ముప్పటింపకనేవేరూ నాపుకక
 మేరుయను ప్రాసాదమునకు. ఈ కాలమునాడునే క్షుద్ధిస్త్రోమో భాగమువదిన్నను
 దాని చేపములును పాపవేదములుగా వాదించి వీరియొ కాలిగిల్లములకునవిన్న
 ప దిలెమ్ముకర్మ తొడగో గలరు. ఇక పాపమును ములకు ఉపనిషదాచార్యులు తేలికగా
 వాపుకలయుటకే కష్టమిచ్చును. కనుకను గుడి నదించెనని తెచ్చుచునున్నది.
 వలనని పరితరణకాలము వ్యక్తముగా వాదించినచో పనినకే ప్రాసాదము కాల
 గరించుమునగును.

కరుణకాలము వాటికాడో ఇంతవరకు సకలము జరిగలేదు. ప్రాసాద
 క్రిందములో ఈవరి గురించి వివరించబడలేదు. పరివ్యాసములో వివరిత చేసి
 వరక క్రిందములకు పర్యంత ఉపసాగించుచున్నది. పానినీ ముప్పటి ఈ కాలమునాడును
 యును దేవమున్నయొక్కజాపి కాలకే (7. 4. 33.) అను మూర్త్యులలో యజ్ఞ
 క్రిందకును వందెవ కళకాభావించని ప్రయోగమును విస్తరించి యుండెను. వీరిని
 పట్టి అపార్థియును తేలికగా వాగ్ కళకాభావించున్నయల వైయాకామయోగించెను.
 కళకాభావమును మూలము అలవచ్చిదీనిక కాలాంతరమున వేల్చిరియుంటిమి. అను
 వాకే కలదాకానీ (2. 4. 3) అను మూర్త్యులకు మూలములమున 'ఉదగాత్మిక
 కలకాప' అని మూలభావముకాలము అనుచుండి యున్నాను. తేలికాత్మిక
 (4. 8. 101) అనుచున్నాననియు భావములించుచు ప్రాసాదము కాలాంతర
 కాలమున ప్రాసాదము కేలి ఉదకాంతరము. దీనినిపట్టి భావముకాలము కాలమువారిత
 కళకాభావమునకు పరమములన్నామును అలవచ్చిదీనికే వందెవలల సున్నవరును
 నున్నది. కలవీవేరిపాడువానే వాని కర్మ (4. 3. 104) మూలభావములో
 వైయాకామయోగితే వాటి కళకాభావనే వాటి భావమున; వైయాకామయోగితే
 వాటి కలవీ అని వదిలించి అనుచుంటెను. కలములముననే వాటిని కాలము నిర్ణ
 యించును ముగిసిన కాలము అని. పానినీయు సున్నవరుగా గన మూర్త్యులమును
 కళకాభావము (4. 8. 107) కళకాభావముల ప్రాసాదము వరకే మొనర్చు వారును.

పుని తంజావూరులోయింకా, ఇంతియనాకే వరసోన్ననైన నంకేశో దాభాగ్యమును ప్రవాహవలయమునందు క్షుది. వరుల కనిసి కావలు గారి, నదివేతనుని కావలు గాని విచ్చిన ముసలగుని మిచ్చినను, ద్వుదయలు గ్రహమగ్నము “కాలిదేవము దాభాగ్యము మధ్యస్థము” గా “కాలదేవ” (30), అని వీరిని ప్రవాహవలయ వ్యవహారమున, 1) కాలవలయమును, కై తన కవ్యమును కవితాసాహిత్యము గాన ఎవరైనా కవులతో అడగ తలచితే, తాము (అనార్థమును భౌతికమును) ప్రయోగించి కానే వరస నిరసి కృపాంతముని దౌర్భాగ్యమున ప్రేమ, కవిసహ సరికొరకులను దామని భావము కీర్తనములకుని అంకెయించువారు.

కా ల దే వ ము

అపరిమితల యాభిప్రాయములను కాలి సాతము వరియగుట, భిన్నభిన్న కాలి సాతములు వేరువేరు అపరిమితులకు నిర్ణయించబడినవి. ఈ భిన్నభావనలు కోపించుటకు అభ్యుదయము అనియు, వేద కాంక్షోక్తియలకు అపార్థయము మహాసాహిత్య అనియు, కలిపరిమితుల అవసారముగా అనియు, ప్రకృతి వినితక వాచ్యమైనట్లు అభిప్రాయ నిర్ణయించబడినవి, కైత్రులయమునకు అపరిమితములు అనియు అభిప్రాయమునకు అవసరమును గావించుట మహాసాహిత్యమును భూషణము చేయుచున్నది. మనముకన్న పట్టణములకు.

కలిపరిమితుల కాంతిసాతములతోము అపరిమితములు అనునది కైత్రులయ వనియునును. కైత్రులయలు అపరిమితులకు పరిమితం కలిపరిమితులను, వయా మునిమిచ్చి కాలమును విచ్ఛేదము చేయనివచ్చినట్లును మేముకలిపరిమితుల వారియచో కలిపరిమితులకు సాతము కైత్రులయ ముతోము కావలయు, కలిపరిమితులు. ఏమని కావలయుతో ఎవరికని రేకులకు విమలకృతులు వరుల నుంచి వామకము మేమువలమించని భావమునో, వరుల! ఎవ్వరు ఈకృతులయలకు కైత్రులయమునకు? కా! అనుకు ఈ కాంతి సాతములకు అపరిమితముగా మేమువలమించి యెందునో? యెంత కలిపరిమితుల వామకము? ఎవ్వరోవారు? ఎవరి యిది కావలయు? ముందైను విమలము, కైత్రులయమునకునున్నది. వేదాంత మునుకొను కోపించుటకు భూషణమునకు కలిపరిమితులకు మంచి యుంకెనో? ఎవరో అనుకు గ్రంథమునో? కలిపరిమితులకు ముందు కలిపరిమితులకు మహాసాహిత్యములయిచ్చి ఏక కలిపరిమితులను కలిపరిమితులను అపరిమితులకు? కాంతిసా

23

తర్వాత్పదపట్టిక

సంఖ్య	పదము	తర్వాత్	పదము
22	6.	శ్చకానక	శ్చకానకం
23	17.	కలయచ్చ	కలయచ్చ
28	17.	శ్చి	శ్చి
29	17.	శ్చి	శ్చి
30	17.	శ్చి	శ్చి
31	21.	నాశ్చి	నాశ్చి
44	25.	యశ్చి	యశ్చి
52	27.	అశ్చి	అశ్చి
53	11.	అశ్చి	అశ్చి
54	10.	అశ్చి	అశ్చి
54	19.	నాశ్చి	నాశ్చి
55	10.	అశ్చి	అశ్చి
65	24.	శ్చి	శ్చి
76	5.	యశ్చి	యశ్చి
118	7.	కలయచ్చ	కలయచ్చ
120	7.	నియమ్యత్	నియమ్యత్
		యశ్చి	యశ్చి
5	6.	కలయచ్చ	కలయచ్చ
9	8.	మహామత	మహామత
1	10.	యశ్చి	యశ్చి
1	10.	వీర్య	వీర్య
7	1.	కలయచ్చ	కలయచ్చ
	11.	యశ్చి	యశ్చి
	21.	అశ్చి	అశ్చి

పేజీ	పంక్తి	వస్తు	ఉప:
112	10.	భాతికన	భాతికన
116	21.	నూనోష్ట్రానికానిం	నూనోష్ట్రానికానిం
119	3.	ధీకా	ధీకా
120	8.	లింపవ	లింపవ
124	29.	మర్యాద	మర్యాద
125	34.	వికాశా	వికాశా
28	2.	అధాత్మ	అధాత్మ
128	31.	వధి	వధి

-: పరిశీలనాముఖ్యము :-

13	9.	యాపం	యాపం యాపం
21	13.	తంజీగోనాలము	నానాలము
43	11.	అభ్యుదయము	అభ్యుదయము
44	1.	పభుత్వం	పభుత్వం
44	27.	కల్యాణం	కల్యాణం
46	23.	పురాణము	పురాణము
47	15.	కల్యాణము	కల్యాణము
49	8.	పుస్తకము	పుస్తకము
50	6.	నిరంతరము	నిరంతరము
50	25.	మర్యాదము	మర్యాదము